The Latvian Newspaper for Canada and U.S.A.

Published twice weekly by the Latvian Relief Society of Canada „Daugavas Vanagi".

Editor-in-Chief: ALEKSANDRS KUNDRATS.

Editorial and Business Offices: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada. Telephones — EM 8-0792, EM 8-3239.

WEDNESDAY, DECEMBER 13, 1961.

LATVIJA
AMERIKĀ

Nr. 99. TREŠDIEN, 1961. GADA 13. DECEMRĪ. 11. GADS.

„AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL BY THE POST OFFICE DEPARTMENT, OTTAWA, AND FOR PAYMENT OF POSTAGE IN CASH".

Latviešu laikraksts Amerikā

iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdienās. Izdevējs — Latviešu aprūpes biedrība Kanadā „Daugavas Vanagi"

REDAKTORS: ALEKSANDRS KUNDRATS.

Redakcija un kantoris: 123 Huron Street, Toronto, Ont., Canada. Telefoni: redakcijai — EM 8-3239, kantorim — EM 8-0792.

Pulkvedis Kārlis Lobe

CĪNĪTĀJA PĀRDOMAS

Ļauj mironiem aprakt savus mironus, — bet tu ej . . .

Lukas ev. 9:60.

Šeit rakstu karavīru laikrakstā. Ja mums nebūtu karavīru laikraksta, tad tas liecinātu, ka mums karavīru vairs nav, tad man arī nebūtu iekšējās izjūtas un nenomācamas vēlmes rakstīt, un es klusētu tāpat kā klusē visi mirušie un kritušie. Es klusētu, tak tomēr raktu milzīgu apmēru, grūti aprēķināma nieluma bedri, lai dotu iespēju latviešu ļaudīm tur nomest savu nevarību un iegūt brīvību.

Teicu karavīru, bet ne bijušo karavīru laikraksts. Ja šodien mums vairs nebūtu dievišķās brīvības karavīru, bet tikai būtu bijušie, tad bijušie ir tikai bijušie — mūzeja lietas, kas novietotas kā spoku hallēs ar visu savu vēsturi pieminai un tikai, varbūt, dažu ziņkārīgo studijām.

Protams, arī mūzejs ir domāts kādai atmirdzēšanai, kas savā neizteicamā skaistumā pārvieto acumirklī skatītāju viņa paša neikdienišķā pasaulē.

Īstens brīvības karavīrs ir Cilvēka Dēla karavīrs. Tas nemirst nekad! Tāpēc arī tas nekad nav bijušais! Mainās vienīgi dzīvā materija. Viņa nosacītā laikā. Tā pārveidībā top atkal par nedzīvo tēvu zemi, lai tautas dvēsele dzīvotu dzimstošā jaunā atdzīvinātā tēvu zemē,neko gara pasaulē nepadarot par bijušo, bet dievišķā skaistumā latviešu ļaudis līdzībā ar Cilvēka Dēlu par godu Radītājam un sev ietu brīvības cīņās pret varmācību līdz jaunajai brīvības dienai. . . . . .

Brīvības karotājs, tāpat kā viņa Meistars neapklust nebrīvībā. Viņa mūžīgais nemiers atmirdz cīņā pret varmācību. Kur nemājo Dieva griba, tur nav brīvības, un kur nav brīvības, tur neapklust īstena brīvības cīņa. Cita ceļa nav.

Brīvības grāmatā nav gluži itin nekādas sentimentālitātes vai pusvārdu. Viņš ar Cilvēka Dēla lūpām visu saucis īstajos vārdos un nozīmīgām lietām un parādībām devis pēdējo vērtējumu un sekojošās sankcijas. Tur iedēstīta tāpat kā cilvēkā, kā dzīvā un nedzīvā dabā dzīvās materijas mīlestība, bet visam pāri iekvēlināta kā neizdzēšama Gara mīlestības spēkā dzimusi ticība.

*— **Lai mironi paši aprok** savus mironus — nāc Tu mums līdz, sauksim visi vienoti kā lūgšanā, tā cīņā brīvības valsti, bez tās latviešu tautai jāiznīkst. Varmācībā nevar dzīvot arī pasaule!*

*

— Vai mūsu dzīve ir cilvēcīga, vai esam jau brīvi ļaudis, un mums ar esošo pārpilnam pietiek?

— Vai esam jau atbrīvojušies no tēvu zemes sāpēm, atbrīvojušies no dvēseles prāta un piekērušies dzīvās materijas zelta prātam, lai klūtu „pilnīgi brīvi"?

— Vai mūsu zelta prāta brīvību jau sasaistījuši zelta meli, viltus, naids, krāpšana un citi briesmīgie ļaunumi ikdienā un tāpēc atceramies īstenu cīņu par tautas brīvību kā kaut ko atbaidošu?

Tak cīņa par cilvēcību nav ikdienība! Tā ir atbilde uz visiem nupat izteiktiem jautājumiem, kas raksturo pelēko ikdienību dziļā nevarībā.

Brīvības cīņa, salīdzinājumā ar ikdienību varmācībā, paceļ cīnītāja redzēšanu pāri ikdienības riebīgai rēgainībai. Brīvības cīņā karotājs, šķiet, ka no kādiem ikdienībā nesaredzamiem kalniem redz to, ka pat dievišķais sējējs varmācības ikdienībā ir tikai sējējs starp ērkšķiem.

Brīvības karotājs cīņā pret varmācību visu sēj simtkārtīgiem augļiem pāri ikdienības nevarības zelta prātam.

Tēvu zemes brīvības cīņa, kaut tā izteiktos ne tikvien kā karā, bet arī spontānā cilvēcības revolūcijā, ir sava neatņemama, visām briesmām pāri plūstoša dievišķa dvēseļu mūžības mūzika brīvībai.

Lai mironi aprok savus mironus, nāc Tu mums līdz uz dzīvību — brīvības cīņu!

*

Aizstaigā tu kādreiz veļu laikā, vai pavasara plūdu laikā uz Vorkutu, Sibīrijas taigām un daudzām citām mocību vietām moskovitu varmācības impērijā, tur tu redzēsi Latvijas latviešu meiteni. Viņa ar paceltu mūsu brīvvalsts karogu ved cīņā milzīgu vārgu vergu vīru baru pret varmācību ar saucienu — brīvību! Latvijas latviešu meiteni sastopot un ieklausoties viņas saucienā, tu klūsi īsteni brīvs, un spēsi izšķirties, kā gribā stiprs, par ikdienības atvairīšanu.

Neviens vēl šodien skaidri nezina to vēsturisko patiesību, kā tā Latvijas meitene spējusi moku vietā Vorkutā izgatavot mūsu brīvvalsts sarkanbaltsarkano karogu?

Aizstaigā tu kādreiz veļu laikā uz Virzas Straumēniem un apstājies uz mirkli pagalmā un paraugies uz Straumēnu zosīm viņu ikdienā.

— Tās applūdušas taukiem savos lāstos grūti kustas. Šķiet, tās pašas izjūt savu necildeno galu un aprimst pat vaimanāt, tāpat kā aprimst ļaudis, kuriem nav dievišķās gribas, lai izšķirtos pārvarēt melu ikdienību, lai izšķirtos iegūt brīvību cīņā.

Tās ir tās pašas zosis, kuras senāk spēja saslieties cīnai tad, kad saskatīja ap sauli lidojošus vanagus. Šodien nav vairs spārnu, kas šos mielasta putnus atbrīvotu no lāstiem un paceltu tos brīvības gaisotnē. Viņu māsas brīvajā dabā, ārpus lāstiem, spēcīgu spārnu nestas, šajā mirklī steidzās no ziemeļiem un, skaidros kliedzienos sasaukdamās ar padebešiem, pazino Dieva lemto gājumu kā negrozāmu likumu, lai dzīvotu lemtajam uzdevumam. Tādu pašu likumu ar savu apklušanu pazino Straumēnu zosis savos lāstos.

Aizstaigā tu kādreiz plūdu laikā uz Straumēnu ļaužu sētu. Tur tu redzēsi, kā vienā rāvienā sakustas viss kūts jumts, un pēkšņi caur jumtu izgrūžas melnā vērša ragainā galva. Tas ir tas pats vērsis, kuŗu Straumēnu ļaudis ar milzu grūtībām un skandālu, tā glābšanai plūdu laikā uzrāva kūtsaugšā. Tagad šis vērsis, kā nomierinājies par nodarītām pārestībām, ar rāma stulbeņa truļu skatu vēro Straumēnu ļaužu vareno darbošanos, lai saglābtu nepieciešamo, kas vajadzīgs pašu ļaužu un to kustoņu dzīvošanai, lai arī vērsim būtu prieks dzīvot kā vērsim.

— Tas laimīgais vērsis! Vai tiešām tā glābšanai Straumēnu ļaudis vienmēr aizliegs sevi? —

☆

Visi cēlie darbi veltīti brīvībai vēl nav pati brīvības cīņa, bet gan tikai dievišķa darbošanās brīvības virzienā. Šie darbi visā savā diženumā vēl atrodas milzīgā attālumā no brīvības cīņas.

Protams, mēs esam tā paraduši, ka vārdus cīņa un cīnīšanās lietojam ikdienības frāzēs, varbūt, skaistā nolūkā — savu labo darbošanos pacelt visaugstākā pakāpē.

Tak viskrietnākā darba, padarīta ar milzīgām grūtībām, apzīmēšana par cīņu, nespēj grozīt brīvības cīņas esmi, būtisko. Nepareiza apzīmējuma lietošana, sevišķi augstā mērā grūtajos vēsturiskajos brīžos, šķietami nevainīga, bet īstenībā nes sevī milzīgas briesmas. Mēs maitājam savu dzirdi ar nepilnskanīgām cīņas gammām. Ar nepilnīgo mēs nekad un nekādos apstākļos nespējam iegūt īsto, patieso un, lūk, mēs grimstam nezinā un baigā izmisumā — „cīņa" nav devusi brīvību! Likums, kas ir absolūts, skan: Brīvība iegūstama un paturama ar asinīm cīņā; Neviens, kas cīnās par brīvību, netop pievilts; Par brīvību jācīnās nerimtīgi. Ne katrs brīvības cīņas acumirklis sniedz brīvību, pat gadu simteņi iegrimst brīvības cīņas milzīgajās sāpēs, tak ilgstošie gadu simteņi ir nevarīgi apklusināt cīņu par brīvību, kas arvien iedegas negantās liesmās gruzdošos varmācības apvāršņos, līdz tā — brīvība top iegūta.

— Sauksim labāk visu patiesos vārdos, bez bailošanās, tad mēs gūsim pārskatu par to, kas mums ir un kā mums nav.

Šeit, pasaules izplatījumos, mēs, dažādu moskovītu varmācībā nospiesto tautu bēgļu miljoni, ne cīnītāju miljoni, nespējam vairs sniegt savām tautām brīvību. Mēs pat neesam nekad šeit fiziski pietuvojušies tādam stāvoklim, kas draudētu izraisīt cīņas momentu, bez kāda brīvības cīņa nemaz neeksistē. Šādu fizisku gatavību cīņas momentam, kaut vai ar fizisku kustību miesā, mēs neapliecinājām pat tad, kad bijām miljoniem kopā Eiropā, un pat tad nē, kad Potsdamā apstiprināja mūsu izpārdošanu, mūsu pašu kāju pirkstu priekšā. Tak tanī laikā vēl simtu tūkstošos liesmoja sevis aizliegšanas gatavība — Tēvu zemei un brīvībai, un sauciens no brīvības kauju lauku ciešanu kalniem — cīņu par brīvību! — bet to pārkliedza bēgļu izmisums, kas izskanēja divos vārdos — maizi, aizceļošanu!

(Turpinājums sekos)

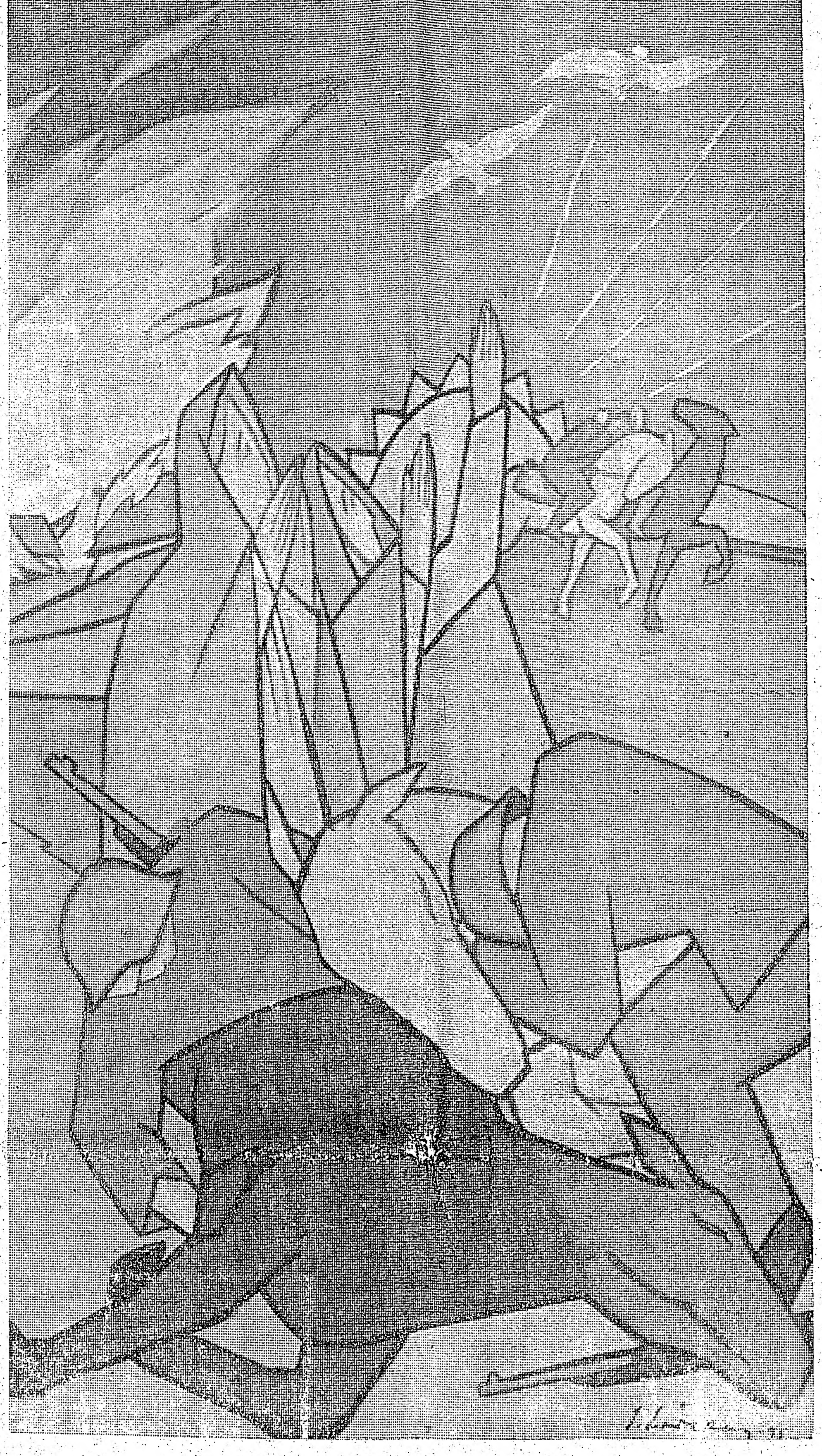

Kaŗa vējos. J. Soikāns

IZMANTOJIET IZDEVĪBU - ZIEDOT

Daugavas Vanagu organizācija Ziemeļamerikas kontinentā sauc un aicina ziedot cietējiem, grūtdieņiem, bijušo kaŗavīru ģimenes locekļiem šeit, Eiropā un aiz dzelzs aizkara. Ziedojumu aicinājums atbalsojās no gada gadā: iepriecíniet Ziemsvētkos tos mūsu tautas locekļus, kam klājas grūti!

Saucēja balss ir spēcīga, domāt — atbalsij vajadzētu būt tikpat spēcīgai. Vai tā ir?

Vai mēs nodarbinātie, veselie, mantīgie aptveram, cik laimīgi varam justies, ka no mums lūdz, ka vēlas pieņemt mūsu dāvanas tie, kas cietuši un cieš vairāk nekā mēs? Var pienākt diena, kad viņi pasaka: nē, paldies! Jo nenovīdīgu un skopu ziedošanu sajūt dāvanas saņēmējs. Un materiāli nabagais pa laikam tāds nav garā, bet jūtas lepns savā trūkumā.

Nesen lasīju kādu vēstuli no aiz dzelzs aizkara ziemeļu apgabaliem, kuŗā daudz cietušais latvietis rakstīja: kad jūs beidzot sapratīsit, ka es neesmu nekāds nabaga brālis, kas lūdz un gaida dāvanas! Nevēlos druskas no jūsu svešumā aizpirktās laimes un mantas! — Tā ir valoda, ko runā soda nometnes izgājis karavīrs, kas badā ēdis koku mizas, āvies lūku vīzēs, dzēris no bērza tāšu trauka. Viņš šodien prasa no saviem draugiem visaugstāko dāvanu, ne naudu, ne mantu, bet: ziedot sevi pašus, tūlīt un bez pārpalikuma, ar domām un darbiem Latvijas jaunai nākotnei. Atzīsimies, ka šo domu cilājam reti, ka šī ideja mūs pārsteidz, pat biedē.

Tālab, atvērsim savus nodilušos naudas makus, savas cieši glabātās bankas grāmatiņas, un dosim, ziedosim, kamēr mums tic, kamēr no mums lūdz, un mūsu dāvanas labprāt pieņem mūsu lepnie, šodien trūcīgie brāļi un māsas. Ne daudz: visām organizācijām, kas ziedojumus vāc, sadalīsim ik gadus vienas darba dienas izpeļņu. Vai, ja kādam grūti laiki: ierakstīsim lapā vienas darba stundas algu. Bet ziedosim, apliecinādami, ka esam pratuši ņemt: tur, Latvijā, tās brīvajos ziedu gados, un te, bagātā trimdas zemē, kur dzīvojam un pelnam.

Jo nabags ir tas, kas nespēj dot. Tāds nekad neko nav pratis saņemt, ne pasaulīgā, ne garīgā mantā. Labs guvējs ir arī devīgs ziedotājs, un otrādi, tāda ir dzīves un dzīvības būtība. Un sens sakāmvārds piemin: dots devējam atdodas.

Izmantosim izdevību — ziedosim, kamēr no mums lūdz tikai naudas līdzekļus.

Atvērsim devīgu roku Daugavas Vanagu organizācijas gadskārtējam aicinājumam: Ziemsvētkos ziedosim trūkumcietējiem.

Svētītā devēja roka,
kas dziesmās tu minēta daudzkārt,
mūžīgi atvērta esi:
dot, dāvināt, drošināt, piedot —
visiem un visu kā māte,
kas neapzin' labuma sava.

Velta Toma.

PIEDĀVĀ IZTIRGOT UNGĀRU KARDINĀLU

...Decembŗa otrā pusē uz Budapeštu paredzējis izlidot Apvienoto Nāciju pagaidu ģenerālsekretārs U. Sarts, lai stātos sakaros ar komūnistu Kadara valdību par piedāvāto kardināla Mindzentija atbrīvošanu. Pēdējo komūnisti par pretvalstisku darbību bija notiesājuši uz mūžu cietumā, bet 1956. gada brīvības cīnītāji paguva atvērt viņa cietuma vārtus, un viņš, kopš brīvības cīņu apspiešanas ,kā politisks bēglis mitinājies amerikaņu sūtniecībā.

Mindzentija un vairāku politisko ieslodzīto atbrīvošanas cena ir visai augsta. Par to Kadars prasa Sav. Valstu diplomātisku atzīšanu, abu valstu aukstā kaŗa izbeigšanu, no kā, protams, iegūtu vienīgi Ungārija, un ar to ungaru komūnisti cer vienreiz par visām reizēm Apvienotās Nācijās izkliedēt vienmēr uzdrīkstošās valodas par Pad. Savienības brutāliem un melīgiem paņēmieniem, ar kādiem apspieda un likvidēja 1956. gadā brīvības cīņas.

Vienu ungāru komūnisti tomēr ir likuši nepārprotami saprast. Mindzentijam amerikāņu vēstniecību ļaus atstāt tikai tad, ja Sav. Valstis Kadaram apsolīs diplomātisku atzīšanu. Par kardināla brīvību vien, bez Sav. Valstu solījumiem, ungāri tirdzniecībai vēl nav nobrieduši.

RIETUMI GATAVOJAS SARUNĀM AR PADOMJU SAVIENĪBU

ANGLIJAS MINISTRU PREZIDENTS MEKMILLENS APMEKLĒS PREZIDENTU KENEDIJU BEŔMUDĀ. ZIEMEĻATLANTIJAS ORGANIZĀCIJU VALSTU ĀRLIETU MINISTRI SATIKSIES PARĪZĒ. CHRUŠČEVS AICINA SAV. VALSTU PREZIDENTU UZ MASKAVU.

No drošiem avotiem saņemta ziņa, ka privātsarunu laikā ar Sav. Valstu prezidentu Kenediju Izvestijas redaktors Adžubejs, sava sievas tēva Chruščeva vārdā ieaicinājis prezidentu viesoties Maskavā. Šī aicinājuma rezultātā, vislielākā steigā noorganizēta prezidenta tikšanās ar Anglijas premjēru Mekmillenu, kas notiks šī gada 21. un 22. decembrī Bermūdā.

Ministru prezidenta brauciens uz Bermūdu un vispār nākamās nedēļas paredzētā konferenču sērija norāda, ka Rietumi nopietni gatavojas sarunām ar Padomju Savienību Berlīnes jautājumā.

Pēc Vašingtonas uzskatiem Rietumu vienotība gaidāmās sarunās ar Padomju Savienību balstās uz Rietumvācijas kanclera spējām pārliecināt Francijas prezidentu de Gollu, ka Berlīnes problēma atrisināma visiespējami ātrākā laikā. Ādenauers ieradīsies Parīzē jau šīs nedēļas nogalē, bet par viņa misijas iznākumu, zinot ģen. de Golla negātīvo nostāju šai jautājumā, var tikai minēt. Neviens tomēr ņemin par to, ko prezidentam Kenedijam ieteiks ministru prezidents Mekmillens — ja ceļš uz Maskavu pavērts, tad izdevība jāizmanto.

Pieņemot varbūtību, ka kanclēram Ādenaueram izdodās pārliecināt de Gollu sniegt savu svētību nākamā gada sākumā iecerētām Berlīnes sarunām ar Padomju Savienību, jau 11. decembrī Parīzē sastapās četru lielo — Sav. Valstu, Anglijas, Francijas un Rietumvācijas ārlietu ministri, lai Berlīnes jautājumu vadītu tālāk. Divas dienas pēc četru ārlietu ministru sarunām Parīzē sāksies gadskārtējā Ziemeļatlantijas organizācijas konference, kuŗā sastāvošās valstis pārstāv ārlietu, aizsardzības un finanču ministri.

PROBLĒMAS, KAS MŪS INTERESĒ

Mūsu lasītājiem nebūs pagājusi gaŗām patiesība, ka pēdējo mēnešu laikā ne vien mēs, te Kanadā, bet mūsu organizācijas un atsevišķi tautieši visā brīvajā pasaulē esam sākuši nozīmīgu politisku aktīvitāti. Mēs esam nākuši pie atziņas, ka mums jāmeklē iespaidīgi draugi. Laiks, kad mēs viens otram žēlojāmies par mums nodarītām politiskām pārestībām, beidzies. Ar sevišķu gandarījumu jāuzsveŗ, ka mūsu nostāju un mūsu prasības cīņā par brīvu Latviju sāk saprast valstsvīri, kas var runāt un kuŗu balsi uzklausa visa brīvā pasaule.

Šajā ziņā Kanadas valdības sasauktā etniskās preses pārstāvju konference bija svarīgs notikums.

Mūsu leģionāru rehabilitēšana un kvalificēšanās Kanadas veterānu pensijām, eventuāls atbalsts nacionālām skolām, bezdarba problēmas nākamajā ziemas periodā, immigrācijas politikas maiņa, kas dotu iespēju no Vācijas izceļot tiem mūsu tautiešiem, kas neatbilst šīsdienas stingrajiem iecelošanas noteikumiem, — ir jautājumi, kas mūs visus interesē. Par šiem jautājumiem konferences laikā runāja. Mūsu pašu aktīvitāte rādīs, vai mēs šos jautājumus tuvākā nākotnē spēsim atrisināt.

Nākošā laikraksta numurā centīšos mūsu lasītājus informēt par šiem un arī citiem jautājumiem, kas mums tuvi. Technisku iemeslu dēļ, diemžēl, nevaru ziņot jau šodien.

A. Kundrats.

ZIEDOJIET ZIEMSVĒTKOS DAUGAVAS VANAGU DARBAM!

SENCIS LAUŽ CEĻU

Pērtiķis Tnos veic lidojumu orbītā ap zemes lodi. Pirmā amerikāņu astronauta mēģinājums atlikts uz nākamā gada sākumu.

Viena no amerikāņu raķešzinātnieku vēlmēm paliks nepiepildīta — tai pašā gadā, kad to paveica krievi, kaut vai tā paša gada pēdējās minūtēs, nosūtīt cilvētu orbītā ap zemes lodi.

No Keip Kanaveralas saņemtas oficiālas ziņas, ka orbita lidojumam jau izraudzītā astronauta ceļojums ap zemes lodi noteikti atlikts līdz nāk. gada sākumam.

Gluži bez panākumiem amerikāņi šai laukā tomēr nav palikuši, un zinātnieki pārliecināti apgalvo, ka plaisa starp Sav. Valstīm un Padomju Savienību nebūt nav tik plata, kā to varētu liecināt pirmās likstas un pēdējās sekmes.

Pirmais „amerikānis", gan dzimis Kamerūnā, Afrikā, kas veica lidojumu orbītā ap zemes lodi bija 5½ gadu vecais pērtiķis Tnos, nākotnes astronautu ceļlauzis ,kas Merkurija kapsulā apjoņoja divreiz zemes lodei šī gada novembrī. Zinātnieki paskaidro, ka Tnosa lidojumā sniegtie dati ir tik apmierinoši, ka nākamais Merkurija pasažieris būs astronauts Glens.

LATVIJA

Nr. 99, TREŠDIEN, 1961. GADA 13. DECEMBRĪ.

Abonēšanas maksa ASV un Kanadā: par mēn. $ 1.50; 3 mēn. $ 4.50; 6 mēn. $ 8.50; par gadu $ 16.00.

Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $ 1.60; tekstā $ 3.20 — $ 6.40 par vienu collas slejas telpu.

Redakcija patur tiesības manuskriptus saīsināt. Neizlietotos manuskriptus neuzglabā, bet uz vēlēšanos sūta atpakaļ, ja pievienota pastmarka.

Ar autoru vārdu vai iniciāļiem parakstītajos rakstos izteiktās domas var neatbilst redakcijas viedoklim.

LIELUMA MĀNIJA

Zemēm, kas pirmā pasaules kara beigās mēģināja iegūt patstāvību, pieder arī mūsu kaimiņš Baltkrievija. Viņai liktenis bija nelabvēlīgs. Baltkrievija kā patstāvīga valsts nepaspēja eksistēt pat ne vienu dienu. Padomju vara iejaucās pašā neatkarības sagatavošanas darba sākumā, apcietināja vai izklīdēja jaunās valsts organizētājus, un ar ieroču pārākumu izdzēsa katru cerību patstāvībai. Tās vietā tika nodibināta, tā sauktā, Padomju Baltkrievija ar Maskavas ieliktenu valdību un visām citām izdarībām, kādas mēs labi pazīstam.

Vācijas okupācijas vara, atkal mums pazīstamā garā un veidā, Baltkrieviju gan atzina kā atsevišķu, no Krievijas nodalītu apgabalu, bet nekādu patstāvību tai nepiešķīra.

Dabīgi un pilnīgi saprotami, ka baltkrievi visus šos gaŗos gadus ir centušies neatkarību no Maskavas un patstāvību iegūt. Šinī plāksnē viņiem pieder mūsu simpātijas un labākie vēlējumi. Liekas, ka nespeciālistam grūti pateikt, kur lielkrievu un baltkrievu nacionālo īpašību, kultūras, dzīves veida un valodas robežas šķiras, bet ja baltkrievi savu patstāvību grib izcīnīt, viņiem ir tiesības, tāpat kā ikkatrai tautai, kas par savu brīvību cīnās, un ja tā viņiem būtu par svētību, lai labie gari viņiem šinī cīņā palīdz. Mūsu iebildumi, un pie tam pavisam stingri, sākās, kad baltkrievi paši ar brīvības idejas praktisko īstenošanu vēl tālu būdami, jau sāk kāru aci mest uz kaimiņu territoriju.

Jau vācu okupācijas laikā Latvijā baltkrievu darbinieki izplatīja kartes un pamfletus, kuros Baltkrievijā bija ieslēgta lielākā Daugavpils, Rēzeknes un Ludzas apriņķu daļa, visas šīs trīs pilsētas ieskaitot. Bija „pievākta" arī daļa Lietuvas ar Viļņas pilsētu, daļa Polijas, Ukrainas un Krievijas. Tani laikā šādiem izlēcieniem neviens sevišķu vērību nepiegrieza, jo okupantiem patika vietējo tautu kontroversijas, gatavotiem nu izpatīcību netrūka. Līdz pārsteigumu un izbrīnu tomēr ir sagādājuši baltkrievu emigrantu tagad izdotie materiāli, kuri ir tikpat ambiciozi un nereāli kā iepriekš minētie. Arī šinīs baltkrievi, citu daudzu „aneksiju" starpā uzskata par savu lielu Latvijas daļu, pat tādas vietas, kur latvieši pat baltkrieva vārdu nekad nav dzirdējuši. Šādas fantastiskas kartes pavada plaši traktāti par Baltkrievijas slaveno pagātni, par kuŗu neitrālam cilvēkam līdz šim nekad nav bijusi izdevība ko dzirdēt.

Par šādu neatbildīgu spēlēšanos ar ģeogrāfiju un vēsturi varētu arī neteikt nekā, ja te nemulsinātu jau tā neskaidros rietumnieku prātus. Lasot šādus sacerējumus, kuros, saskaņoties pašu vietā pret kopīgu ienaidnieku, cīnītāji nemitīgi cenšas viens otram apstrīdēt kādu territorijas gabalu, var rasties iespaids, ka šādi cīnītāji vispār nekā nav ņemami. Ne jau bailēs, ka baltkrievi mums ko varētu atņemt, bet tieši tikko pieminētā iemesla dēļ gribētos mūsu mazliet lieluma mānijā iekritušo kaimiņu uzmanību vērst uz šādu neatbildīgu rīcību.

Kaimiņu atmiņas un vēstures zināšanu atsvaidzināšanai, garāmejot gribētu piezīmēt, ka mēs esam pavisam citādos ieskatos par baltkrievu un latviešu etnisko robežu. Ja kādreiz atkal būsim savās mājās un ja pastāvēs iespēja taisnīgai etnisko robežu pārkārtošanai, mums būs stingri jāpastāv uz sen seno latviešu apgabalu pievienošanu Latvijai, kas pēc brīvības cīņām bija palikuši ārpus mūsu territorijas. Bet par to runāt tagad nav īstais laiks, ne īstā vieta.

J. Niedra

VAI LAIKRAKSTU
KĀRTĪGI?
SAŅEMAT
Vai esat nokārtojuši
abonementu?

Ņikitas radu raksti

VAI SARKANĀ KREMĻA VALDNIEKA DZISLĀS RIT ZILĀS ASINIS?

Kopš 1953. gada, kad — pēc Ļeņina un Staļina — Kremļa trešā sarkanā un absolūtā valdnieka godā nāca Chruščevs, kura rokās teorētiski ir, varbūt, pat lielākā vara pasaules vēsturē, par viņu ir rakstīts stipri daudz. Taču viņa biogrāfijā ir vairāki ļoti neskaidri punkti. Par savu bērnību un jaunību, kā jau tas pirmšķirīgam komūnistu melim klājas, pats Ņikita vienreiz stāsta kaut ko, bet otro un trešo reizi pavisam ko citu.

Visizplatītākais ir stāsts — arī oficiālajā biogrāfijā — ka Ņikita esot nabadzīga ukraiņu mužika puika, kas bērnībā dzenājis zosis, un viņa dzimšanas vietas dzimtsarakstu jeb baznīcas ruļļu archīvi esot sadeguši pilsoņu kara laikā. Runājot metallstrādniekiem, Ņikita cenšās iegalvot, ka viņš jaunībā bijis fabrikas strādnieks jeb elektriķis, bet runājot kalnračiem, viņš savukārt stāsta, ka bijis ogļracis. Katrā ziņā par Ņikitas izcelsmi un jaunības gadiem, tāpat kā savā laikā par Staļina klājas liela pretrunības migla. To izklīdināt nav pašā sarkanā cara, ne arī viņa propagandas mašinērijas interesēs.

Stipri miglainas un pretrunīgas ziņas ir arī ziņas par Ņikitas darbošanos Krievijas pilsoņu karā un pirmajiem soļiem komūnistu partijā. Pateicoties kādam sēnu krievu emigranta pēctecim — Sergejam Petrovičam fon Chruščevam, kas dzimis 1893. gadā Karlsruē, un vācu pedantiskajai mīlestībai uz radu rakstu pētīšanu, pēdējā laikā pusdiez droši ir noskaidrots, ka Ņikitas Chruščeva dzīslās ritot kādreizējo krievu bajāru un dižciltīgo asinis.

Sergejs Petrovičs fon Chruščevs, kas ir tipisks kapitālistu pārstāvis un kādas Rietumvācijas bankas direktors, savā kioniem, samovāriem, veciem ieročiem un līdzīgām mantām piebāztajā pag. gadu simteņa beigu stila dzīvoklī (Weinheim an der Bergstrasse, Rotenturmstrasse 7) ir saglabājis savas dzimtas chroniku un citus vēsturiski interesantus papīrus. No šiem papīriem redzams, ka krievu valdnieks un Maskavas koloniālās ekspansijas varas dibinātājs Jānis III — 1493. gadā bajāru kārtā ir iecēlis kādu no poļu un čechu dižciltīgo dzimtām nākušu Ivanu Ivanoviču Chruščevu.

Par piedalīšanos krievu kaŗa pulku modernizēšanā un par uzticīgu kalpošanu kaujās pret leišiem un livoņiem Jānis III šo bajāru apbalvojis ar muižām Tulas un Verkušas apkārtnē. No tā laika Chruščevu vapenī ir arī uguni spļaujoša ķirzaka — salamandra jeb chameleons. Mums nav sevišķi svarīgi, nedz arī pārāk interesanti izsekot Chruščevu dzimtas samērā raibajiem līkločiem dažnedažādajos Krievijas jūku laikos jeb uzskaitīt viņu muižas, bet jāatzīst, ka Chruščevi jau agrākajos gadu simteņos Krievijā laikam ir spēlējuši samērā nozīmīgu lomu kā ļoti divkosīgi ļaudis. Kāds Ivans Lukičs Chruščevs no 1622. līdz 1629. gadam ir bijis pat Maskavas Jāņa Briesmīgā laika birģelmeistars un mežonīgā valdnieka draugs. Nezināmu iemeslu dēļ Jānis Briesmīgais šo Chruščevu gan beidzot licis dzīvu verdošā eļļā vārīt, un tad pavēlējis viņa miesas izmest Maskavas suņiem par barību.

Tagadējā miermīlīgā bankas direktora Sergeja Petroviča fon Chruščeva un sarkanā Kremļa cara Ņikitas Chruščeva dzimtas koka zari dažādos virzienos dalās no kāda Pētera Ivanoviča Chruščeva, kas dzīvojis no 1803.—1850. g. Pēters Ivanovičs ir bijis muižnieks, bet arī bargs tiesas kungs poļu zemē. Šī vīra vecākais dēls Ivans Petrovičs (dzimis 1831. g.) ir tagad Rietumvācijā dzīvojošā fon Chruščeva vectēvs, bet viņa jaunākais dēls Nikolais Petrovičs (dzimis 1839. g.) savukārt ir tagadējā Kremļa sarkanā cara Ņikitas Chruščeva vectēvs, kas savā laikā Krievijā ieņēmis visādus augstus amatus un bijis pat cara Aleksandra II kambarkungs.

No Chruščevu dzimtas chroniķas starp citu redzams, ka tagadējā Kremļa valdnieka Ņikitas Chruščeva tēvs Sergejs Nikolajevičs Chruščevs (dzimis 1872. g.) ir bijis muižas īpašnieks Kaļinovskā, un no kādas 1898. gada Pēterburgas adresu grāmatas lapas redzams, ka viņš bijis toreizējā Krievijas cara iekšlietu ministrijas ierēdnis. Tā kā par žūpošanu un par piedalīšanos kādā plānotā sazvērestībā pret caru Sergejs Nikolajevičs Chdušcevs pazaudējis savas „činas" un īpašumus. Ar nabadzību sitoties, viņš turpinājis dzīvot Kurskas guberņas Kaļinovskā, kur jau 1894. gada 17. aprīlī pasaulē nācis arī Ņikita Sergejevičs Chruščevs.

Šie radu raksti esot zināmi arī Ņikitam Sergejevičam — Kremļa tagadējam sarkanajam patvaldniekam un sarkanajam caram Chruščevam, bet viņš tos saprotamu iemeslu dēļ rūpīgi slēpis ne vien Staļina laikos (īpaši tādēļ, ka viņa laulene Ņina cēlusies no krievu dižciltīgajiem) un vēl vairāk saprotamu iemeslu dēļ pagaidām slēpj arī tagad. Taču analizējot līdzšinējās Ņikitas Chruščeva valdīšanas, lielīšanās, nežēlības, nelietību un pakļauto jeb okupēto zemju pārslāviskošanas metodes, jāatzīst, ka viņaš šajā un citā ziņā ir — kaut komūnisma vārdā — tāds pat vēriens kā „mātuškas" Krievijas bijušajiem cariem pagājušajos gadu simteņos.

Aks

MEDICINISKA EKSKURSIJA PA OKUPĒTĀS LATVIJAS PRESES SLEJĀM

Zāļu trūkums

„. . . Cilvēkā aiz rakstāmgalda Arturs pazina Galvenās aptieku pārvaldes (GAP) tirdzniecības nodaļas priekšnieku . . .

— Neuztraucaties! Kas būs mūsu varā, to izdarīsim! Ja nebūs noliktavā — dabūsim kādā aptiekā. Ja nebūs aptiekā, piezvanīsim uz sanepidstaciju, uzzināsim, vai nav provincē, ja vajadzēs, aizsūtīsim pieprasījumu centram. Es jūs saprotu. Nav nekā ļaunāka, ja mājās slimnieks, bet vajadzīgo zāļu tajā laikā aptiekās grūti dabūt. Ļoti labi saprotu jūs. — Nodaļas priekšnieks uz brīdi apklusa, bet tad turpināja vēl dedzīgāk: — Drīz jebkuras zāles varēs dabūt aptiekā pavisam brīvi: iedosit recepti, samaksāsiet naudu un saņemsiet. Es veltīšu tam visus savus spēkus.'

. . . — Vai tiešām, ārsts būdams, tu nevari dabūt pāris ampulas gammaglobulina?! — sieva vēl nespēja rimties.

— Saproti, mīļā, tā pašlaik nav Rīgā.

— Neruņā muļķības. Tas nevar būt, ka tādā kultūras centrā kā Rīgā nevar dabūt zāles.

. . . Redzot, ka dēla stāvoklis patiešām smags, Arturs tomēr nolēma rīkoties. Nākošajā dienā, apskraidījis visus savus paziņas, bet neatradis gammaglobulina, viņš nonāca GAP tirdzniecības nodaļā.

— Bērns slims! Tikai šīs zāles . . . Vai tiešām nevarat palīdzēt?! lūdzoši jautāja kāds pusmūža vīrietis, kas stāvēja pie attālākā galda.

— Es jau jums teicu, ka man nav tādu zāļu, kas jums vajadzīgs. Es pats taču neražoju visu to, ko vēlētos mani apmeklētāji.

Pēc šādas atbildes vīrietis, nokāris galvu ,izgāja . . . (Ārsta stāstā žurnālā „Veselība", Nr. 9. — 1961. g.)."

Latviešu māsas Sibirijā. Nav zāļu!

„. . . Rīgas 2. medicīnas māsu skolā drīz vien pienāca šāds dokuments:

Altaja novada izpildkomitejas veselības aizsardzības nodaļa ziņo, ka medicīnas māsas L. Makare, V. Iesalniece, I. Alekse, A. Kadakovska, E. Eglīte, M. Cielava, B. Kupče un G. Kuple stājušās darbā jaunapgūto zemju padomju saimniecībās. Visas viņas apgādātas ar dzīvokļiem . . .

Māra Cielava raksta:

„Mani norīkoja uz Bulatovas medpunktu, un tā kā šeit nav neviena darbinieka, tad man šis punkts ir jāvada. Darba ļoti daudz, jo punkts nav strādājis pusgadu, nav gandrīz nekādu medikamentu, trūkst daudz instrumentu. Jau pirmajā dienā nāca ļoti daudz slimnieku, un bija arī izsaukumi. Vakar konstatēju difteriju un nosūtīju uz rajona slimnīcu. Tā kā šeit stipri līst, ceļi ir neizbraucami, medikamentus un vakcīnas vēl neesmu saņēmusi. Rīt jājāj ar zirgu uz rajona slimnīcu (60 km), jo mašīnas lietus laikā nebrauc. Jā, starp citu, tikko atbraucu, biju spiesta iemācīties jāt ar zirgu, jo šeit, kalnos, tas ir gandrīz vienīgais satiksmes līdzeklis . . . "

Baiba un Gaida raksta:

„Mūsu slimnīca un mēs pagaidām esam rajona notikumu degpunktā. Visus ļoti interesē zināt, kas mēs, no kurienes, kā pie mums Latvijā. Reizēm esam no stāstīšanas nogurušas, bet nedrīkst apvainoties, jo viņu vietā mēs, droši vien, darītu tāpat."

Makare: „Vakar pieņēmām priekšlaicīgas dzemdības. Mazais piedzima nedzīvs, bet Vaira ielika viņu karstā ūdenī. Varat iedomāties mūsu prieku, kad bērns sāka elpot, sirdsdarbība atjaunojās. Nu jau diena apkārt un dzīvs!" , , ,

18—20 g. v. jaunietes ar skolas zināšanām vien nokļuvušas pilnīgi svešos apstākļos, kur bieži vien nav, kam pat padomu paprasīt. Bet velti jūs meklēsit kaut mazāko pesimisma noti. . . Derētu šīs vēstules izlasīt tiem činkstētājiem, kas sadales komisijās gaudulīgi lūdzās nesūtīt viņus darbā tālāk par Ogri vai Jelgavu . . . " („Padomju jaunatne" 24. X 61.)."

Ārzemju zāles esot pat kaitīgas!

„ . . . Ļaunumu nodara arī medikamentu viltotāji, kas pārdod dažādus preparātus ar ārzemju zāļu marku. Šinī gadījumā notiek savdabīgs psichoterapijas seanss, kurā izšķirēja nozīme ir augstākajai zāļu maksai . . .

Dažreiz ir pārpratumi ar medikamentiem, kas saņemti pacientiņas no radiem un paziņām ārzemēs. Minēšu dažus piemērus. Pirms neilga laika kāda slimniece sataustīja veidojumu krūts dziedzerī un griezās pie ārsta. Ārsts ieteica tūlīt izdarīt operāciju, jo bija aizdomas par ļaundabīgo audzēju Slimniece, baidoties no operācijas, ierašanos slimnīcā novilcināja. Viņas piederīgie gaidīja sūtījumu no Kanadas ar zālēm, lai audzēju izārstētu bez operācijas. Slimniece mums parādīja atsūtītās zāles. Taču tās izrādījās tādi sulfonamida preparāti un polivitamini, kas nekādā veidā uz minēto slimību neiedarbojās, un nemērķtiecīgi lietoti var būt kaitīgi veselībai. . .

Slimnieku piederīgie kā nespeciālisti dažreiz kļūdaini noraksta diagnozi no izziņām, kuŗas slimniekiem izniedz ārstniecības iestāde. Sakarā ar to rodas pārpratumi. Tā, piemēram, kādam slimniekam, kas ārstējās Republikas onkoloģijas dispanserā, uz ļaundabīgā audzēja pamata bija radušās izmaiņas trešajā jostas skriemelī, ko latiņu valodā apzīmē par trešo lumbālo skriemeli, un kas izziņā bija saīsināti apzīmēts ar L 111. Citā sakarā L 111 var apzīmēt sifilisa 3. stadiju. Un tā nu, lūk, iznāca, ka šim slimniekam no ārzemēm bija atsūtītas zāles sifilisa ārstēšanai, kaut gan viņam bija pavisam cita slimība — ļaundabīgs audzējs.

Arī tajos gadījumos, kad atsūtītie medikamenti ir bijuši darbīgi uz ļaundabīgiem audzējiem, ārstēšana tomēr nav bijusi efektīvāka par Padomju Savienībā ražoto preparātu darbību. Zinot, ka kapitālistiskajās zemēs medikamenti ir dārgi un, nelietderīgi izlietoti, var radīt pārpratumus, vai pat slimniekam kaitēt, tad par to sūtīšanu un lietošanu ir nopietni jāpadomā . . . Diemžēl, lētticīgo vēl ir pietiekami daudz, lai „kaktu dakteŗiem" darba netrūktu . . . " V. Bramberga, Med zin. kand., LPSR galv. onkoloģe. („Veselība", Nr. 7.— 1961. g.)."

Jauns „pagodinājums" Gagarinam

Komūnistisko studentu klubs Glasgovas universitātē (Skotijā) par savu „Honorary President" izraudzījusi kosma lidotāju Gagarinu (kas, varbūt, kādreiz ar bumbām apmētās viņu zemi!). Gagarins šo titulu ar pateicību pieņēmis un savā atbildē atcerējies arī „sirsnīgo uzņemšanu" Britanijā, kas skaidri norādot uz „nesaraujamām draudzības saitēm starp britu un Padomju Savienības tautām un to gribu dzīvot mierā un draudzībā."

Varbūt komūnistisko studentu organizācijas pārējās britu universitātēs ies vēl tālāk un pārspēs Glasgovu, izraugot par savu prezidentu pašu Ņikitu! . . .

-gs.

HAP... ČĪ! PIEDODIET!

TICĒJUMI KAŖĀ PRET IESNĀM.

Pirmais solis iesnu ārstēšanā ir atbrīvoties no ticējumiem ārstēšanas paņēmienos, kas stāvokli padara vēl ļaunāku, saka dakteris Herberts S. Benjamiņš.

Šobrīd vairāk par desmit miljoniem amerikāņu šņaukājas, šķaudās un klepo, pateicoties pasaulē visizplatītākai slimībai — iesnām.

Cik tas pārsteidzoši arī nebūtu, deviņi no desmit cietējiem, lai atbrīvotos no šīm mocībām, pielieto pilnīgi nederīgus, dārgus vai pat dažreiz veselībai bīstamus ārstēšanās paņēmienus. Kādēļ tas tā? Vienkārši tādēļ, ka gandrīz katrs ir ciešā pārliecībā par viena vai otra ārstēšanās paņēmiena sekmīgumu. Ārstiem ir zināmi daudz tādu cilvēku ticējumu iesnu ārstēšanai, ka jābrīnās, kādēļ iesnas nav kļuvušas vēl par nopietnāku slimību, vai izplatījušās vēl plašāk.

Kā rodas šie nelaimīgie ticējumi? Dažus pārņem paaudze no paaudzes, meita no mātes vai vecmāmiņas, pēdējās savukārt no savām vecmāmiņām. Daži ticējumi ir gluži moderni sakarā ar jaunreklamētiem medikamentiem. Un kaut arī šādu medikamentu slava ir sen jau izgaisusi, ticējumi par to spēku tomēr vēl turpina pastāvēt.

Visam tam pamatā ir cilvēka dabīgā vēlēšanās kaut kam ticēt, ticēt kaut kam, kas spētu palīdzēt. Varbūt šādi cilvēku ticējumi ir vēl daudz lipīgāki nekā pašas iesnas.

Jūs gribiet ārstēt savas iesnas? To vēlas arī jūsu ārsts. Pēdējam bieži vien jākonstatē, ka viņa pirmais pienākums nav vis atbrīvot slimnieku no slimības dīgļiem, bet gan iznīcināt pacienta iedomas par derīgiem ārstēšanās paņēmieniem. Lai palīdzētu sev un jūsu ārstam, Dr. H. S. Benjamiņš uzskaita visparastākos ļaužu ticējumus iesnu ārstēšanā un parāda tos patiesībā un to nederīgumā.

Pirmais ticējums ir, ka iesnas nobeigs kārtīgs mērs alkohola.

Krietns mērs alkohola vienīgi izdziedinās jūsu tieksmi pēc alkohola glāzes, un tas ir viss. Neskatoties uz to, ko jūs par to būtu dzirdējuši, alkohols ne aizkavēs, ne dziedinās, ne arī paīsinās iesnas, bet gan ļoti viegli stāvokli var pat pasliktināt.

Kā tas var notikt? Alkohols atveŗ miesas poras un veicina svīšanu, tādējādi pazeminot ādas temperātūru. Ja jūs nebūsiet gultā un apsedzies, neliels caurvējš var nodarīt miesai tādu pašu kaiti, kā ledains vējš.

Jūs būsiet dzirdējuši, ka malks alkohola nogalina slimības bacilļus kaklā. Patiesībā tas nekādus baciļus nenobeigs. Gluži pretēji, alkohola kairinājums iekaisušo kaklu var padarīt krietni ļaunāku. Pats ļaunākais šinī ticējumā ir, ka katru iesnu sākumu var droši pārtraukt, ja kārtīgi piedzeŗas. Protams, ja cilvēks apdzēries, tad viņš nejutīs ne tikai iesnas, bet vēl daudz ko citu. Pēc atspirgšanas ķermeņa pretošanās spēja slimībai ir stipri pamazināta.

Otrs ticējums ir vai nu pārēsties, vai arī iesnas izbadināt.

Šis ir viens no visvecākiem ticējumiem. Šo paņēmienu nederīgums ir jau sen pierādīts, bet pašu ticējumu nevar un nevar iznīdēt.

Ikreizi, kad jūs par daudz pieēdaties, jūs apgrūtiniet savu gremošanas sistēmu un uzliekat slodzi savai enerģijai un veselības rezervēm.

No otras puses, ja jūs iesnu laikā sākat badoties, jūs atraujiet ķermenim nepieciešamo rezervju piegādi. Katrs jūsu miesas temperātūras grāds apēd katru dienu līdz četrām mārciņām jūsu miesas proteīna rezervju. Ja nu vēl mākslīgā ceļā ķermenim atraus zaudējumu papildinājumus, tad sāksies novājēšana. Īpaši iesnu laikā un temperātūrai pieturoties, jums jāēd normāli viegli sagremojama barība, nepārēdoties un nebadojoties.

Trešais ticējums ir, ka jāskrien pie ārsta, lai tas dotu penicilīna vai kāda cita antibiotika iešķilrcinājumu, kas iesnas atņems kā ar roku.

Ļoti bieži ļaudis lūdz ārstu dot penicilīnu pret iesnām. Ārsti zina, ka šis cilvēks grib sev tikai kaitēt. Iesnu pamatā nav baktērijas, pret kuŗām cīnās antibiotika, bet gan iesnu baciļi, pret kuŗiem antibiotiku līdzekļi ir bezspēcīgi; tie var radīt nopietnus slimības efektus. Penicilīns derēs gan pēc iesnām radušos komplikāciju apkaŗošanai, bet nevis iesnu laikā. Bez tam bieži lietojot antibiotiskus preparātus, var iegūt immūnitāti, un tā zaudēt to lielo nozīmi citām slimībām nākotnē. Tādēļ nelūdziet savam ārstam pēc noteiktas medicīnas, ko jūs iedomājaties labu, jo ārsts pats zinās, ko dot un ko nē. Viņš vislabāk zinās dažādu jaunizreklamēto brīnumzāļu bīstamību katrā gadījumā.

Ceturtais ticējums — sargāties no vannām un dušām iesnu laikā.

Nav pierādīts, ka vannas vai dušas ļauni ietekmētu iesnas. Ja tam ticiet, tad laupiet sev vienīgi patīkamu tīrības sajūtu. Tikai jāsargājas no pārkarsēšanās vai apaukstēšanās.

Piektais ticējums — iesnu laikā dzīvot siltās telpās un sausā telpu gaisā.

Turēt telpās siltu un piesmakušu gaisu ir labs paņēmiens vēl vairāk kairināt jūsu deguna un kakla iekaisušās gļotādiņas. Gādājiet, lai gaiss telpās būtu pietiekami tīrs un ne pārāk silts. Lielas temperātūras starpības starp jūsu telpu un āra gaisu iesnām var tikai kaitēt.

Sestais ticējums, ka siltos klimatos ar iesnām slimo daudz retāk.

Ja jūs esiet kronisks iesnu īpašnieks un tādēļ gribiet kŗavāt mantas, lai dotos uz siltāka klimata joslu, — labāk nedariet to. Iesnas siltajos klimatos ir tikpat labi pazīstamas.

Septītais ticējums — aspirīns palīdzēs aizkavēt vai izārstēs iesnas, un tas ir pilnīgi nekaitīgs.

Aspirīns gan mazliet atvieglos iesnu slikto jūtoņu kā viegls sāpju remdinātājs, bet tas ne aizkavēs, ne arī dziedinās slimību. Kaut gan aspirīns reti kad atstāj sliktu iespaidu uz cilvēku ar labu veselību, taču tas lietojams ar piesardzību asins riņķošanas traucējumos, vēdera vai nieŗu slimniekiem.

Astotais ticējums — pretiesnu diētas un vitamīni ir droši aizsargi pret iesnām.

Ilgākos pētījumos un izmēģinājumos, kad sevišķi lielas C vitamīnu devas lietotas, konstatēts, ka tam nav nekāda iespaida uz nesaslimšanu ar iesnām. Tāpat konstatēts, ka arī citiem vitamīniem vai kaut kādai pretiesnu diētai nav nozīmes.

Devītais ticējums — ka agrā iesnu stadijā tā saucamie antihistamīnu preparāti nonāvēs iesnas.

Gandrīz desmit gadu turpinājušies pētījumi un mēģinājumi, bet galīgais atzinums ir, ka arī šie medikamenti savu spēku nav pierādījuši. Tie tikai var mazināt iesnu slikto sajūtu. Kādēļ tik daudz cilvēku vēl tiem turpina ticēt? Atbilde tam varētu būt tikai tā, ka gribas ticēt, ka tas var palīdzēt. Bet šādu ticību iesnu slimniekiem var dot arī ar cukura vai krīta tabletēm, kas līdzīgas slavinātiem preparātiem. Un izmēģinājumi ir to pierādījuši. Šis ticējums turpinājas gan laikam vienkārši tādēļ, ka iesnu slimnieks uz brīdi jūtas tā kā labāk, ja tas „kaut ko" ieņem.

Desmitais ticējums, — ka iesnas ir ļoti lipīgas, kādēļ, cik vien iespējams, jāizvairās no cilvēkiem, kas cieš no iesnām.

Ārstiem ar sevišķām grūtībām nācies pielipināt iesnas no viena otram. Ārstu vairākuma atziņa ir, iesnu baciļi visu laiku mājo cilvēka kaklā un deguna kaulos, bet tie ir nekaitīgi, līdz kamēr rodas kāds cits apstāklis, kas šos bacilus sāk vairot un padara aktīvus. Šis apstāklis var būt nervozi pārdzīvojumi, fiziski un emocionāli noslogojumi. Ja kāds nošķaudās uz jūsu pusi, neuztraucaties un nepielietojiet tūlīt kādu ticējuma ārstniecības līdzekli. Paturiet mierīgu prātu, neraizējaties, neuztraucaties. Ja rodas iesnu pazīmes, neklausaties no citiem kādu jaunu paņēmienu iesnu ārstēšanai. Labāk pajautājiet savam ārstam, viņš zinās vislabāk.

J. Grīslis

ZOOLOĢISKĀ DĀRZĀ.

Mazais Voldiņš: „Mammuc, uzmini, kur es esmu paslēpies!"

VĀRDĀ NESAUKTĀ DROGU VEIKALĀ.

Aptieķnieks: „Ar šo eliksīru jums, kundze, varžacis pazudīs bez karstām kāju peldēm, kā uz burvja mājienu."

...A PA OKUPĒTĀS SLEJĀM

dabīgo audzēju. Slimniece, baidoties no operācijas, ierašanos slimnīcā novilcināja. Viņas piederīgie gaidīja sūtījumu no Kanadas ar zālēm, lai audzēju izārstētu bez operācijas. Slimniece mums parādīja atsūtītās zāles. Taču tās izrādījās tādi sulfonamīda preparāti un polivitamīni, kas nekādā veidā uz minēto slimību neiedarbojās, un nemērķtiecīgi lietoti var būt kaitīgi veselībai . . .

Slimnieces piederīgie kā nespeciālisti dažreiz kļūdaini noraksta diagnozi no izziņām, kuŗas slimniekiem izsniedz ārstniecības iestāde. Sakarā ar to rodas pārpratumi. Tā, piemēram, kādam slimniekam, kas ārstējās Republikas onkoloģiskajā dispansērā, uz ļaundabīgā audzēja pamata bija radušās izmaiņas trešajā jostas skriemelī, ko latīņu valodā apzīmē ar L 111. Citā sakarā L 111 var apzīmēt sifilisa 3. stadiju. Un tā nu, lūk, iznāca, ka šim slimniekam no ārzemēm bija atsūtītas zāles sifilisa ārstēšanai, kaut gan viņam bija pavisam cita slimība — ļaundabīgs audzējs.

Arī tajos gadījumos, kad atsūtītie medikamenti ir bijuši derīgi uz ļaundabīgiem audzējiem, ārstēšana tomēr nav bijusi efektīvāka par Padomju Savienībā ražoto preparātu darbību. Zinot, ka kapitālistiskajās zemēs medikamenti ir dārgi un, nepareizi izlietoti, var radīt pārpratumus, vai pat slimniekam kaitēt, tad par to sūtīšanu un lietošanu ir nopietni jāpadomā . . . Diemžēl, lētticīgo vēl ir pietiekami daudz, lai „kaktu dakteriem" darba netrūktu . . ." V. Bramberga, Med. zin. kand., LPSR galv. onkologs („Veselība", Nr. 7.— 1961. g.)."

Jauns „pagodinājums" Gagarinam

Komūnistisko studentu klubs Glasgovas universitātē (Skotijā) par savu „Honorary President" izraudzījusi kosma lidotāju Gagarinu (kas, varbūt, kādreiz ar bumbām apmētās viņu zemi!). Gagarins šo titulu ar pateicību pieņēmis un savā atbildē ucerējies arī „sirsnīgo uzņemšanu" Britanijā, kas skaidri norādot uz „nesaraujamām draudzības saitēm starp britu un Padomju Savienības tautām un to gribu dzīvot mierā un draudzībā."

Varbūt komūnistisko studentu organizācijas pārējās britu universitātēs ies vēl tālāk un pārspēs Glasgovu, izraugot par savu prezidentu pašu Ņikitu! -gs.

Ārstiem ar sevišķām grūtībām nācies pielipināt iesnas no viena otram. Ārstu vairākuma atziņa ir, ka iesnu bacilli visu laiku mājo cilvēka kaklā un deguna kaulos, bet tie ir nekaitīgi, līdz kamēr rodas kāds cits apstāklis, kas šos bacilus sāk vairot un padara aktīvus. Šis apstāklis var būt nervu pārdzīvojumi, fiziski un emocionāli noslogojumi. Ja kāds nošķaudās uz jūsu pusi, neuztraucaties un nepielietojiet tūlīt kādu ticējuma ārstniecības līdzekli. Paturiet mierīgu prātu, neraizējaties, neuztraucaties. Ja rodas iesnu pazīmes, neklausieties no citiem kādu jaunu paņēmienu iesnu ārstēšanai. Labāk pajautājiet savam ārstam, viņš zinās vislabāk.

J. Grīslis

NESAUKTĀ DROGU VEIKALĀ.
— ... šo eliksīru jums, kundze, varžacis pazudīs ... kāju pēdām, kā uz burvja mājienu."

LATVIEŠU GLEZNOTĀJU SKATE

Filadelfiešu latviešu māksliniešu kopas izstādes turpinājuma gaitā Kutztovnas kolledžā š. g. 3. decembrī mācības iestādes mākslas noz. dir. iepazīstināja apmeklētājus ar izstādīto darbu autoriem — latviešu māksliniekiem. Pārskatu par latviešu mākslinieku darbību sniedza Leonīds Linauts, kodolīgi, īsos vārdos raksturodams ikviena kopas dalībnieka māksliniecisko ievirzi un noslieci.

No Filadelfijas latviešu mākslinieku kopas dalībniekiem bija ieradušies Oskars Skušķis, Arnolds Treibergs, Voldemārs Jansons, Leonīds Linauts, bet no kopas viesiem — izstādes dalībniekiem — Marija Induse - Mucieniece un Jānis Pontags.

Lai gan kolledžas izstādes telpas nav tik plašas, lai te varētu izvērsties tik plaši kā iepriekšējās latviešu mākslinieku kopas darbu klāstos mūzejos, visumā arī šī skate atzīstama par pietiekami labu un iespaidīgu. Arnolds Treibergs te redzams visā savā toņu un pustoņu smalkumā un krēslaino noskaņu piemīlībā, kas pievelk un valdzina kā ainavās, tā portretos.

Oskars Skušķis gandrīz vai pilnīgs pretstats Treibergam, savu iekšējo nemieru ietvēris tik košās krāsu harmonijās, ka tās zied un laistās arī ne sevišķi labi apgaismotās telpas garās sienas daļā.

Laimons Eglītis šai izstādei devis interesantus jaundarbus, kuros tas pievērsies tumšiem, pat drūmiem toņiem. Tomēr viņa darbi labi patīkot kolledžas jaunākajai paaudzei, kā liekas, tieši šī drūmuma dēļ.

Guna Šmitchene patīkami iepriecina savdabīgām krāsu rotaļām, gaišā, dzīvā tvērumā. Tēloto priekšmetu formas Šmitchenes gleznās gan tiecas kā izkust, kā saplūst vienā vienīgā krāsu ziedā, bet ne tik pilnīgi, lai nekā vairs nevarētu ne saskatīt, ne samanīt . . .

Anna Dārziņa savās gleznās ietvērusi gan saulainus, zeltaini dzeltenus, gan brūnganus toņus, meklējot un dodot acij patīkamus atrisinājumus savdabīgā izteiksmē, iejūsminošus un pievilcīgus.

Tēlnieks Voldemārs Jansons te izceļas vairākām daiļuma apgarotām skulptūrām, starp tām arī pati jaunākā — kādas dāmas portrets miniatūrā.

Leonīds Linauts šai skatē devis samērā plašu baznīcas logu skicējumu, kā arī jauku, košās krāsu noskaņās ieturētu stikla glezniecības daiļdarbu.

Viņam pievienojas Jānis Pontags, savā izstādītā stikla glezniecības daiļdarbā sniegdams smalki izjustu krāsu zaigojumu.

Grafiķe Marija Induse - Muceniece izstādījusi vairākas palielu apmēru grafikas un izpelnījusies ar saviem darbiem jo dzīvu interesi un uzmanību. Papildus tam, pa vienam darbam devuši arī Jānis Jablovskis, prof. Augusts Annus un Edmunds Liepiņš, tā ceļot izstādes kuplumu un dodot lielāku noskaņu bagātību.

Ptādēls

Marija Urnežus

PRAVIETIS

Viņš staigā ļaužu tuksnesī
Ar alkām dziļi krūtīs;
Un veldzē tos, kas slāpuši,
Gurst tālu ceļu jūtīs.

Gars viņam dvēsļu izsalcis
Un jaunu moku badā,
Top līksms kad asi papēži
Tam nikni pāri bradā.

Viņš pazīst katru zemāko,
Gaišs domu ceļus lasa,
Un paceļ rozi samīto —
Ik vārds tam — zelta rasa.

Uz ceļa zvaigzni rādīdams,
Viņš seko tai kā pirmais
Un svētā liesmā iedegdams,
Kā jaunekls ved sirmais.

Miegs pasauli kur apvēris
Un saista vēlā stundā,
Viņš, rokā krustu satvēris,
Sauc, modinādams jundā.

Kungs varenības klusumā
Kad savam kalpam runā,
Pār tautām aizskan augstumā
Tā balss tad svētā dunā.

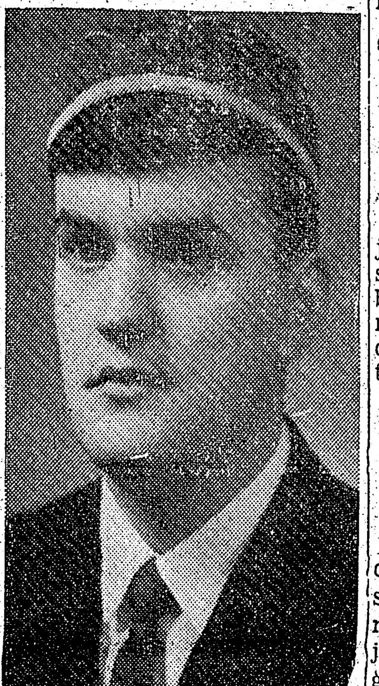

IMANTS FREIBERGS

š. g. 24. novembrī Toronto universitātē ieguva maģistra grādu atomenerģijas inženierzinātnē (Master of Applied Science in Nuclear Engineering). Jaunais maģistrs strādā I.B.M. (International Business Machines) firmā Montreālā un mēģina atrast metodes zinātnisku problēmu risināšanai ar elektrisko rēķinmašīnu palīdzību. I. Freibergs ir korporācijas Latvia loceklis.

DESMIT GADI RITMOPLASTIKAI

I. KAJAKAS - ĶENIŅAS AUDZĒKŅU VAKARS

Pagājušajā nedēļā Irmas Kajakas - Ķeniņas ritmoplastikas skola atskatījās uz 10 gadu darbību ar īpaši iestudētu programmu, kas izpelnījās skatītāju nedalītu atsaucību. Sarīkojums notika Sv. Andreja baznīcas augšējā zālē un pulcināja gandrīz pilnu zāli atsaucīgu interesentu. Publikas vislielāko atsaucību izpelnījās uzvedums „Papardes zieds", kas bija labi un interesanti iestudēts. No jaunāko dejotāju pulka ievērību izpelnījās Ligita Kalniņa kā „mazā beciņa". Visām dejām krāšņumu piešķīra vecāku darinātie kostīmi.

Kad programmas daļa bija beigusies, sekoja centīgāko skolēnu apbalvošana, kā arī savstarpēja apdāvināšanās. Skolotāja savām ilggadīgajām audzēknēm — Muditei Korbai, Zīlei Zichmanei un Rutai Grīnbergai pasniedza Augusta Kopmaņa trīs dejotājas bronzas cilnī, bet vecāki savu atzinību parādīja skolotājai, pasniedzot daiļamatnieka A. Ulmaņa ādas albumu un dejotāju marmorā (resp. I. Kajakas - Ķeniņas pozu Šopēna Valsī Latvijas Nacionālā operā). Protams, bez atzinības neizpalika arī skolas vadītājas asistente Maija Vītola. Viņai par centīgo darbu un pūlēm LNAK skolu daļas vadītājs J. Mežaks pasniedza diplomu, kas turpmāk viņai dod tiesības pašai atvērt savu skolu. Bez tam Maija no skolas vadītājas saņēma plastikas dejotāju marmorā ar Dalkrozes skolas zīmi.

Atbalsta „Mazputniņu"

Mazputniņa lasītāju vasaras darbu sacensība beigusies. Šai sacensībā piedalījās latviešu bērni no Francijas, Vācijas, Anglijas, Zviedrijas, Austrālijas, Argentīnas, ASV un Kanadas, iesūtot savus darbiņus, darinātus dažādās technikās. Vienīgais noteikums — darbiņiem bija jābūt rotātiem latvju rakstiem.

Dalībnieku skaits izrādījās tik kupls un darbu kvalitāte tik augstvērtīga, ka Mazputniņa redakcijai pietrūka balvas godalgošanai. Taču dažu tautiešu atsaucība atļāva attaisnot mazo censoņu rosmi. Mīļš paldies par ziedotām balvām A. Dzērvītei, K. Purvai, Z. Jurševskim un M. Čulītim.

Mazputniņa redakcija.

DIVAS GRĀMATAS PAR AKTUĀLIEM POLITISKIEM NOTIKUMIEM

Ir sarakstītas divas grāmatas, kuŗām cieša sakars ar pašreizējo politisko krīzi Eiropā. Pirmā no tām ir veltīta bēdīgi slavenās Minchenes vienošanās varonim — angļu premjerministram Nevilam Čemberlēnam (J. Macleod „Neville Chamberlain", ed. Muller).

Grāmata kļūst sevišķi interesanta, ja salīdzina pašreizējo Berlīnes krīzi ar Minchenes vienošanās apstākļiem. Kā tagad Britanijā atskan balsis, „mēs nevēlamies karot par Berlīni un vāciešiem", tā toreiz pat britu valdošās aprindās izteica domu: „Mums nav nekā meklēt Čechoslovakijā."

Autors, acīm redzot, cenšas pēc iespējas attaisnot savas grāmatas varoni, kuŗam kopš otrā pasaules kaŗa ir izteikti daudzi pārmetumi. Par visu vairāk Čemberlēns mīlējis un vēlējies mieru, bet nelabvēlīgais liktenis licis viņam atrasties Anglijas priekšgalā, pasaules kaŗam ceļoties. Kaut arī grāmata domāta kā Čemberlēna apoloģija, tomēr autors nevar atturēties no konstatējuma, ka Čemberlēnam vajadzējis atteikties no sava posteņa, jo viņš kā „miera cilvēks" neesot bijis spējīgs sekmīgi vadīt britu impēriju, kaŗam izceļoties. Autors tomēr cenšas pierādīt, ka Čemberlēns darījis „pēc iespējas labāko" ārkārtīgi sliktā situācijā. Viņa argumenti Minchenes jautājumā tomēr ir visai vāji un nelenes nekā jauna „vecajā dziesmā" par rietumu valstu nespēju karot Minchenes vienošanās laikā. Lasot Minchenes dienu attēlojumu, rodas pat stipri negatīvs iespaids: pārsteidz Čemberlēna politiskā tuvredzība, piemēram ainā, kad Čemberlēns runā par „goda pilnu" mieru un saka pūļiem, kas ir sapulcējies viņa mājas priekšā, pēc viņa atgriešanās no Minchenes: . . . „Es ticu, ka tas ir miers, kas turpināsies līdz mūža galam!"... Vēstulē māsām un sarunā ar franču valstsvīriem Čemberlēns saka: Hitlers atstājis iespaidu, ka uz viņa doto vārdu var paļauties. Kad grāmatas autors mēģina attaisnot Čemberlēna rīcības pareizību ar faktu, ka viņš saņēmis 40.000 pateicības vēstuļu pēc Minchenes notikumiem, rodas pavisam traģikomisks iespaids (piemēram, citāts no kādas angļu mātes vēstules: . . . „Es jūtu, ka ar Dieva palīgu jūs esat atdevis man atpakaļ manus 3 zēnus — brīdī, kad likās, ka es zaudēšu visus trīs!"...). Katrs tagad zina, ka Čechoslovakijā Hitlers ieguva ieroču fabrikas, un tātad Minchenes vienošanās tikai paildzināja kaŗu. Hitlera izvestā čechu nacionāli noskaņotās inteliģences iznīcināšana sagatavoja komūnisma uzvaru Čechoslovakijā. Čechu tautas sirdī varēja būt tikai rūgtums un neuzticība pret rietumiem pēc visa notikušā. —

Otras grāmatas autore ir vāciete Gudruna Tempele, un viņa raksta par Vāciju. No viņas grāmatas britu lasītājiem pagaidām pazīstami tikai daži fragmenti, kuŗus kāri publicē britu prese, jo grāmatā skartie jautājumi ir visai aktuāli.

Autores ģimene dzīvojusi Saksijā, un kaŗa beigās viņai nācies uzsākt bēgļu gaitas. 7 gadus viņa pavadījusi Britanijā.

Pārsteidz, ka autores izteiktās domas un slēdzieni daudzos jautājumos skan stipri nevāciski: vai Britanijā pavadītie gadi ir tādā mērā atsvešinājuši viņu savai tautai, ka viņa sākusi vērtēt faktus no britu viedokļa? Savai tautai viņa ir izdarījusi sliktu pakalpojumu, atļaujot publicēt savas grāmatas fragmentus britu presē šinī laikā, kad, sakarā ar Berlīnes krīzi, pretvāciskais noskaņojums Britanijā ir atkal stipri pieaudzis.

Publicētajos fragmentos ir vairākkārt minētas židu vajāšanas Hitlera Vācijā, bet taisni tas ir vissāpīgākais jautājums britu uztverē: neko briti tik asi nepārmet vāciešiem kā židu iznīcināšanu un koncentrācijas nometnes. Židu bēgļi atraduši Britanijā laipnu uzņemšanu un ir labi ierīkojušies. Šinī sakarā liekas savādi, ka neviens nepiemin krievu spaidu nometnes. Ja kādreiz norādu uz tām sarunā ar britiem, tad parasti saņemu izvairīgu atbildi, ka par tām jau tikai runājot, bet neviens tās neesot redzējis, kā, piemēram, Belzenes, Dachavas u. c. nometnes Hitlera Vācijā. Autore pasvītro, ka nevienam Hitlera Vācijā neesot pat ienācis prātā atklāti protestēt pret židu vajāšanām, kaut arī daži klusībā palīdzējuši vajātiem. Daudzi inteliģento profesiju darbinieki Vācijā vēl tagad neapzinoties, ka viņu materiālā labklājība celta uz kāda židu kollēgas . . . līķa: Hitlers ar židu apcietināšanu un viņu īpašumu atsavināšanu esot centies saistīt ar savu režīmu visus neapmierinātos „otrās šķiras" ārstus, juristus, grāmatu izdevējus, baņķierus u. c., kuŗi līdz Hitlera laikam nespējuši sekmīgi cīnīties ar židu konkurenci. Laikā starp 1934.—1938. gadu vācu tautas vairums bijis tiešām apmierināts ar Hitlera režīmu, — sevišķi saimnieciskā ziņā (taisni šī fraze vairumam britu liksies briesmīga, jo viņi vēl tagad dara visu vācu tautu atbildīgu par Hitlera režīma nostiprināšanos).

Vācu tautai autore pārmet politisku interešu trūkumu. Vācieši protot tikai čakli strādāt, bieži nepazīstot pat atpūtu un dzīves baudīšanu... un tas arī esot viss! (Bet — vai tā ir slikta īpašība? Daudzas tautas negrib un neprot čakli strādāt!...). Politiku vācieši vienmēr turējuši par „netīru darbu"; viņi vienmēr gaidījuši, lai kāds vada viņus politiskos jautājumos.

Autore paredz Vācijai smagus politiskus pārbaudījumus tuvākā laikā. Dr. Ādenauers neesot sagatavojis vācu tautu šiem pārbaudījumiem. Viņš esot gan devis tai „saimniecisko brīnumu", bet neesot piepildījis to politisko tukšumu, kas radies Vācijā pēc Hitlera. Viņam vajadzējis mācīt vāciešiem, ka esot svarīgākas lietas pasaulē nekā jaunākais automobiļa modelis.

Autore arī pārmet vācu valdībai, ka noziedzīgi nacionālsociālisti dzīvojot mierīgi un saņemot pat lielas pensijas: tādā kārtā viņi esot piespiesti klusēt un neatklāt nepatīkamas lietas.

Grāmata atstās visai nelabvēlīgu iespaidu uz britiem, kas jau tā ar neuzticību raugās uz Rietumvāciju.

-gs.

Nozīmīgu darbu Kanadas kultūras dzīvē veic M. K. Zieman'es kundze, publicējot etniskās preses vajadzībām informācijas biļetenu „Canadian Scene". Uzņēmumā „Canadian Scene" redaktrise M. K. Zieman'es kundze nesen notikušā apspriedē ar etniskās preses pārstāvjiem.

(53. turpinājums)

— Un kas tagad ir? Puse svētdienas vējā. Apmācības — to es vēl saprotu, mums visiem jābūt gataviem aizstāvēties pret iebrucēju, bet izbēgušā gūstekņa meklēšana varēja izpalikt, ja sardze būtu noteiktāka un stingrāka.

— Tā ir, — ar pretrunīgām domām sevī kaudamies, Vilnis atbildēja, lāga nesadzirdējis un nesaprazdams, ko Lautenbergs teica, — es jums pilnīgi piekrītu.

Pie Prāgera mājas viņi atvadījās.

Istabā atgriezies, Vilnis pārģērbās. Sabristo kurpju vietā uzvilka citas, nospodrinātas; uzģērba baltu kreklu un vecās, samirkušās drēbes apmainīja pret tīrajām, izgludinātajām svētdienas drānām.

Kas tagad bija viņa pienākums?

Pjērs gribēja atgriezties mājās. Steigšus. Tūlīt.

Kāpēc?

Tāpēc, ka viņa laulība bija izpostīta. Tāpēc, ka visa viņa dzīve bija izpostīta.

Un to bija izpostījuši tie, kas šodien Pjēru turēja gūstā. Tie bija iebrukuši viņa zemē, viņu pašu aizrāvuši projām un piedevām vēl sabradājuši viņa paša mazo, sīko, bet viņam pašam bezgala svarīgo laimīti.

Kāpēc tā bija tik svarīga? Un vai tā maz bija svarīga?

Jaunā ideoloģija mācīja, ka atsevišķais cilvēks nav nekas, ka tauta un valsts ir viss. Ka cilvēka personīgā dzīve ir nesvarīga, bet svarīga ir visas tautas dzīve.

Vai tā bija?

Tauta kā tāda bija pirms atsevišķā cilvēka — un būs arī pēc viņa. Laikiem mainoties, tā celsies un grims. Brīžiem tā būs stipra, slavena un bagāta, reizēm apspiesta un nabaga. Bet viņa būs — kamēr būs atsevišķais cilvēks.

Bet šī atsevišķā cilvēka mūžs ir viņam tikai viens vienīgs. Daži nedaudzi, neatgriežami gadi. Salīdzinot ar tautas mūžu — īss, mazs sprīdis. Mirklis, kuŗam izplēnot, dažs cilvēks var teikt, tas bija skaists, bet par kuŗu tādam kā Pjēram jāsaka: tas bija īss, un to pašu man atņēma.

Beidzis pārģērbties, Vilnis atstāja dzīvokli. Viņam bija norunāts, ka pusdienas ēdīs pie Ilzes. Viņi bija nolēmuši ar laulībām nekavēties, un šodien bija jānorunā daudzi praktiski sīkumi, kas ar tām stāvēja sakarā.

Kopš saderināšanās ar Ilzi, Vilni bija pārņēmis kluss miers. Viņš skaidri zināja, ka Ilzi nekad nespēs tā mīlēt, kā bija mīlējis Rantu; ka Ilze vienmēr būs tikai Rantas atvietotāja, bet viņš bija pie Ilzes tā pieradis, ka grūti arī būtu iedomāties turpmāko dzīvi bez viņas. Ilzē viņš atrada gandrīz visu, ko no sievietes cerēja saņemt: draudzību, biedriskumu, piekļāvību, uzticību, kultūru, dzīves mākslu — ko viņš vēl varēja vēlēties? Vai tam bija kāda nozīme, ka viņi piederēja divi dažādām tautībām? Viņš tagad bija tik ilgi dzīvojis šai zemē, ka vietējās īpatnības vairs neiikās aplamas. Vēl vairāk — šejienes ļaužu problēmas bija kļuvušas arī viņa paša problēmas, to prieki — viņa prieki. Maz bija palicis, kas viņus šķīra. Vairāk bija tā, kas vienoja.

Uz ielas izgājis, Vilnis attapās tikai tad, kad pamanīja, ka paspēris pāris soļus ne uz Ilzes mājas, bet uz to pusi, kur mežā bija palicis gūsteknis. Kļūdu ievērojis, viņš gribēja to labot, bet tad pēkšņā iedomā palika uzņemtajā virzienā. Pa pirmo taciņu, kas nogriežās no lielceļa, viņš iegāja mežā.

Gūstekņa tur vairs nebija. Tai vietā, kur Vilnis to bija redzējis, gulēja nolauztie egļu zari, zem kuŗiem Pjērs bija slēpies, un pie viena no tiem plandījās maza papīra plēksnītē. Vilnis pieliecās un to paņēma. Uz papīra bija ar zīmuli rakstīts viens vienīgs vārds: Brot!

Nebija šaubu par to, kas vēstuli bija rakstījis un kam tā bija domāta.

Bet kur bija rakstītājs pats?

Iespējams — tepat tuvumā, lai redzētu, kas notiek ar viņa rakstīto vēsti.

Un Vilnis rūpīgi, lēni un uzmanīgi ar acīm pārmeklēja mežu, taču nekā nozīmīga nemanīja. Mežs bija kluss un mēms, un tikai rets putna lidojums pārtrauca egļu vienmuļo šalkoņu lēnajā vējā.

Iebāzis papīru kabatā, Vilnis atstāja mežu. Lielceļš bija tukšs — neviens viņa nebija redzējis ne mežā ieejam, ne iznākam.

Mazā papīra strēmele ar vienu vienīgo vārdu uz tās dega kabatā.

Ko tagad darīt?

Bēglis, tātad, bija rēķinājies ar to, ka Vilnis atgriezīsies. Viņi viens otru bija pazinuši — un kaut kas viņiem lika saprasties bez vārdiem un viens otram uzticēties.

Un tagad viņš lūdza maizi.

Atbalstīt izbēgušu gūstekni nozīmēja sadarboties ar ienaidnieku. Par to draudēja kaŗa tiesa. Un kaŗa tiesa pašreizējos apstākļos nozīmēja tikai vienu.

To, ka viņš gūstekni bija redzējis, bet klusēdams tam aizgājis gaŗām, neviens nevarēja pierādīt. Arī Lautenbergs bija atradies turpat. Bet piegādāt bēglim slepeni ēdienu?

Kam lai viņš jautā, ko tagad darīt? Ilzei? Ilzes padomu viņš zināja, to neprasījis. Tas varēja būt tikai viens: ej un redzēto ziņo iestādēm. Par to bija jārunā ar kādu, kas uz šo jautājumu skatītos arī no cilvēciskā viedokļa, un kas spētu klusēt arī tad, ja viņi nekā neizlemtu. Ilze tam noteikti nepiekristu. Ilzei gūsteknis būtu gūsteknis — uzvarēts ienaidnieks, kas pēc iespējas ātri atkal jānogādā tur, kur viņa vieta: gūstekņu nometnē.

Un Vilnis sajuta, ka starp viņu un Ilzi tomēr ir kāda nepārkāpjama plaisa, kāda neaizbeŗama aiza, kāds svešums, kuŗa izcelsmi varēja izskaidrot tikai ar to, ka viņu dzīslās tecēja divi dažādas asinis.

Ejot gar māju, Vilnis ar varu noturējās, neuzgājis dzīvoklī. Uz galda tur bija palikusi pusēsta maizes dona.

Uz tilta aiz stacijas viņam pretī nāca Ranta ar Ievu pie rokas. Ceļš tur meta līkumu, un Vilnis pretimnācējas ieraudzīja tikai pēdējā mirklī. Viņi nebija satikušies kopš kopā pārciestās gaisa trauksmes.

Vilni ieraugot, Ranta piesarka un ciešāk satvēra Ievas roku. Kad viņi bija sveiciena attālumā, Vilnis pacēla cepuri.

— Labdien!

Bet Ieva bija jau apstājusies.

— Lūk, ko mammiņa nopirka! — viņa stiepa pretim mazu lupatu lelli, un arī Ranta bija spiesta palikt stāvot.

— Labdien . . . — viņa atņēma Viļņa sveicienu, mirkli pārdomāja, bet tad pēkšņā spītā pacēla galvu. — Apsveicu!

— Ar ko? — Vilnis ātrumā nesaprata; viņam prātā bija gūsteknis un maizes gabals mājās uz galda. — Kāpēc?

— Kāpēc? Ar ko? Ar saderināšanos!

Viņas balsī bija drusku rūgtuma un daudz ironijas.

— Ak tā . . . — Vilnis attapās. — Jā — protams . . . paldies.

— Un kad svinēsit kāzas?

— Nezinu . . . laikam — drīz.

Viņš bija atguvis pašsavaldīšanos, un balss skanēja izlīdzināti un mierīgi.

— Nav nozīmes ilgi gaidīt. Kuŗu katru brīdi mani var nozīmēt . . . tad jau labāk salaulāties pirms aiziešanas.

— Protams. Nevarat jau nākošajā nedēļā?

— Kāpēc?

— Šovakar iebrauks Ivars. Varbūt tādā gadjumā ielūgsit arī mūs? Vismaz — kā lieciniekus?

Vai tas bija izsmiekls?

Bet rūgtums pret Ivaru kaut kā bija zudis.

Ivars? Kas par to, ka Ivars? Viņi kādreiz bija draugi — un dzīve taču bija tikai viena. Vai varēja prasīt, lai draudzības dēļ kāds atsakās no personīgās laimes?

— Šovakar? — Vilnis dzirdēja sevi jautājam, un pēkšņi sevi pieķēra, ka domājot par Ivaru, zemapziņā jutis apmierinājumu: ar Ivaru varēs pārspriest, ko darīt ar gūstekni.

— Šovakar, jā, — Ranta atbildēja. Viļņa mierīgā, lietišķā valoda viņu pārsteidza, bet nākošais jautājums to samulsināja vēl vairāk.

— Vai varēšu viņu satikt?

— Kāpēc? Vai nebūtu laiks, ka bijušajam pārvelkam svītru un sākam jaunu nodaļu?

Vilnis pasmaidīja.

— Tu mani pārproti. Man ar viņu būtu pārspriežams kāds jautājums, kur tikai viņš var dot padomu. Tātad šovakar? Ar Geras vilcienu? Tas pienāk astoņos desmit — tā ir, vai nē?

Atbildes nenogaidījis un pavirši atvadījies, Vilnis aizsteidzās. Ranta vēl ilgi palika uz tilta stāvot un noskatījās viņam pakaļ — gaŗiem, nesējiem soļiem, mazliet uz priekšu sakucis, Vilnis aizgāja pa tukšo ceļu, ko abās pusēs iežogoja kailie zilo plūmju koki.

* * *

Vilnis pie Rantas ieradās ap desmitiem, un viņa sasveicināšanās ar Ivaru norisa tik sausi un vienaldzīgi, it kā viņi būtu šķīrušies tikai vakar, un šodien satikās, lai pārspriestu rītdien kopīgi darāmos darbus. Viņi apsēdās viens otram pretī, sasmaidījās un sāka runāt par ceļa grūtībām, kādas Ivaram bija jāpārcieš ceļā no Berlīnes līdz Gerai.

Ranta izgāja no istabas, un Ivars šo mirkli izmantoja.

— Tu esot saderinājies, — viņš, vārdus meklēdams, teica, — tad jau . . . tad jau tu man arī vairs tā nedusmo, ka es . . . ka mēs ar Rantu . . . ko?

(Turpinājums sekos)

1.100 LATVIEŠU ATBALSTA UNGĀRU IESNIEGUMU

LNAK valdes sēdē 6. decembrī, priekšsēža V. Upeslāča vadībā, piedalījās A. Lūsis, J. Niedra, K. Bencons, V. Uiska, T. Kronbergs, A. Kopmane un J. Grodnis.

Priekšsēdis ziņoja par amata personu darbu sēžu starplaikā. Viņš, kopā ar igauņu un lietuviešu pārstāvjiem, piedalījies audiencē pie Kanadas ministru prezidenta J. Difenbēkera, kad tas apmeklēja Toronto. Ministru prezidentam iesniegts Baltijas federācijas memorands, izsakot pateicību par viņa līdzšinējo Baltijas valstīm labvēlīgo nostāju starptautiskā forumā, lūdzot Baltijas valstu atbrīvošanas jautājumu pacelt arī nākamā Apvienoto Nāciju sesijā un proponējot stiprināt Kanadas militāro gatavību un sadarbību ar pārējām NATO valstīm.

Kopā ar politiskās nozares vadītāju priekšsēdis piedalījies liberāļu partijas rīkotā pieņemšanā un izteicis mūsu ierosinājumus un vēlēšanās sakarā ar drīz notiekošajām federālajām vēlēšanām.

Priekšsēdis pakavējās pie 18. novembra svinību norises Toronto, Hamiltonā u. c. vietās un par šinīs gadījumos uzņemto vai pastiprināto kontaktu ar kanadiešiem un citām etniskām grupām. Valde izteica pateicību Toronto valsts svētku rīcības komitejai par labi organizētām svinībām.

Nākamo LNAK padomes sesiju uz Hamiltonas latviešu organizāciju lūgumu nolemj noturēt 10. un 11. februārī Hamiltonā. Sesijas darba kārtību galīgi pieņems nākamajā valdes sēdē. Gada noslēgumā iznāks LNAK valdes apkārtraksts draudzēm un organizācijām. Gada darbības pārskatu prezentēs padomes sesijā.

Autora honorārus, ko valde ilgāku laiku nav varējusi izmaksāt autoru neatrašanas dēļ, pārskaitīja kultūras fondā.

Politiskās nozares vadītājs J. Niedra sniedza ziņojumu par notikušām sarunām ar Toronto lielāko laikrakstu vadību. Personīgi apmeklēti Telegram un Toronto Star vadītāji, un mēģināts noskaidrot, kāpēc šie laikraksti latviešu sabiedriskās un kultūrālās dzīves notikumus, kas bijuši diezgan lieli apmēros arī Toronto mērogā, parasti atreferējuši ļoti šauri. Laikrakstu vadītāji paskaidrojuši, ka viņiem iepretim latviešiem nav nekādas nostājas, bet pārpratumi varētu būt radušies sakarā ar attiecīgās informācijas trūkumu. Laikrakstu vadītāji lūguši turpmāk sniegt viņiem plašāku informāciju un solījuši labāku sadarbību. Tas apstiprināts arī ar attiecīgiem rakstiem.

Ungāru iesniegumu Apvienotām Nācijām līdz šim parakstījuši 1.100 latvieši, par ko ungāru pārstāvis G. Nadži brīvās pasaules ungāru vārdā izteicis latviešiem sirsnīgāko pateicību. Parakstu vākšana turpinās, un tautieši, kas to līdz šim nav izdarījuši, lūgti izmantot iespējas sava paraksta došanai. Arī šis paraksts ir mūsu cīņas līdzeklis ar kopīgo ienaidnieku.

I. Akots

Latvijas kaŗa skolas gada dienā svinīgo jundu Toronto pieņēma plkv. Ķikulis.

VĒSTULE VECAJAM MEDNIEKAM

Labo, veco mednieķ! Š. g. 2. decembra n-rā bija ievietots Tavs raksts: „Mednieku - makšķernieku vai aprūpes biedrības?"

Tu sāki savu stāstījumu ar mednieku sagrupējumiem mūsu brīvvalsts laikā. Labi. Bet saki, vai Tu starp šiem grupējumiem vari novilkt tādas robežas, ka tie zināmā mērā nesajauktos?

Tu teici, ka mūsu mednieku biedrības sastāvēja no turīgo ļaužu aprindām, kas paši tās uzturēja. Bet vai tad Tu netiki šajās biedrībās starp direktoriem, ārstiem un veikalniekiem sastapis arī fabrikas strādniekus, zvejniekus, zemniekus, ierēdņus un citu aprindu ļaudis? Vai Tu neesi bijis šo biedrību sarīkojumos un pircis to izdotās laimes loterijas ar uzrakstiem „Mežu dzīvnieku barošanas fondam", „Mālu baložu metamās mašīnas" iegādei un tamlīdzīgi?

Tu slavē mūsu mednieku garu un tikumus. Es ticu, ka Tu dažu labu pavasaŗa nakti kopīgi ar draugiem esi pavadījis dziļi meža biezumos uzceltās mednieku būdās, vai kā mēs viņas saucām „pilīs", lai līdz ar rīta gaismu būtu vietā, kur karaliskais medņu gailis velk savu mīlas dziesmu.

Tu, droši vien, atmini, kāds gars tad valdīja šajās „pilīs", kur apkārt šalca sirmās priedes un egles, bet iekšā primitīvi celtā kamīnā sprēgāja egļu malka un stiprāka malciņa pavadīti anekdoti un interesanti mednieku stāsti. Un cik īsa tad likās nakts!

No tiem laikiem aizskrējuši daudzi gadi. Šodien mēs dzīvojam svešā zemē, svešos apstākļos, bet mūsu mednieku gars un tikumi nav zuduši. Tie dzīvo līdz ar mums. Mums ir savas vienotas mednieku - makšķernieku organizācijas ar īstu sportisku nozīmi. Šīs organizācijas ir papildinātas ar daudziem jauniem biedriem, kuriem varbūt nav bijis lemts klausīties dzimtenes mežu šalkās, velkošo sloku gurkstēšanā vai aizrautīgajā medņu mīlas dziesmā. Mēs gribam būt kopā arī še, svešumā. Mēs nesapņojam par pilsētu namiem un negaidām to cenu krišanos, bet mūsu vēlēšanās ir savs stūrītis ar sporta šaušanai piemērotu šautuvi un savu mednieku „pili". Lai tur tāpat kā senās mīļās dienās skanētu latviešu valoda, sprēgātu egļu malka, mednieku stāsti, dziesmas un anekdoti.

Saki, vecais medniek, kādēļ Tu mums to nenovēli? Vai Tu piederi pie tiem medniekiem, kas kādreiz dzimtenē, ikkatrās medībās centās pamācīt veco mežsargu un norādīt, kur šodien atrodami medījumi, kā izstādāmi mednieki, kā jāizturas dzinējiem, un lai Dievs pasargā, ja dzenot Tev nebūtu uzgājis tieši virsū kāds no dzinējiem. Bet ja nu kādreiz pīļu medībās, Babītes ezerā, sadomājies pamācīt pēlītes (laiviņas) stūmēju, tāpat kā šodien mūsu mednieku - makšķernieku organizācijas, tad, droši vien, stūmēja misekļa dēļ Tu būsi no sava paaugstinātā sēdekļa dabūjis iepazīties arī ar ezera dūņaino dibenu . . . Mīļo, veco ģēģeri, lai nu arī kā, bet par to Tu vari būt drošs, ka mūsu mednieku - makšķernieku organizāciju iekrātā naudiņa, kuŗa domāta sava zemes stūrīša iegādei, izveidošanai vai „pils" celšanai, nekad netiks dāvināta kādām citām organizācijām. Mēs ļoti priecātos, ja Tu vairāk pastāstītu par senām mednieku atmiņām, nekā maldītos šejienes aprūpes biezokņos.

Ž. L., Hamiltonā.

BRĪVĀ DOMĀŠANA UN PAAUDZES

No atklātībā lasītiem rakstiem rodas iespaids par auksto kaŗu starp jauno un veco paaudzi. Vecā paaudze izteikusies diezgan saudzīgi, vai pat viens otrs autors glaudījis pa spalvai, toties jaunā tagad uzbrūk jo sparīgi, karogā rakstot: „Mūs nesaprot, mes esam brīvu domu un progresa cilvēki; nav iespējams sadarboties, klausoties tukšā pļāpāšanā, vai līdzīgās brīvdomībās."

Raksta saturā paspīd arī doma, ka vecā paaudze garīgi atpalikusi, neprot pat novērot tās intelektuālās rentgena acis, kas uz mums noraugās no abstraktām gleznām. Bet tie nebija nekādi vecīši, kad viens intellektuālās acīs redzēja sievietes plikni, bet otrs tai pašā brīdī Kastro ģīmi.

Sabiedrisko darbu vai esošo un topošo vērtību diskusijās nav vispār pieņemams jēdziens veco un jauno paaudze. Kur ir starp viņām robeža? Vai viņas mainās kopā ar vērtībām, kā maiņa fabrika? Lielo vērtību palikšana nenostiprinās kādā puspaaudzē, jo abas minētās, katra ar sevi, tādas ir. Garīgas vērtības vai arī politiskā valsts formas neiegūst palikšanas tiesības tik īsā laikā, eventuāli, kad-kāda grupa ļaužu dzīvo no 20—35 gadiem (jaunā paaudze). Tātad, ja kāda vērtību rašanās vai pārkārtošana sākās 15 gadu atpakaļ, tad tagadējais „vecais" toreiz bija garīgā briedumā, bet daļa no pašreizējiem „jauniem" gāja mātei pie rokas.

Vispār, garīgais līmenis vai vērtību izpratne raksturojas pa puspaaudzēm un nav tik viegli pārejams, kā pasakot: tēvu domāšana. Tēvu domāšana jo bieži ir **loģiskā domāšana,** kā krass pretstats brīvajam, — kuŗa ir fantāzijas un impulsu varā. Kā piemērs brīvai domāšanai pieskaitāms atrisinājums: Mūsu neatkarīgās Latvijas pozitivisms, kas bija vispiemērotākais jaunajai Latvijas republikai, deva pozitīvus literārus darbus, **tagad pieder pagātnei.**

Pagātnei pieder tikai šo darbu radīšanas laiks. Viņu vērtība nav vēl pārvērtējama pilnskanīgam latvietim. Vai to vērtība zudusi, ja šādus darbus nevar sarakstīt Amerikas kosmopolitiķis?

Ar šādu vērtību pārvērtēšanu arī saistās atrisinājums, kāpēc jaunā audze nevar iekļauties sadarbībā trimdas organizācijās. Tai trūkst nacionālā stipruma. Latvijas republikas laiks nav tuvs, vismaz daudziem no jaunās audzes, un runas par to ir tukša pļāpāšana. Lai to maskētu, sāk iztirzāt gudrības pakāpes, runāt par modēm, vecas dziesmas dziedātājiem. Šādas tēmas varētu iet zem atsevišķiem virsrakstiem: Pliko un apģērbto mode; Veca dziesma ar melodiju, vai jauna ar bungu rībināšanu u. t. t. Un kritika . . . Tā jāmācās panest vecam vai jaunam. Tagadējās kritikas arī bieži nav pareizas: dažs kritizē aiz nezināšanas, dažs doma, ka katra brīvdomāšana ir pareiza, piemēram: Neviens naivais reālists nevar noliegt faktu, ka „kratīšanās dejas zālē kā zilcei" ir ultrā modernās jaunatnes atspulgs. . .

Vecākā audze vēlas redzēt kopīgā darbā jauno audzi **jau tagad,** ne jau tāpēc, lai dejotu polku, vai piešūtu kleitām gaŗāku apakšu, bet gan cīņai par latvisko. Veco padoms un sadarbība ir un būs nepieciešama arī politiskās cīņās mūsu okupētās dzimtenes atbrīvošanā.

K. Purmals

PALDIES!

Trešo Latviešu dziesmu svētku Kanadā rīcības komiteja ir iepriecināta, ka šie dziesmu svētki ir patikuši tik daudziem, par ko liecina visi tie, kas savu prieku izteikuši, atsaukdamies gan prese, gan vēstules. Šīs daudzās atsauksmes ir liecība, ka šo svētku sarīkošanai nepieciešamo darbu ir bijis vērts veikt, šīs atsauksmes gandarī darba darītājus, un šīs atsauksmes arī novērtē tās nevēlamības, kuŗas svētku rīkotājiem bija jāiekalkulē svētku norises gaitā, un no kurām izvairīties **nebija iespējams.**

Tagad noslēdzot šo dziesmu **svētku bilanci, svētku rīcības** komiteja ar prieku un gandarījumu vēlas atzīmēt, ka šie svētki izdevušies daudz lieliskāk, kā to jebkad varēja cerēt. — **Par šo skaisto sniegumu visiem III Latviešu dziesmu svētku Kanadā da**lībniekiem un apmeklētājiem jo sirsnīgs paldies!

III Latviešu dziesmu svētku Kanadā rīcības komiteja.

ĪSTĀ ATBILDE ‚SARKANAJIEM KOLONIĀLISTIEM'

Apvienoto Nāciju 103 locekļu lielākā daļa ir noskaņota pret koloniālismu. Tie to uzskata gandrīz par nāves grēku. Apvienoto Nāciju pilnsapulcē četras nedēļas 50 nācijas debatēja par koloniālisma „likvidāciju", domājot tikai par atlikušajām nedaudzajām rietumu valstu kolonijām. Koloniālisma „likvidācijas" izvešanai iesniegti daudzi priekšlikumi, sākot ar Pad. Savienības (!) strikto prasību, lai 1962. gads būtu galīgais koloniālisma izbeigšanas gads, un beidzot ar Nigērijas priekšlikumu, lai nozīmētu deviņu gadu ilgu laika posmu, kuŗā visai Afrikai jākļūst neatkarīgai.

Tomēr ar 97 balsīm pret O Apvienoto Nāciju pilnsapulce pieņēma atzinumu, kas nenosaka noteiktu dātumu koloniālisma izbeigšanai un neprasa „bez kavēšanās" dot neatkarību tiem 55 miljoniem, ko vēl pārvalda rietumu koloniju valstis. Lietas virzīšanai uz priekšu ievēlēja 17 vīru īpašu komisiju.

Debatēs Sav. Valstis spēcīgi atgādināja Apvienotām Nācijām, ka ir vēl citi 200 miljoni, kuŗus visai reti piemin, kad debatē par koloniālisma ļaunumiem. Tie ir komūnisma imperiālisma varā esošie miljoni agrāk brīvo cilvēku. Rietumi kopš 1945. gada ir atbrīvojuši pāri par 800 miljonu agrāk atkarīgu cilvēku. **Turpretim, ASV pārstāvis Adlais Stī**vensons savā vienpadsmit lapas pušu gaŗajā memorandā deklarēja, ka komūnistu impērija: 1) „ir lielākā koloniālā impērija, kādu jebkad vēsture pazinusi", 2) „ir vienīgā imperiālā sistēma, kas pati sevi ne tikai nelikvidē, bet vēl arvienu cenšās izplesties visos virzienos", 3) „ir izveidojusi visnežēlīgāko apspiešanas sistēmu, kāda jebkad ir pastāvējusi". Stīvensons brīdināja: „Tā kā pasaule nevar vairs ilgāk palikt pa pusei verdzībā un pa pusei brīva, ASV sagaida, ka Apvienotās Nācijas pievērsīs savu uzmanību tikpat nopietni Padomju Savienības koloniālismam, cik tās ir pievērsušās Portugales un citu nāciju koloniālismam, jo ja Padomju Savienība sāktu ticēt, ka tā var uzspiest savu divkāršo standartu pasaulei, paliekot pilnīgi immūna, neviena valsts pasaulē vairs nebūs droša."

Stīvensona aplēsumos, protams, ietelp kā Padomju Savienībā un komūnistu Ķīna, tā arī viņu satelīti un aneksētās territorijas. Visu komūnistu impēriju iedzīvotāju kopskaits pārsniedz vienu miljardu.

K.

KANADĀ

TORONTO

Alfrēda Brūveŗa izstāde pagarināta līdz svētkiem

Daugavas Vanagu Ziemsvētku tirdziņš un Alfreda Brūveŗa pirmā darbu izstāde pagājušā svētdienā DV namā bija pulcējusi pāri par 500 apmeklētāju. Sarīkojums deva prāvu materiālu atlīkumu.

Alfreds Brūveris pārdeva 14 darbus. Liela piekrišana bija arī mūsu daiļamatnieku darinājumiem. Rīkotāji nolēmuši Alfreda Brūveŗa izstādi pagarināt līdz pat svētkiem.

DV pateicas „Greenwood Printers" īpašniekam Valteram Ziediņam, kas bija ziedojis mantu loterijai 20 grāmatas. Tāpat sirsnīga pateicība Annai Kreiļa kundzei par dāvāto torti un visiem čakliem talciniekiem, kas ar savu darbu sekmēja sarīkojuma labu izdošanos.

Sirsnīgs paldies visiem tautiešiem, tirdziņa apmeklētājiem.

DEJAS UN REFERĀTS

Svētdien, 9. decembrī, latviešiem pazīstamā moderno deju skolotāja Bianka Rogge savā Bloor ielas studijā demonstrēja moderni interpretatīvās dejas un referēja par dejas attīstību no akmens laikmeta līdz mūsu dienām. Referente īsumā pieskārās arī baletam, kaut māksliniece pati atzīstas, „baletu nekad neesmu savā mūžā mācījusies". Uz šo interesanto sarīkojumu bija ieradušies ap pussimts mākslas cienītāju. Nobeigumā bija debates. Studijā patlaban ir 30 audzēkņu, vecumā no 16—25 gadiem. Šis skaits neapšaubāmi liecina, ka interese par moderno dejas mākslu pēdējā laikā Toronto jūtami pieaugusi.

NIAGARA

● Niagaras latviešu skolas eglītes vakars svētdien š. g. 7. decembrī, plkst. 14.00, ukraiņu zālē, „Silvia Place", Main un Ferry ielu krustojumā. Programmā: bērnu priekšnesumi, 3 cēlienu ludziņa un svētku vecīša ierašanās. Visi laipni aicināti.

VALTERA ZIEDIŅA SPIESTUVE

GREENWOOD PRINTERS

Izpilda augstas kvalitātes drukas darbus latviešu valodā /Letterpress - Offset/. Mūsu darbus atzinīgi vērtējuši daudz latvieši un organizācijas A. S. V. un Kanadā. Ja Jūsu problēma, kur iespiest drukas darbus, kā piem.: vizītkartes, iesvētību, kāzu, jubileju, organizāciju sarīkojumu un cita veida sarīkojumu ielūgumus, programmas, aploksnes, vēstuļu papīru, katalogus, brošūras, kam kvalitātē jāatbilst šī kontinenta prasībām, lūdzam rakstīt: Greenwood Printers, 218 Greenwood Ave., Toronto 8, Canada. Telefons: 465-8646. Pasūtinājumiem no A. S. V. "Air Mail Parcel Post".

VINIPEGA

● Pirmās Ziemsvētku ieskaņas sākās jau 3. decembrī ar DV Manitobas nodaļas rīkoto eglīti Sokolu zālē. Bija ieradušies ap 80, apmēram puse bērnu. Vakara programmu vadīja V. Balgals. Ziemsvētku dziesmas uz klavierēm pavadīja, kā arī klavieru solo deva Silvija Ozoliņa.

Programmas daļā deklamēja: Juris Smoļinskis, Daina Ceplis un Andris Taškāns. Mūzikālos priekšnesumus deva Gunārs Ivans (vijole), Laima un Jānis Beķeri (akordeons).

Ziemsvētku vecītis šoreiz bija bargs: lai saņemtu dāvanas, vajadzēja noskaitīt kādu dzejolīti; kas to neprata, tam bija jāapsolās to iemācīties nākošajos Ziemsvētkos. Mantu krava bija ļoti prāva: Ziemsvētku vecītis apmierināja visus bērnus; bez tam sevišķas veltes bija izpelnījušies Jūlijs Staudžs un Velta Zariņa. Vanadzes bija gaumīgi klājušas kafijas galdus.

Iepriecinoši bija tas, ka bērni labprāt piedalījās rotaļās, kas nereti tiek atstātas novārtā.

O. Š.

VANKUVERA

DV Britu Kolumbijas nodaļa rīkoja svinīgu Latvijas valsts dibināšanas 43 gadu atceres dienas aktu Vankuverā. Svētbrīdi vadīja mācītājs E. Mačs no Takomas, vakaru atklāja DV Britu Kolumbijas nodaļas valdes pr-dis H. Goldmanis, svētku runu teica nodaļas biedrs J. Ruško, Vankuveras latviešu koris diriģenta A. Granta vadībā nodziedāja E. Melngaiļa „Dāvida 19. dziesma", J. Vītola „Gaismas pils" un E. Melngaiļa „Senatne". V. Pelēna deklamēja Modra Lorberga „Lūdzējs".

Pēc priekšnesumiem un vienošanās kopīgā tautas lūgšanā Dievs, svētī Latviju viesi kavējās vēl kādu laiciņu atmiņu pārrunās un tika pacienāti ar maizītēm, cepumiem un kafiju, par ko bija rūpējušās nodaļas vanadzes.

HAMILTONA

● Hamiltonas DV gadskārtējā eglīte notiks sestdien, 16. decembrī, plkst. 6.00, baznīcas apakšējā zālē. Bērni piesakāmi pa tel.: JA 2-6103 vai FU 3-1769.

● 31. decembrī, plkst. 8.00 LB rīko Jaungada sagaidīšanu Latviešu namā, 16 Queen St. N., Hamiltonā.

Tā kā minētais sarīkojums iekrīt svētdienā, tad biļetes būs dabūjamas Latviešu namā tikai iepriekšpārdošanā, kā arī pasūtināmas pa telefonu JA 9-7939.

Ieejas maksa $ 2.50 no personas, ieskaitot vakariņas. Paredzēti arī vecam un jaunam gadam piemēroti un jautri priekšnesumi pašu Hamiltonas spēku izpildījumā.

● Hamiltonas iepirkšanās centrā, Kenilworth ielas ziemeļos (Nr. 203) ir uzņēmums, kas jau otro gadu cītīgi izpilda pilsētas iedzīvotāju pasūtinājumus dārza mēbeļu, logu aizsargu, darba rīku, laivu un automašīnu jumtu, kā arī citu priekšmetu izgatavošanā no stikla šķiedras jeb plastika javas. Tomēr latviešu sabiedrībai maz vēl ir zināms, ka šī veikala īpašnieks ir mūsu tautiets Antons Lukša.

LĒTS LIDOJUMS UZ EIROPU

Tāpat kā četrus iepriekšējos gadus, arī nākošā vasarā latvieši savām vajadzībām noīrējuši Lufthansa's vācu gaisa sabiedrības 4-motora super-star Constellation lidmašīnu. Lidojuma organizētājs J. Krogzemis paskaidro, ka grupa izlidos no Ņujorkas International Airport 13. jūnija vakarā uz Frankfurti, Rietumvācijā. Atgriezīsies 6. jūlijā no Parīzes. Cena turp - atpakaļ ceļam — $290,- (braucot atsevišķi, ceļš maksā $542,-).

Nonākot Eiropā, katrs līdzbraucējs var tur esošo laiku pavadīt pēc savas patikas. Tikai atpakaļceļam visiem jāsapulcējās Parīzē.

Šai braucienā var piedalīties visi tautieši no ASV un Kanadas. Kā J. Krogzemis paskaidro, visiem brauciena dalībniekiem jābūt reģistrētiem vispārējā šāda ceļojuma grupas sarakstā, kas nosūtāms gaisa sabiedrībai decembra beigās. Tāds ir Vašingtonas gaisa pārvaldes rīkojums. Tikai tie, kas ir sarakstā sastāvējuši 6 mēnešus pirms izlidošanas, var piedalīties šādos lētos braucienos.

Tautieši, kuŗi vēl nav droši par piedalīšanos ceļojumā, arī var iesūtīt adreses reģistrēšanai sarakstā, tā iegūstot tiesības pieteikties braucienam arī vēlāk. Pēc saraksta nosūtīšanas papildinājumi tajā vairs nav iespējami.

Lai nodrošinātu vietas, rezervēšana izdarāma jau tagad. Iepriekšējos braucienos ir bijuši daudz vairāk līdzbraucēju - gribētāju nekā vietu. Tuvāka informācija pie J. Krogzemja, 30 Fifth Ave., New York, N. Y., telefons GRamercy 3-2903.

DV TORONTO NODAĻAS

ZIEMSVĒTKU EGLĪTES VAKARS BĒRNIEM

sestdien, 16. decembrī, plkst. 3.00 pēc pusdienas, DV namā, 123 Huron ielā, Toronto.

Māc. A. Lūša svētruna.

ZIEMSVĒTKU VECĪTIS. ☆ CIENASTS. ☆ ROTAĻAS.

Plkst. 8.00 vakarā

DV BIEDRU EGLĪTES VAKARS

ar pašapdāvināšanos.

Biedri lūgti ņemt līdzi dāvanu $ 1.- apmērā.

Par dzīvi dzimtenē stāstīs nesen no Latvijas atbraukusī *M. Ķivlenieka k-dze,* kas atbildēs arī uz jautājumiem.

Milda's FLOWERS

AUGSTĀKĀS KVALITĀTES

- Rozes.
- Neļķes.
- Kallas.
- Krizantēmas.
- Acālijas no $ 2.50 — $ 12.00.
- Alpu vijolītes no $ 2.00 — $ 7.00.
- Poinsettias, sarkanas, baltas un rozā no $2.- līdz $ 12.00.
- Ziemsvētku kaktusi $ 2.50.
- Ziemsvētku kaktusi augstcelmīgi $ 3.00.
- Dažādas jauktas podu puķes (Mixt Pans) no $ 2.50 - $ 8.-.
- Ziemsvētku galda dekorējumi.
- Ikviens stāds rūpīgi izmeklēts, labākais no vislabākiem.

LŪDZAM SVĒTKU PASŪTINĀJUMUS NODOT SAVLAICĪGI.

765 THE QUEENSWAY, TORONTO 18.   CL 5-7233.

ĢENERĀLKONSULS
Mr. R. N. BRYSON
Toronto, tel. HO 3-5866
118 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798 Montreal, P. Q.,
5210 VICTORIA AVE., APT. 16.

I. Andrejsons C. L. U.
41 MUIRCREST DRIVE,
DON MILLS, ONT. — HI 7-4323.
Auto, uguns, garantiju, publiskās atbildības, dzīvības u. c. veida apdrošināšana.

ALEKSANDRA KĀNBERGA
RAKSTU DARBU BIROJS
65 Ferrier Ave., Toronto,
(pie Danforth & Carlaw)
Tel.: HO 3 2667

ŠOPĒNA DARBU IZSTĀDE

Patlaban Toronto publiskajā bibliotēkā katram iespējams iepazīties ar Frederika Šopēna darbiem (nošu manuskriptiem) un cita veida izdevumiem, kas saistās ar šo ievērojamo poļu komponistu. Īpaši izstādes skatītāju uzmanību saista oriģinālie nošu manuskripti un Auguste Klesingera medaļa, kas grezno Šopēna kapu Parīzē. Atklāšanas dienā izstādes telpas bija skatītāju pārpildītas.

Izstādi, kas rīkota sakarā ar Šopēna 150. nāves dienu, atklāja Toronto Karaliskās konservātorijas mūzikas skolas vadītājs Dr. Ettore Mazzoleni, uzsveŗot šī mūziķa lielos sasniegumus internacionālās mūzikas laukā. „Šopēns bija ne tikai ģeniāls mūziķis, bet arī neaizstājams savas zemes patriots," teica Mazzoleni. Izstādes atklāšanas ceremonijā bez ievērojamākiem kanadiešu mūziķiem piedalījās arī poļu izcilākie mūziķi un sabiedriskie darbinieki. No Sav. Valstīm bija ieradies Poļu institūta pārstāvis, bet Kanadas Poļu kongresu pārstāvēja pats prezidents Z. Jaworskis. Izstādi, kas būs atvērta līdz 16. decembrim, ieteicams apmeklēt arī mūsu tautiešiem, jo tā ir vispusīgākā, kāda līdz šim redzēta par Šopēnu un viņa darbiem.

-pā.

MŪSU LAIKRAKSTA LĪDZSTRĀDNIEKU IEVĒRĪBAI

Sakarā ar tuvojošos budžeta gada noslēgumu, laipns lūgums visiem laikraksta draugiem, kas ar savu rakstīto vārdu piedalījušies mūsu izdevuma kuplināšanā, eventuālas honorāra prasības pieteikt apgāda vadībai līdz š. g. 23. decembrim.

Pēc minētā termiņa apgāds visus nepieteiktos honorārus uzskatīs kā velti laikraksta atbalstam.

Apgāda vadītājs

Sarīkojumu kalendārs

TORONTO

22. decembrī — Latviešu YMCA's un Lāpas eglītes vakars Centrālā YMCA'ā, plkst. 7.30 vak.
6. janvārī — plkst. 4 p.p. strēlnieku un Kurzemes cīnītāju Ziemsvētku kauju atceres salidojums Saulainē.
24. decembrī, plkst. 3 p. p. Walmer Road baptistu dievnamā Ziemsvētku mūzikas pēcpusdiena. Baptistu draudzes koris un solisti.
20. janvārī — tradicionālā preses balle Kolumbus zālē.
27. janvārī, plkst. 7 vak. TLTA — sestdienas ģimnazija rīko draudzīgā aicinājuma atceri Sv. Andreja baznīcas sar. zālē. TLB drāmatiskais ansamblis izrādīs M. Ziverta Āksts.
3. februārī — Masku balle Palace Pier, Toronto.
23. februārī — Mākslinieku karnevāls Columbus zālē.
24. februārī — Gaujas gaidu un Rīgas skautu vienības gada svētki Sv. Andreja baznīcas sarīkojumu zālē.
10. februārī — vīru koŗa Viesturs koncerts un balle U.N.F. zālē.
15. februārī — Hermaņa Godesa klavieŗkoncerts Koncertapvienības sarīkojumā.
16. februārī — Nakts Latīņu kvartālā, Studentu kopas sarīkojums Kolumbus zālē.
10. martā — DV teātŗa Kanadā izrāde Gatavības apliecība Sv. Andreja baznīcas zālē.
25. martā — operdzied. Astras Kalniņas koncerts. DV sarīkojums.

HAMILTONĀ

16. decembrī — Hamiltonas DV eglīte bērniem.
31. decembrī, plkst. 8.00 HLB rīko Jaungada sagaidīšanu Latviešu namā, 16 Queen St. N.
4. februārī — KLMA gleznu izstāde.
24. februārī — DV karnevāls Pig bridžā.

SV. KATERĪNES

30. dec. — Daugavas vanadžu kopa rīko Vecgada balli, plkst. 7.30 vak. Prudhomme viesnīcas Kristalla zālē.

DV SIDNEJAS NODAĻAS 10 GADI

Šā gada 9. decembrī uz desmit gadu darbību atskatījās DV Sidnejas nodaļa Austrālijā, kas pieder pašām lielākajām nodaļām visas DV organizācijas mērogā. Jubilejas svinības ar diviem atsevišķiem sarīkojumiem notika Sidnejā 8. un 9. decembrī.

Nodaļas dibināšanas sapulcē 1951. gadā piedalījušies 28 interesenti, bet šodien nodaļā ir 270 biedri. Kopš sākuma dienām liela vērība pievērsta palīdzības darbam, un arī šogad Sidnejas nodaļa bija uzrādījusi teicamus rezultātus ziedojumu vākšanas akcijā, kuŗu DV izkārto kopīgi ar LAA. Savāktā summa parasti pārsniedz £ 1000. Nodaļā 41 vanadze; viņu aktīvo darbību jau gadiem vada P. Sakne. Ļoti rosīga ir šaušanas sporta sekcija, kuŗu vada P. Balodis. Šajā gadā viena sacīkste notikusi tikai zēniem, kas izpelnījušies lielu interesi. Laika tecējumā nodaļas valdes priekšsēži bijuši R. Studēns, bij. zemes valdes pr-dis J. Liepiņš, L. Kančs, J. Mazulāns un tagad A. Cerūzis. Informācijas darbu kārto V. Tauriņš.

Novembrī notikušā nod. biedru pilnsapulcē ievēlēti un valdē pienākumus uzņēmušies: pr-dis Art. Cēzuris, sekr. V. Ādminis, kas. K. Driba, locekļi J. Mazulāns, H. Vītols, A. Urlovskis, A. Rašmanis, L. Ramanis un B. Pērkons. Sapulcē vienprātīgi nolemts atbalstīt nodomu lūgt Austrālijā ciemoties DV pr-ku plkv. V. Janumu, kā arī paaugstināt biedru maksu uz £ 2 gadā un uz nodaļas rēķina visiem saimes biedriem abonēt DV Mēnešrakstu. Jaunais valdes priekšsēdis A. Cēzuris cīnījies 15. divīzijas rindās.

CV IN

ATKAL AMERIKAS

Ņujorkā (A. K.) — Latviešu jaunākās paaudzes baletsoliste Dzinta Vanaga, kas pag. sezonā sekmīgi darbojās Rietumvācijā, Francijā, Šveicē un citās Eiropas valstis, nule kā ieradusies Ņujorkā, lai atkal uzsāktu deju gaitas šajā kontinentā.

„Bija patīkami Eiropā pavadīt vairāk kā trīs gadus no vietas," izteicās jaunā dejotāja, „bet no vienas puses gribējās atkal būt Amerikā pie saviem vecākiem."

Runājot par Ņujorkas māk-

DĀVINIET GRĀMATAS ZIEMSVĒTKOS!

A. Dziļuma — CILVĒKI VĒTRĀ
E. M. Remarka — DEBESIM NA
F. Ķezbera — RIGAS MOZAIKA
J. Miesnieka — DZĪVĪBAS SAP
A. Voitkus — BET ES JUMS SA
A. Niedra — SIEVIETE AR SAR
— romāns
J. Plaudis — ĢIMNAZISTI — ro
A. P. Mierkalns — MĪLAS UNIV
A. Dziļuma — NOKALTIS ZARS
J. Ziemeļnieka — KOPOTI STĀ
T. Zeltiņa — DRUPU REPUBLIK
KALEVALA — Somu tautas ep
V. Toma — MŪŽĪGA SPĒLE
Māc. A. Ozols STĀSTI PAR JĒ
Māc. A. Ozols TICĪBAS MĀCĪB
MAZAIS KATECHISMS
J. Ezergailis — ANDRIEVS NIE
L. Pērļupe — ZAĻOJOŠAIS ZAR
T. Vesoss MELNIE ZIRGI — ro
K. Zariņš — KAUGURIEŠI — ro
Anšl. Eglīts — MALACHITA D
A. Simsone — ATMIŅAS, atmi
Klāra Zāle — MĒNESS KOKLE
Velta Sniķere — NEMITAS MIN
TEODORS REITERS UN VIŅA
J. Rudzīša redakcijā
Prof. P. Jurēvičs — KULTŪRAS
S. Lazdiņš — SADEGUŠIE SPĀ
H. Kreicers — CEĻI UN GĀJĒJ
M. Zeberiņš — ZELTA LIELCEĻ
T. Zeltiņš — SKUMJĀ PASE
Z. Mauriņa — DZELZS AIZBI
Z. Mauriņa — DIVAS KULTŪR
Dr. T. Dūlija — DEGOŠAIS K
Kristīne Arnoti — DIEVS IR AI
Aleksandrs — ZILĀ APLOKSNE
Ed. Freimanis — DAIGĀS ROTA
A. Brigadere — KVĒLOŠĀ LO
Ž Žono — PASAULES DZIESM
F. E. Sillanpē — VĪRA CEĻŠ
K. Hamsuns — SIEVAS PIE A
J. Cīrulis — MŪZIKANTA PIEZ

DV GRĀMA
123 Huron Street, Tor

ĢENERĀLKONSULS
Mr. R. N. BRYSON
Toronto, tel. HO 3-5861,
118 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7788 Montreal, P. Q.,
5210 VICTORIA AVE., APT. 14.

I. Andrejsons C. L. U.
41 MUIRCREST DRIVE,
DON MILLS, ONT. — HI 7-4323.
Auto, uguns, garantiju, publiskās atbildības, dzīvības u. c. veidu apdrošināšana.

ALEKSANDRA KANBERGA
RAKSTU DARBU BIROJS
65 Ferrier Ave., Toronto
(pie Danforth & Carlaw)
Tel. HO 3 2667

ŠOPĒNA DARBU IZSTĀDE

Patlaban Toronto publiskajā bibliotēkā katram iespējams iepazīties ar F r e d e r i k a Š o p ē n a darbiem (nošu manuskriptiem) un cita veida izdevumiem, kas saistās ar šo ievērojamo poļu komponistu. Īpaši izstādes skatītāju uzmanību saista oriģinālie nošu manuskripti un Auguste Klesingera medaļa, kas grezno Šopēna kapu Parīzē. Atklāšanas dienā izstādes telpas bija skatītāju pārpildītas.

Izstādi, kas rīkota sakarā ar Šopēna 150. nāves dienu, atklāja Toronto Karaliskās konservatorijas mūzikas skolas vadītājs Dr. Ettore Mazzoleni, uzsverot šī mūziķa lielos sasniegumus internacionālās mūzikas laukā. „Šopēns bija ne tikai ģeniāls mūziķis, bet arī neaizstājams savas zemes patriots," teica Mazzoleni. Izstādes atklāšanas ceremonijā bez ievērojamākiem kanadiešu mūziķiem piedalījās arī poļu izcilākie mūziķi un sabiedriskie darbinieki. No Sav. Valstīm bija ieradies Poļu institūta pārstāvis, bet Kanadas Poļu kongresu pārstāvēja pats prezidents Z. Jaworskis. Izstādi, kas būs atvērta līdz 16. decembrim, ieteicams apmeklēt arī mūsu tautiešiem, jo tā ir vispusīgākā, kāda līdz šim redzēta par Šopēnu un viņa darbiem. -pā.

MŪSU LAIKRAKSTA LĪDZSTRĀDNIEKU IEVĒRĪBAI

Sakarā ar tuvojošos budžeta gada noslēgumu, laipni lūgums visiem laikraksta draugiem, kas ar savu rakstīto vārdu piedalījušies mūsu izdevuma kuplināšanā, eventuālas honorāra prasības pieteikt apgāda vadībai līdz š. g. 23. decembrim.

Pēc minētā termiņa apgāds vairs nepieteiktos honorārus uzskatīs kā velti laikraksta atbalstam.

Apgāda vadītājs

Sarīkojumu kalendārs

TORONTO

22. decembrī — Latviešu YMCA's un Lāpas eglītes vakars Centrālā YMCA'ā, plkst. 7.30 vak.
6. janvārī — plkst. 4 p.p. strēlnieku un Kurzemes cīnītāju Ziemsvētku kauju atceres sarīkojums Saulainē.
24. decembrī, plkst. 3 p. p. Walmer Road baptistu dievnamā Ziemsvētku mūzikas priekšnesums. Baptistu draudzes koris un solisti.
20. janvārī — tradicionālā preses balle Kolumbus zālē.
27. janvārī, plkst. 7 vak. TLTA — setdienas ģimnazija rīko draudzīgā aicinājuma atceri Sv. Andreja baznīcas sar. zālē. TLB drāmatiskais ansamblis izrādīs M. Ziverta Āksts.
3. februārī — Masku balle Palace Pier, Toronto.
23. februārī — Mākslinieku karnevāls Columbus zālē.
24. februārī — Gaujas gaidu un Rīgas skautu vienības gada svētki Sv. Andreja baznīcas sarīkojumu zālē.
10. februārī — vīru kora Viesturs koncerts un balle U.N.F. zālē.
15. februārī — Hermaņa Godesa klavierkoncerts Koncertapvienības sarīkojumā.
17. februārī — Nakts Latīņu kvartālā, Studentu kopas sarīkojums Kolumbus zālē.
10. martā — DV teātra Kanadā izrāde Gatavības apliecība Sv. Andreja baznīcas zālē.
25. martā — operdziedātājas Astras Kalniņas koncerts. DV sarīkojums.

HAMILTONĀ

16. decembrī — Hamiltonas DV eglīte bērniem.
31. decembrī, plkst. 8.00 HLB rīko Jaungada sagaidīšanu Latviešu namā, 16 Queen St. N.
4. februārī — KLMA gleznu izstāde.
24. februārī — DV karnevāls Pig bridžā.

SV. KATERINES

30. dec. — Daugavas vanadžu kopa rīko Vecgada balli, plkst. 7.30 vak. Prudhomme viesnīcas Kristalla zālē.

DV SIDNEJAS NODAĻAS 10 GADI

Šā gada 9. decembrī uz desmit gadu darbību atskatījās DV Sidnejas nodaļa Austrālijā, kas pieder pašām lielākajām nodaļām visas DV organizācijas mērogā. Jubilejas svinības ar diviem atsevišķiem sarīkojumiem notika Sidnejā 8. un 9. decembrī.

Nodaļas dibināšanas sapulcē 1951. gadā piedalījušies 28 interesenti, bet šodien nodaļā ir 270 biedri. Kopš sākuma dienām liela vērība pievērsta palīdzības darbam, un arī šogad Sidnejas nodaļa bija uzrādījusi teicamus rezultātus ziedojumu vākšanas akcijā, kuru DV izkārto kopīgi ar LAA. Savāktā summa parasti pārsniedz £ 1000. Nodaļā 41 vanadze; viņu aktīvo darbību jau gadiem vada P. Sakne. Ļoti rosīga ir šaušanas sporta sekcija, kuru vada P. Balodis. Šajā gadā viena sacīkste notikusi tikai zēniem, kas izpelnījušies lielu interesi. Laika tecējumā nodaļas valdes priekšsēži bijuši R. Studēns, bij. zemes valdes pr-dis J. Liepiņš, L. Kancs, J. Mazulāns un tagad A. Cēzuris. Informācijas darbu kārto V. Tauriņš.

Novembrī notikušā nod. biedru pilnsapulcē ievēlēti un valdē pienākumus uzņēmušies: pr-dis Art. Cēzuris, sekr. V. Ādminis, kas. K. Drība, locekļi J. Mazulāns, H. Vīnups, A. Urlovskis, A. Rašmanis, L. Ramanis un B. Pērkons. Sapulcē vienprātīgi nolemts atbalstīt nodomu lūgt Austrālijā ciemoties DV pr-ku plkv. V. Janumu, kā arī paaugstināt biedru maksu uz £ 2 gadā un uz nodaļas rēķina visiem saimes biedriem abonēt DV Mēnešrakstu. Jaunais valdes priekšsēdis A. Cēzuris cīnījies 15. divīzijas rindās.

CV IN

Kanadas federālās valdības pārstāvji etniskās preses redaktoru vidū Otavas konferences noslēgumā.

MAZA PĀRSKATĪŠANĀS

AMERIKĀŅU ZINĀTNIEKI IZMĒĢINA ATOMBUMBU MIERMĪLĪGIEM NOLŪKIEM. CHRUŠČEVS PADOMJU BUMBU ARSENĀLĀ PĀRSOLA PATS SEVI. AMERIKĀŅI PAZEMES MĒĢINĀJUMUS TURPINĀS. ŽENĒVAS ATOMSARUNAS NEKUSTAS.

Pagājušās nedēļas nogalē kādā Jaunmeksikas sālsraktuvju alā, 25 jūdzes dienvidaustrumos no Karlsbades, amerikāņu zinātnieki izmēģināja kādu atombumbu, kā oficiāli ziņots, miermīlīgiem nolūkiem. Sprādziens izdevās teicami, bet ne gluži tā, kā gaidīts.

Bija paredzēts, ka miermīlīgā bumba būs ne vairāk kā piecu kilotonu, t. i. tās sprādziena spēks nepārsniegs 5.000 to dinamīta. Te nu bija notikusi maza pārskatīšanās, jo, miermīlīgai atombumbai detonējot, tā izrādījās daudz spēcīgāka, sprāgstot izārdīja pazemes alas sienas, atnesot virszemē pazīstamo sēņveidīgo mākoni un radioaktivitāti. Apmēram 15 jūdžu stipra vēja iespaidā radioaktīvais mākonis sāka virzīties uz Karlsbades pusi, tā kā atomenerģijas komisija bija pat spiesta pārtraukt visu satiksmi. Šis ir pirmais zināmais gadījums, kur kāds sprādziens Sav. Valstīs izrādās spēcīgāks par paredzēto un sagādā līdzīga veida trauksmi. Vairākos gadījumos ar bumbu sprādziena spēka noteikšanu neveicās amerikāņiem Enivetoka Atolā, bet tad gan darīšana bija ar daudz lielāka apmēra bumbām. Tāpat vairākos gadījumos neveicās krieviem viņu šī rudens mēģinājumu sērijā.

Runājot par Pad. Savienību un tās atombumbām, zināmi jaunumi saņemti no Maskavas. Uzstājoties arodbiedrību pasaules federācijas piektā kongresā, Chruščevs klausītājiem pastāstījis, ka nu jau padomju bumbas tālu pārsniedzot tos 100 megatonus, par ko stāstīts agrāk. Šādu ziņu viņš nesniedzot vis, lai baidītu pasauli, bet, lai jau laikus apturētu eventuālu imperiālistu agresiju Berlīnē un Vācijā.

Chruščevs uzsvēra, ka Padomju Savienība nekad neņems nevienu no savām atombumbām, lai piespiestu pasauli kādu savu prasību priekšā. Bet tikai tad, ja Rietumi sāks agresiju, šis bumbas būs viņu acu priekšā kā Damokļa zobens.

No starptautiskās politikas viedokļa raugoties, Chruščeva runas nopietnākā daļa koncentrējās ap Berlīni un Vāciju un, katrā ziņā, nebija domāta vienīgi vietējo klausītāju ausīm. Lai gan Chruščevam nebija nekādu jaunu priekšlikumu, viņš ar nevērīgu roku atmeta prezidenta Kenedija piedāvājumu Rietumvācijas pievedceļu starptautiskai pārraudzībai. Jāuzsver, ka tieši uz šo vienu punktu balstījās Sav. Valstu un Anglijas cerības sarunām ar Pad. Savienību Berlīnes jautājumā, sarunām, kuras boikotēt gatavojas Francijas prezidents de Golls. Acīmredzot, par rietumnieku iecerēto darba kārtību neko priecīgs nav arī Chruščevs. Viņš Rietumberlīnes pievadceļu starptautisku pārraudzību uzskata par nereālu, likdams jau priekšlaicīgi saprast, ka šāds Sav. Valstu un Anglijas priekšlikums tiks sagaidīts ar aukstā ūdens šalti no Maskavas.

Sav. Valstu zinātniekiem pamazām turpinot atombumbu mēģinājumus pazemē un Chruščevam lielojoties par lielākiem un drausmīgākiem ieročiem savu ienaidnieku iznīcināšanai, gluži aizmirsusies atomkonference Ženēvā, kur Sav. Valstis, Anglija un Padomju Savienība it kā mēģina runāt par šo ieroču mēģinājumu pārtraukšanu un eventuālu aizliegšanu. Ženēvas sarunas, kas tika atsāktas tikai dažas nedēļas pēc padomju rudens sērijas izbeigšanas, šodien atrodas uz tāda pat sēkļa, uz kāda tās atradās 34 mēnešus pirms padomju mēģinājumu sērijas sākšanas. Jo ātrāk tādas tiktu pārtrauktas, jo skaidrāks skats uz dzīvi pasaulei rastos — bez liekiem māņiem un cerībām. Visa Sav. Valstu aizsardzības un atmaksas vara balstās uz atomieročiem. Uz atomieročiem balstās visa padomju agresijas vara. Ilūzija, ka lielvalstis no šādiem ieročiem kādreiz varētu atsacīties, illūzija vien arī ir. Vismaz franči to saprot, un, kaut arī tagad aicināti, Ženēvā ar atompļāpāšanu laiku netērē.

LATVIJAS KAŖA SKOLAS DIBINĀŠANAS 42 GADU ATCERE ŅUJORKĀ

Latviešu virsnieku apvienība šo jubileju nosvinēja sestdien, 2. decembrī, Picadilly viesnīcas zālē. Svētkus atklāja majors V. Hāzners ar īsu uzrunu, uzaicinot klātesošos ar klusuma brīdi un piecelšanos godināt kritušos varoņus.

Svētsvinīgo brīdi kuplināja Izolde Pulciņa - Baumane, reliģiozā pacilātībā nodziedot skaisto plkv. O. Neimaņa komponēto Mūsu tēvs. Tradicionāli Kaŗa skolas atceres svinībās notiek vecāko, 60—75 gadu vecumu sasniegušo, virsnieku godināšana un apbalvošana. Šoreiz tie bija: plkv. O. Neimanis, kapt. D. Grauds, vltn. E. Šokars, kapt. A. Mitrevics un vltn. Zamuels. Majors V. Hāzners sniedza viņu īsu biografiju, abu kaŗu varonīgo cīņu aprakstu un informāciju par trimdas dzīvi. Pēc tam no valdes katram virsniekam uzmauca pirkstā Nameja gredzenu un piesprauda pie krūtīm sarkanu rozi ar Latvijas karoga krāsām. Kapt. Grauds, kas ir arī mācītājs, noslēdza šo godināšanu ar skaistu pateicības runu un Dieva svētības izlūgšanos latviešu tautai un virsnieku saimei.

Programmas otrā daļā notika mazs koncerts, kurā baritons Mārtiņš Ābele nodziedāja E. Dārziņa Kā zagšus un E. Melngaiļa Zeltītās lapas, bet Vera Vilks - Zeniņa (plkv. Zeniņa dzīvesbiedre) klausītājus iepriecināja ar dziļi izjustām dziesmām: patriotisko A. Kalniņa Dzimteni un romantisko O. Kreišmaņa Viršu jūŗu. Klavieŗu pavadījumus spēlēja Alise Dzirkale - Cenne. Pēc oficiālās daļas apm. 150 apmeklētāju vēl ilgi kavējās pie vakariņu galdiem vecu atmiņu pārrunās.

ATKAL AMERIKAS KONTINENTĀ

Ņ u j o r k ā (A. K.) — Latviešu jaunākās paaudzes baletsoliste Dzinta Vanaga, kas pag. sezonā sekmīgi darbojās Rietumvācijā, Francijā, Šveicē un citās Eiropas valstīs, nule kā ieradusies Ņujorkā, lai atkal uzsāktu deju gaitas šajā kontinentā.

„Bija patīkami Eiropā pavadīt vairāk kā trīs gadus no vietas," izteicās jaunā dejotāja, „bet no vienas puses gribējās atkal būt Amerikā pie saviem vecākiem."

Runājot par Ņujorkas mākslas dzīvi, māksliniece atzīst, ka labiem dejotājiem vienmēr pastāv iespējas uzstāties, kaut „konkurence visur ir liela".

— Vai domājat apciemot arī Toronto?

„Šinī sezonā būs neiespējami apmeklēt Kanadu, jo tik daudz darba tepat uz vietas, bet nākošajā sezonā katrā ziņā esmu nodomājusi iegriezties Toronto, it īpaši tādēļ, ka Toronto arī Ņujorkā bieži tiek pieminēta kā ievērojams mākslas centrs," saka Dzinta.

DĀVINIET GRĀMATAS ZIEMSVĒTKOS!

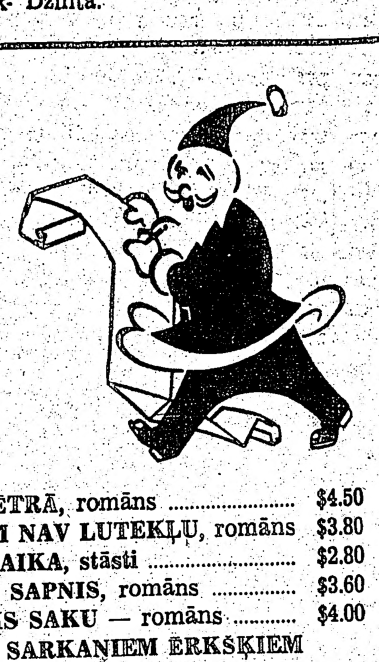

A. Dziļuma — CILVĒKI VĒTRĀ, romāns	$4.50
E. M. Remarka — DEBESĪM NAV LUTEKĻU, romāns	$3.80
F. Ķezbera — RĪGAS MOZAIKA, stāsti	$2.80
J. Miesnieka — DZĪVĪBAS SAPNIS, romāns	$3.60
A. Voitkus — BET ES JUMS SAKU — romāns	$4.00
A. Niedra — SIEVIETE AR SARKAŅIEM ĒRKŠĶIEM — romāns	$3.60
J. Plaudis — ĢIMNAZISTI — romāns	$3.60
A. P. Mierkalns — MĪLAS UNIVERSS ...dzejoļi	$3.50
A. Dziļuma — NOKALTIS ZARS — romāns	$3.20
J. Ziemeļnieka — KOPOTI STĀSTI	$4.50
T. Zeltiņa — DRUPU REPUBLIKA — romāns	$5.20
KAĻEVALA — Somu tautas eps	$8.40
V. Toma — MŪŽĪGĀ SPĒLE — sonetu izlase	$2.95
Māc. A. Ozols STĀSTI PAR JĒZU	0.90
Māc. A. Ozols TICĪBAS MĀCĪBA, 3.—4. kl.	1.50
MAZAIS KATECHISMS	$0.50
J. Ezergailis — ANDRIEVS NIEDRA	$4.80
L. Pērļupe — ZAĻOJOŠAIS ZARS — romāns	$3.60
T. Vesoss MELNIE ZIRGI — romāns	$3.60
K. Zariņš — KAUGURIEŠI — romāns	$4.00
Anšl. Eglīts — MALACHITA DIEVS, romāns	$4.50
A. Simsone — ATMIŅAS, atmiņas	$4.00
Klāra Zāle — MĒNESS KOKLE — dzejoļi	$2.80
Velta Sniķere — NEMITAS MINAMAIS — dzejoļi	$2.80
TEODORS REITERS UN VIŅA KOŖI — J. Rudzīša redakcijā	$6.00
Prof. P. Jurēvičs — KULTŪRAS SEJAS — esejas	$5.75
S. Lazdiņš — SADEGUŠIE SPĀRNI — romāns	$3.90
H. Kreicers — CEĻI UN GĀJĒJI — atmiņas	$5.50
M. Zeberiņš — ZELTA LIELCEĻI — romāns	$5.50
T. Zeltiņš — SKUMJĀ PASE — dzejoļi	$3.00
Z. Mauriņa — DZELZS AIZBĪDŅI LŪST	$5.00
Z. Mauriņa — DIVAS KULTŪRAS SAKNES	$2.40
Dr. T. Dūlija — DEGOŠAIS KALNS — romāns	$4.50
Kristīne Arnoti — DIEVS IR AIZKAVĒJIES — romāns	$2.95
Aleksandrs — ZILĀ APLOKSNE — spiegu gaitas	$3.75
Ed. Freimanis — DAIGAS ROTAĻAS, stāsti un noveles	$3.20
A. Brigadere — KVĒLOŠĀ LOKĀ — romāns I-II	$6.00
Ž. Žono — PASAULES DZIESMA — romāns	$3.80
F. E. Sillanpē — VĪRA CEĻŠ — romāns	$3.20
K. Hamsuns — SIEVAS PIE AKAS — romāns	$3.80
J. Cīrulis — MŪZIKANTA PIEZĪMES — atmiņas	$3.60

D V G R Ā M A T N Ī C Ā,
123 Huron Street, Toronto 2-B, Ontario.

Britu neitrālistu vadoņa Rassela nelaime

Briti zobojas, ka lielajam pacifistu un „sēdētāju" liderim, filozofam Rasselam (Russel) gadījusies visai nepatīkama „ķeza", un „viņa izperētie sēdētāju cālēni atgriezušies paša mājās". Nesen atpakaļ filozofa Rassela mājās, Londonā, ieradušies daži no britu neitrālistu organizācijas locekļiem, lai vestu sarunas par nesaskaņu nosvēršanu starp 2 novirzieniem (acīm redzot, arī pacifisti sāk šķelties!). Kad filozofs Rassels atteicies tos pieņemt, viņi reaģējuši uz to ar sēdēšanas demonstrāciju filozofa mājās, un vēlāk novietojušies uz ielas, mājas priekšā. Rassels izsaucis policiju, lai atbrīvotu viņu no „sēdētājiem"

-gs.

Savienotās VALSTIS

ŅUJORKA

Ap 180 apmeklētāju bija pulcinājis Adventa vakara sarīkojums Bronksas Sv. Toma baznīcas apakšējā zālē 3. decembrī. Pēc maza azaida, kur par cienastu bija rūpējusies dāmu komiteja ne tikai no Bronksas rajona, bet arī ar izpalīgiem no Konektikutas, Ņudžersijas un Flašingas, sekoja sarīkojuma programma. Helga Gobzine - Dajevska lasīja V. Pelēča noveli Novembris, Rūta Grundmane - Rudzīte deklamēja Zentas Liepas dzejoļus. Bronksas vidusskolēnu runas koris Jāņa Neimaņa vadībā deklamēja Klāras Zāles dzejoli, bet Ksenija Brante dziedāja Bēthovena, Skultes un Žilinska darbus Ritas Pētersones klavieŗu pavadījumā. Vakaru noslēdza nekustama īpašuma izbūves fonda kasieŗa A. Eimaņa ziņojums par līdzekļu vākšanas rezultātiem. Uz 1. decembri savāktās summas pārsniedz $7.000,-, bet solījumi pārsniedz $22.000,-. Vakara atlikumu — $170,- nodeva nekustama īpašuma iegādei Bronksā.

Ziemsvētku vakara dievkalpojums Bronksā notiks citā baznīcā. Tas paredzēts 24. decembrī, plkst. 5.00 p. p. Epifanijas luterāņu baznīcā, 206. ielā pie Beinbridža avēnijas. Sasniedzams ar Grand Concoursa pazemes vilcienu līdz gala stacijai.

Traģiskā nāvē mirušo namzini Arturu Leiteni 4. decembrī izvadīt no Kuka apbedīšanas biroja Bronksā bija ieradušies ap 120 pavadītāju. No viņa atvadījās inženieŗu biedrības vārdā J. Mancs, kaimiņu vārdā prof. P. Starcs. A. Leiteni apglabāja 5. decembrī Fernklifa kapos.

Ņujorkas svētdienas skolu kopīgais eglītes sarīkojums 17. decembrī, plkst. 2.00 p. p., Arlingtona zālē, 23 St. Marks Place, Manhatenā. Pēc sarīkojuma bērnu azaids un rotaļas.

Eglītes vakars Bronksas skolā 16. decembrī, plkst. 1.30 p. p. Sv. Toma baznīcas apakšējā zālē. Gaidāms Ziemsvētku vecīs.

Apspiesto Eiropas tautu asamblejas plenārsēde notika 11. un 12. decembrī, Carnegie Endowment International Center, uz 46. ielas, pie Apvienoto Nāciju laukuma, Ņujorkā. Apskatīja jautājumus par cilvēku tiesībām apspiestās zemēs, baznīcu stāvokli aiz dzelzs aizkara, ziņojumus par Parīzes sēdi un notikumus Pad. Savienībā.

V. Irbe

DETROITA

Sv. Pāvila draudzes dāmu komiteja bija rīkojusi draudzes vakaru pēc dievkalpojuma Sv. Trīsvienības baznīcas apakšējās telpās. Azaidā piedalījās arī Sv. Trīsvienības baznīcas īpašnieku draudzes pārstāvji, kuŗus draudzes pr-ks R. Junkulis stādīja priekšā klātesošiem un izteica pateicību baznīcas īpašniekiem par lielo pretimnākšanu un labo saprašanos viņu baznīcas izmantošanā Sv. Pāvila draudzes vajadzībām.

Azaida laikā noslēdzās arī jaunās draudzes padomes vēlēšanas, kurās bija piedalījušies 112 balstiesīgi vēlētāji. Jaunās padomes konstruēšanās sēde paredzēta 16. decembrī, Sv. Trīsvienības baznīcas telpās.

P. Z.

GRAND RAPIDI, MIČ.

3. decembrī metodistu dienvidu baznīcā māc. Lamberts no Čikāgas rādīja filmu Mana Latvija, papildinot šo filmu ar paskaidrojumiem un reliģiskās dzīves attēlošanu Pad. Savienībā. Māc. Lamberts savu uzdevumu veica ļoti dzīvi un pārliecinoši, illustrējot stāstījumu ar daudziem piemēriem. Pārmaiņus runāja arī šīs draudzes metodistu mācītājs, bet lūgšanas vārdus latviešu valodā teica māc. J. Lazda. Vairums klausītāju bija amerikāņi, bet krietna daļa bija arī mūsu tautieši. Ka interese par šo filmu bija visai liela, to rādīja apstāklis, ka uz ātru roku nodibinot kontaktu ar amerikāņu draudzēm, izrādei nācās sameklēt lielākas telpas.

Rakstnieces Annas Brigaderes 100 gadu dzimšanas dienas piemiņas vakaru 2. decembra vakarā Vienības draudzes baznīcas sarīkojumu telpās bija rīkojusi skolotāju kopa, un vakaru ievadīja kopas priekšnieks skolot. A. Lapsiņš. Pa rakstnieces dzīves takām un literārajiem sniegumiem klausītājus izvadāja skolotāja B. Maine.

Aktrise M. Vidnere - Ozoliņa skandēja rakstnieces dzejas, izvilkumu no „Dievs, daba, darbs" lasīja skolotāja E. Brūne, bet dziesmas ar Brigaderes tekstiem dziedāja M. Reinvalde (soprāns) no Kalamazū, klavieŗu pavadījumu veicot Ed. Grīnvaldam. Epizodus no Princeses Gundegas un karalis Brusubārda lasīja rež. A. Stams, un tā kuplais klausītāju pulks bija pilnībā ievadīts silti intīmā noskaņojumā, kāds vēl bija jūtams daudzajās pārrunās pie kafijas galda par šo dižo latviešu rakstnieci.

Irma Daunere, kas pirms dažiem gadiem Grand Rapidos ieradās no Venecuēlas, trīs nedēļas viesojās pie savas meitas Austras Barbadosas salā, kas ir apm. 30 jūdzes gaŗa un 14 jūdzes plata sala Vakarindijas salu grupā, netālu no Gambijas. I. Daunenes meita šinī salā esot vienīgā latviete un precējusies ar angli, kas tur darbojoties kādas akciju sabiedrības uzdevumā.

3. decembrī Grand Rapidu un apkārtnes latviešu ev. - lut. draudze sagaidīja mīļus ciemiņus, šīs draudzes kopas locekļus — skolotāju J. Grunduli, viņa dzīvesbiedri un agr. K. V. Liepiņu. Pirmais plašajā draudzes locekļu sanāksmē pēc dievkalpojuma referēja par Albertu Šveiceru, M. Grundule deklamēja un K. Liepiņš rādīja gaismas bildes no Šveicera dzīves. Priekšnesumus klausītāji uzņēma ar lielu interesi.

V. Z.

MILVOKI, VISK.

Novērtējot latviešu skolas skolotāju pašaizliedzīgo darbu mūsu bērnu audzināšanā, skolas vecāku padome vēlas Ziemsvētkos arī viņus iepriecināt, tādēļ laipni lūdz bērnu vecākus iespējami drīzā laikā nokārtot daļu paredzētās skolas naudas.

Latviešu skolas eglītes vakars notiks sestdien, 16. decembrī, plkst. 4.30 p.p., North Ave. lielajā zālē, 3116 W. North Ave. Sarīkojumu apmeklēt laipni ielūdz Latviešu skola un vecāku padome.

Latviešu architektu darbu izstādi ceturtdien, 21. decembrī, plkst. 8.00 vak., baznīcas apakšējās telpās rīko ev. - lut. un Sv. Jāņa draudžu jaunatnes pulciņi. Atklāšanas vakarā paskaidrojumus sniegs Milvokos dzīvojošie architekti: V. Goldmane, E. Krūmiņš un A. Kreišmanis. Izstāde atvērta pēc 24. un 25. decembra dievkalpojumiem. Izstādē piedalās 13 latviešu architekti no ASV, Kanadas un Argentīnas — visi tie, kas atsaucās uz Latviešu architektu biedrības aicinājumu iesūtīt darbus ceļojošai izstādei sakarā ar LAB 35 gadu atceri.

Sv. Jāņa un ev. - lut. draudžu kopīgās baznīcas jauno ērģeļu iegādei ziedojuši: P. un Z. Virsnieki $2.50, Dr. I. Ludzenieks — $10.-.

L.

KALAMAZŪ

Klātesot latviešu skautu pr-kam vad. A. Grigoram, ASV latviešu skautu pr-kam vad. A Artmanim, gaidu novada pr-cei vad. G. Ķeņģei, vietējo vienību pr-kiem, vadītājiem un kuplam skaitam amerikāņu skautu štāba vadošiem darbiniekiem, 2. decembrī Jelgavas skautu un Gaujas gaidu vienības, kas apvieno vairāk kā 100 jauniešu, svinēja savus 7. darbības atceres svētkus. Pēc skautu novada māc. A. Piebalga svētrunas darbības pārskatus sniedza vienību pr-ki, vad. Z. Jirgens un vad. G. Ķeņģe. Apbalvojumus paziņoja vad. K. Stunda un vad. I. Zands. Liels skaits skautu saņēma I un II pakāpes skautu nosaukumus, bet latviskos pārbaudījumus bija izturējuši un „Modrības skauta" nosaukumu ieguva A. Vizulis un M. Paudrups, no mazskautiem „Staburadzēnu" ieguva R. Ziemelis, J. Baltmanis, L. Zaķis un M. Miķelsons.

Sevišķi sirsnīgu atsaucību ieguva Marisa Vētras jaunie dziedoņi, I. Birne - Veinberga, M. Makvikare, M. Bērziņa, A. Ķivlenieks, K. Šūns, A. Vītols un R. Purvs, Alfr. Štromberga klavieŗu pavadījumā. Bija gan ziedi, gan sumināšanu aplausi, vienīgi apmeklētājus varēja vēlēties vairāk.

ASV BAZNĪCĀS

Ņujorkā

III Adventā, svētdien, 17. decembrī, divi dievkalpojumi: Betlemes baznīcā plkst. 1.00 (nevis plkst. 2.00), māc. R. Zariņš, un Port Vašingtonā, Mūsu Pestītāja baznīcā, plkst. 2.00, māc. O. Gulbis; lielā bērnu eglīte, kopīgais svētdienas skolu sarīkojums Arlingtona zālē, plkst. 2.00.

Svētdienas skolu eglītes 4 vietās sestdien, 16. decembrī: Bronksā, Ņūportā, Beišorā un Ņuarkā.

Losandželosā, Dienvidkalifornijas draudzes baznīcā, 2450 Griffin Ave, Los Angeles 31.

17. decembrī, plkst. 11 no rīta dievkalpojums. Māc. E. Caune.

Pēc dievkalpojuma draudzes zālē Ziemsvētku tirdziņš, draudzes dāmu komitejas sakārtojumā.

24. decembrī, plkst. 6.00 vakarā, draudzes baznīcā liturģisks svētvakara dievkalpojums. Piedalās koncertmeistars Georgs Lapensons (vijole), Milda Štrauss (soprāns), mazkoŗītis Olafa Stumbra vadībā, Velta Barvika (ērģeles) un māc. Elmārs Caune. Dziesmu lapiņas.

Pirmos Ziemsvētkos, 25. decembrī, plkst. 11.00 no rīta Ziemsvētku dievkalpojums. Piedalās Aina Lūsis (soprāns), Velta Barviks (ērģeles), māc. E. Caune. Pēc dievkalpojuma draudzes zālē draudzes svētku eglīte, priekšnesumi, groziņi ņemami līdz.

Jaunā gada dievkalpojums pirmdienā, 1962. gada 1. janvārī, plkst. 6.00 vakarā. Piedalās māc. Roberts Āboliņš, soprāns Stefanīda Jansone, Velta Barviks (ērģeles) un māc. Elmārs Caune.

LASĪTĀJU vēstules

VAJADZĒTU LŪGT ARĪ TO...

Š. g. februāŗa sākumā, pirms LNAK padomes sesijas, nosūtīju LNAK uzņemt padomes dienas kārtībā un apspriest, starp citu, arī jautājumu: Kas būtu darāms, lai izbeigtu pilsoņu šķirošanu Kanadā 1. un 2. šķirā.

Ierosinājums kaut kur apgūlās, varbūt, tāpēc, ka nāca no provinces, un dienas kārtībā bija jau daudz citu galvas pilsētas jautājumu. Vismaz tas nekur nav ticis pieminēts, kaut arī jautājums ir svarīgs un skaŗ daudzus mūsu cilvēkus.

Nupat 9. decembŗa Latvijā lasu, ka LNAK valde nolēmusi, sadarbībā ar Baltiešu federāciju, lūgt Kanadas valdību grozīt pensijas saņemšanas noteikumus.

Tad nu atkal: vai pie viena nevajadzētu lūgt arī to? . . . Grozīt noteikumus, kas tagad pieļauj veco ļaužu pensijas saņēmējus šķirot 1. un 2. šķiras pilsoņos.

Proti, pēc pašreizējās kārtības immigrantiem vecuma pensija jāpatērē Kanadā, turpreti šeit dzimušie (un ar 25 gadu nodzīvošanu Kanadā) var uzturēties, kur vēlas, pensiju nezaudējot, kaut arī abas pensionāru kategorijas būtu Kanadas pavalstnieki. Bet tas pēc tagadējiem noteikumiem rada un nākotnē radīs vēl vairāk savā veidā traģēdijas. Kad mūsu vecāku bērniem rodas darba iespējas ārpus Kanadas, ārzemēs, kas ar esošo bezdarbu nav nekas neparasts, tad vecāki, lai nezaudētu savu pensiju, jāatstāj te, kaut arī viņi ar 55 dolāriem mēnesī iztikt nevar.

Tas tad nu saderētos kopā, ko minētā LNAK publicējumā nesaskatu: Lūgt Kanadas valdību, ka turpmāk vecuma pensiju piešķir visiem bez šķirošanas ar līdzīgiem noteikumiem un tiesībām pēc 5 gadu nodzīvošanas Kanadā, un ne kā tagad, prasot no immigrantiem 10 gadus.

E. Ķerģis

KAM KAS KALPO?

Jau daudzus gadus pēc kārtas trimdas grāmatu pārdotavās varēja redzēt diezgan neizdevušos un neglītu izdevumu „Vecais zobgaļa kalendārs." Tā sauc amais humors un satīra šinī izdevumā galvenā kārtā iezīmējās ar parupjiem publiskās dzīves darbinieku a i z k ā r u m i e m. Šis izdevums 1962. gadam šogad parādījies stipri laikus. Tā lielāko daļu aizņem Ed. Alaiņa ceļojuma uz Maskavu un Padomju Latviju no Vācijas bēgļu nometnes apraksts. Tā kā šis izdevums apzīmēts par zobgalīgu, nav īsti skaidrs, vai rakstītājs, uzkrītoši slavējot visu aiz dzelzs priekškara redzēto, ir gribējis uzburt sava mūža labāko satīru, vai arī pārmērīgi iztopot neparastā ceļojuma atbalstītājiem, nopietna atstāstījuma vietā sacerējis diezgan sliktas kvalitātes feļetonu. Latvijā izdarītiem uzņēmumiem būtu pārliecinoši jāillustrē padomijas milzīgie sasniegumi, bet uzņemtos objektus savā lielākajā vairumā mēs jau esam redzējuši dažādās padomju propagandas lapās. Izdevuma valoda tik slikta, ka par to nav vērts nemaz diskutēt.

Tuvāk ieskatoties šī izdevuma titullapā, pārsteigumu sagādā sīks iespiedums: "Atauga" izdevums, c/o Ķīvītis, Ottawa Ont., Canada. Izrādās, ka šinī zemē, kur mūsu nacionālās organizācijas un katrs apzinīgs latvietis sīvi cīnās ar no viņpus dzelzs aizkara nākušiem propagandas materiālu plūdiem, tiem līdzīgi rodas šeit pat uz vietas. Ja šinī brīvajā un demokratiskajā zemē var parādīties dažādi izdevumi, tad paliek atklāts jautājums, vai tiem visiem ir vieta visās grāmatās. Vai tad tiešām mums kā vienīgais kritērijs vairs palicis tikai dolārs?

J. Akots, Toronto.

Prof. Dr. P. Jurevics

STARPTAUTISKAIS STĀVOKLIS UN MŪSU STĀJA

SPECIĀLRAKSTS „LATVIJAI AMERIKĀ" NO AUSTRĀLIJAS

V

Romānā attēlotās personas, kā jau teikts, pieder galvenā kārtā pie tiem jauniem ļaudīm, kas Latviju maz atceras, — viņu nacionalisms, vismaz ārēji, kā jau pieminēts, nav ass, tas it kā noklusināts, tas vairāk potenciāls, nekā aktuāls. Kas pazinis senos rusifikācijas laikus, tas atcerēsies, ka līdzīgi un, patiesībā, sliktāki vēl bija ar to laiku jaunatni. Bet tomēr arī tā savos pamatos palika latviska, un tiklīdz pavidēja mazākā iespēja — kā jau 1905. gadā un tad 1918. g. — tās dīgli glabātais nacionālisms strauji uzziedēja. Mēs varam būt droši, ka līdzīgi būs arī šoreiz. Jo vairāk, ka nav šaubu, ka bez priekšplānā tēlotām personām ir jūtams, ka aizmugurē ir arī vēl daudzi citi karstāki un aktīvāki. Romāna varones vārdiem, ka ar pārkrievošanu nav tik pārmērīgi, liekas, var piekrist; vismaz ārējie apstākļi dažā ziņā ir labāki (dažā gan atkal sliktāki): vecos laikos nebija skolu ar latviešu valodu, un vēl mazāk citu iestāžu, kur to runātu, — tagad tādas kaut cik vēl tomēr ir, un vismaz formāli latviešu valodas un tautas līdztiesība tiek atzīta, kamēr agrāk pat tā nebija. Arī tam, ka vadībā ir latviešu komūnisti, sava nozīme tomēr ir: jau savu pašu interešu dēļ vien, lai tiem būtu iemesls būt augstos amatos, tie pūlēsies saglabāt kaut ko no latvietības. Pēc savu krievu kungu uzskatiem tie te kādreiz dara pat par daudz, — un tad tie tiek atlaisti un viņu vietā pieņemti jauni, bet arī tie nekad netiek uzlūkoti par pilnīgi drošiem. Jau komūnistu okupācijas sākumā nācās dzirdēt, ka krievu komūnisti pilnīgi neuzticoties latviešu komūnistiem, pat tiem nē, kas iebraukuši no Krievijas; pat tos Latvijā apdraudot nacionālisma bacilis.

Visumā, mums šķiet, var teikt, ka par spīti visam, latvieši dzimtenē vēl turas. Tos uztur gan latviskie radio raidījumi no ārzemēm (kas rāda, ka viņi nav aizmirsti), gan tuvinieku vēstules un paciņas, gan tuvāku draugu pulciņi, un tad arī visai lielā mērā, it sevišķi Rīgā, opera un teātri. Kā allaž cilvēkiem modernos laikos, tie viņiem it kā aizstāj reliģiju, kuras piekopšana tiem liegta. Labi operas un teātru uzvedumi, likdami dzīvot līdz kādai skaistākai un jēgas pilnākai dzīvei, dod viņiem spirdzinājumu un veldzējumu, kas tuvojas, kaut arī nekad neaizsniedz to spirdzinājumu, ko tautām līdz šim sniedza reliģija. Reliģisko pārdzīvojumu aizmiršana, bez šaubām, vājina latviešus, kamēr Polijā, kā visi novērotāji to atzīmē, baznīca ir svarīgākais faktors, kas kopo, vieno un stiprina tautu, un tāpēc, kamēr līdz šim vismaz daži katoliskie svētki bija pat oficiālas svētdienas, tagad zem Maskavas spiediena tos sāk ierobežot.

Tomēr par spīti visam, kaut gan latvieši pašā Latvijā apdraudēti no visām pusēm, to denacionālizācija Latvijā pašā, šķiet, nav pārāk bīstama. Latvieši tur jūtas kā cilvēki ar augstāku kultūru, — un augstākas kultūras cilvēki negrib pielīdzināties zemākiem —, un tāpēc tie latvieši vairāk [illegible] augsti kultūrālu tautu vidū. Tomēr denacionālizācija arī Latvijā var tikt veicināta ar ilgiem komandējumiem uz Krievijas plašumiem, kur tad viņi allaž apprec svešu tautu partnerus. Visvairāk tomēr to, šķiet, apdraud grūtie dzīves apstākļi, it sevišķi dzīvokļu trūkums, kas apgrūtina ģimeņu nodibināšanu, ar ko tad neizbēgami — tāpat kā Krievijā — jābūt saistītam dzimstību skaita samazinājumam. Katrā ziņā tomēr latviešu tautas nākotne paliek saistīta ar pašu Latvijas zemi. Ja būtu bijis iespējams izbraukt no Latvijas visiem, kas gribēja, tad nezin, vai vispār vairs būtu iespējams runāt par kādu Latvijas nākotni. Tagad agri vai vēlu, tomēr reiz pienāks brīdis, kad važas kritīs, kad „Daugavā ies ledus", un es esmu pārliecināts, ka daudzi no mums to vēl piedzīvos.

TRIMDINIEKU STĀJA

Bet kā ir ar mums, latviešiem, trimdā? Vai mēs jau būtu galīgi atlūzuši zari? Vai vēl ko spējam un varam darīt Latvijas saglabāšanai un atdzimšanai, — un kādā veidā? Nav šaubu, ka ideālais gadījums būtu, ja mēs pēc iespējas pilnīgi saglabātu sevi kā fiziski, tā garīgi, lai tad, kad brīdis pienāktu, atdotu sevi Latvijai. Otrkārt, ja, turēdamies garīgi un fiziski stipri, mēs varētu arī intensīvi veicināt važu nokrišanu no Latvijas.

Bet kā patiesībā stāv ar mums? Cik liela ir vēl mūsu griba, mūsu skaits, mūsu spēki — un ko mēs vēl spējam? Pa daļai to mēģinājušas noskaidrot pirms divi gadiem izdarītās aptaujas Amerikā, Anglijā, Austrālijā, kas tikai tagad ir kļuvušas apstrādātas, un rezultāti noskaidroti. Viena lieta, ko šīs aptaujas noskaidroja, ir, ka tomēr vēl ir latvieši, ko var saukt par tādiem. Ir vēl tādi, kas saglabājuši tipiskās latviešu īpašības: ir ar skaidru prātu, ir centīgi, ir spējīgi dzīves organizētāji un uz priekšu ticēji. Vēl svarīgāki tas, ka no tiem, kas aptaujā piedalījās, ap 90 proc. vēl ilgojas pēc dzimtenes, daudzi sajūt vēl svešumu un nejūtas apmierināti pie svešās zemes gaļas podiem, un atzīstas, ka viņi daudz raizējās par to un negrib nekādas zāles pret šīm raizēm. Visi piekrīt, ka jāsekmē Latvijas atbrīvošana, ka jāpalīdz latviešiem, ka aktīvi jāpiedalās sabiedriskā dzīvē. Apmēram 90 proc. visās zemes — kā Austrālijā, tā Amerikā un Anglijā ģimenēs vēl runā latviski. Draugu vairums arī visās zemēs ap 90 proc. latviešiem vēl latvieši. 50 proc. no ģimenēm, kas piedalījās aptaujā, sūta vēl bērnus latviešu sestdienas vai svētdienas skolās. Lielākā daļa no viņiem vēl domā arī par atgriešanos Latvijā. Visvairāk no Anglijas — veselas 88 proc., no Amerikas — 72 proc., bet no Austrālijas gan zīmīgā kārtā tikai 54 proc., — varbūt tapēc, ka Austrālijā latviešiem visvairāk māju — ap 75 proc, kamēr Anglijā tikai 44 proc; un tāpat Austrālijā 67 proc. no latviešiem ir labākos amatos, Anglijā tikai 19 proc. Bet droši vien svarīgs faktors ir arī Austrālijas tālums, ceļa dārgums un vēl citi apstākļi. Ka kaut kas Austrālijā tomēr nav gluži labā kārtībā, pamudina domāt fakts, ka tanī mazāk lasa latviešu grāmatas kā citur, sevišķi tieši bērni, kaut gan no otras puses šķiet, ka Austrālijā ir liels izglītoto procents, proti, ap 40 proc. ar augstskolas izglītību, kamēr Anglijā tādu ir tikai 15 proc. (par Ameriku dati vēl nav zināmi). Ja tādā kārtā arī jau aptaujas atbildētāju aprindās ir kādas skaistuma kļūdas, tad tomēr var teikt, ka visumā tie turas braši, un ja tāds stāvoklis būtu visā Austrālijas grupā, tad par tās latvisko eksistenci nebūtu daudz jāraizējās.

Diemžēl tā nav. Izrādās, ka aptaujas rezultāti ir par labiem, par optimistiskiem, — tie attiecās tikai uz kādu austrāliskās grupas daļu. Var pieņemt, ka dažādās latviešu dzīves puses un latviešu pašu vairāk vai mazāk neitrālās īpašības tā atspoguļo itin pareizi, bet nacionālās stājas ziņā tās rezultāti ir par optimistiskiem, jo tajā piedalījušies, acīm redzot, galvenā kārtā latvieši ar samērā augstu nacionālu stāju. Latvieši, izrādās, nav nekāda izņēmuma tauta. Līdzīgi citām ziemeļnieku tautām, latvieši, būdami apbalvoti ar skaidru aprēķinātāju prātu, ar ievirzi uz panākumu un it īpaši uz mantas iegūšanu, nav sevišķi bagāti ar dziļiem instinktiem un lielā savā daļā labi nesaredz un neapjauš savas tautiskās īpatnības vērtību un allaž ir gatavi pārdot to, kā saka, par lēcu virumu, — būdami šai ziņā pretstatā ne tikai žīdiem, bet arī itāliešiem un pat slāviem, kas ir mazāk aprēķinātāji, un tāpēc spontānāki turas pie savas tautas īpatnībām un vērtībām. Avoti, kas stāv ārpus izdarītās aptaujas, atklāj, ka ir daži vāji punkti Austrālijas latviešu dzīvē. Galvenie ir divi.

(Nobeigums sekos).

Laikraksta LATVIJA AMERIKĀ apgādam
vajadzīgs
SAIMNIECĪBAS DAĻAS VADĪTĀJS
AR PIEREDZI UZŅĒMUMA VADĪBĀ.
VĒLAMS PERSONĪGS SATIKSMES LĪDZEKLIS.
Ofertes, tikai rakstiski, līdz š. g. 15. decembrim iesniedzamas DV Kanadas valdes pilnvarotam K. BENCONAM,
223 HIGH PARK AVE., TORONTO 9, ONT.

BROADVIEW DELICATESSEN
731 BROADVIEW AVE (pie DANFORTH)
TEL. HO 5-9905, TORONTO.
★ Dažādi gaļas izstrādājumi. ★
★ A. Kristapsona un citu eiropiešu ražojumi. ★
IMPORTĒTAS PRECES. ★ MĀJAS CEPUMI.
Pieņem pasūtinājumus.
E. un M. MEDNIS.

Vai esat kādreiz domājuši par to?

Kad celta Sv. Pētera katedrāle Romā? Katedrāles stūrakmens likts 1506. gadā un celšanas darbi nepārtraukti turpinājušies 120 gadus. Katedrāli iesvētīja pāvests Urbans astotais 1626. gadā. Tā ir pasaules lielākais kristīgo dievnams, kura galvenā eja ir vienu astotdaļu jūdzes gara. Kupols, ko darinājis Mikelandželo, paceļas 435 pēdas pāri pāvesta altarim.

★

Kādēļ skaitli 13 šinī kontinentā sauc par maiznieka duci? Mums pazīstamais „veina ducis" šeit ir apzīmēts par maiznieka duci laikam tādēļ, ka maizniekiem bijuši paredzēti stingri sodi, ja pieķerti svara trūkumā. Tādēļ, lai drošs paliktu drošs, maiznieki pie parastā duča svara piešāvuši vēl viena svara vienību klāt.

★

Vai ķenguri izmirst? Nepavisam nē. Viņi skaitu pat pavairo, sagādājot rūpes austrāliešiem. Ķenguri nodara postu labības laukiem un ganībām. Jau astoņus gadus tiem nav taupīšanas laika, bet medniekiem nav iespējams bijis izšaut ātros dzīvniekus, kas bariem brāžas pāri klajumiem un cauri mežiem.

★

Vai stiprs sals bojā zobus? Šis vecu ļaužu apgalvojums ir nepatiess, jo antarktika pētnieki ir noskaidrojuši pretējo. Pat pie 100 grādu Fārenhaita temperatūras zem nulles nav bijuši plombju izkrišanas gadījumi vai kādas citas zobu kaites. Vienīgi ja lielā aukstumā zobus atklāj tieši aukstā gaisa iespaidam, varot rasties zobu sāpes.

Gr.

PĒDĒJĀ IESPĒJA
IETAUPĪT $150.-.
Mūsu klientiem, kuri līdz šim lieto dabīgo gāzi cepšanai vai vārīšanai, ūdens sildīšanai, veļas mazgāšanai vai žāvēšanai, bet to vēl nelieto apkurei, šī iespēja ir zelta vērta. Jūs variet atvietot tagadējo apkures ierīci, tās vietā ieliekot jaunu un modernu, kas ir ļoti ekonomiska, un pie tam ietaupot $ 150.-.
DARIET TO TAGAD!
$150.- atlaidi variet saņemt ierīkojot katra veida gāzes apkures krāsnis, vai arī citus sildītājus.

PIEMĒRS		PIEMĒRS	
Gaisa apkures krāsns		Gāzes apkures aparāts	
Parastā cena apm.	$ 625.-	Parastā cena apm.	$ 249.-
Mīnus atlaide	$ 150.-	Mīnus atlaide	$ 150.-
Pilnīgi uzstādīta maksās	$ 475.-	Pilnīgi uzstādīts un pievienots krāsnij	$ 99.-
Tikai $2.50 nedēļā, maksājot kopā ar gāzes rēķinu.		Tikai $0.60 nedēļā, maksājot kopā ar gāzes rēķinu.	

Šo iespēju varēs izmantot tikai tie, kas parakstīs līgumus līdz 1961. gada 30. decembrim, ierīču uzstādīšanai līdz 1962. gada 1. martam.
SAZINATIES AR TUVĀKO GĀZES SABIEDRĪBAS BIROJU.
Consumers' Gas

Dr. K. R. Dzelzītis, ASV.

KĀ RADUŠIES MŪSU UZVĀRDI

to nu mums atklāj L.A. 15. novembra numurā Alberts Kalniņš. Sekojot kādreiz Latvijā tik populāram, no ASV atbraukušam mācītājam un jokdarim Steikam, Alberts Kalniņš tomēr visā nopietnībā jau kādā agrākā rakstā mēģināja pierādīt, ka daudzi starptautiski pazīstami vārdi cēlušies no latviešu valodas, piem., ka angļu valodā tik plaši lietotais vārds „leader" (leadership, leading, lead u.t.t.), kas latviskots kā „līderis" esot īstenībā cēlies no latviešu vārda līdējs. Kā zināms, Steiks uzjautrināja tautiešus, apgalvojot, ka visi pasaules ievērojamākie vietu vai personu vārdi cēlušies no latviešu valodas. Piemēram, Parīzes nosaukums radies sekojoši: divi latvieši braukuši pa Sēnas upi ar laivu un viens no tiem izteicies, ka viņa sirds esot par īsu. To noklausījušies krastā stāvošie franči un, sajūsmināti par teiciena „par īsu" tik izteiksmīgām skaņām, nolēmuši pēc šī izteiciena nosaukt pie Sēnas upes jaun celjamo pilsētu par „Paris" (franču valodā).

15. novembrī publicētā rakstā A.K. nu apgalvo, ka vesela rinda latviešiem piederošo uzvārdu aizgūti no visdažādākām latviešiem tik maz pazīstamām tautām aizvēsturiskos laikos, kā no horvatiem, albāņiem, rumāņiem, turkiem, armēņiem, kurdiem, osetiem, kabardīniem, tadžikiem, afgāņiem u. c., jo, lūk, attiecīgās valodās varot atrast latviešu vārdu līdziniekus. Sevišķi iepriecināti gan nebūs pazīstamie mūsu tautieši — Bubenko, Kuga, Alks, Ķelpe, Ķiķauka, Budže, Cielēns u. c., kuru senči devušies pie visai primitīvas civilizācijas tautām, lai patapinātu no to valodām savus uzvārdus, bet neko skaistāku nav pratuši izvēlēties kā sekojošus visai necilus vārdus savas personas apzīmēšanai, un proti: „bube" = kukainis (horvatu valodā), „kuga" = mēris (turku v.), „alkh" = ļauns gars (armeņu v.), „kelp" = viltots (kurdu v.), „tideimis" = zīdainis (akadiešu v.), „kikau = bizainis (horvatu v.), „budža" = korķis (afgāņu v.), „cielen" = smērēt (kabardīņu v.). Žēl tikai, ka pētnieks mums nepaskaidro, vai viņš minētos vārdus izlasījis attiecīgo valodu vārdnīcās kādā bibliotēkā vai turpretim nodarbojies ar minēto primitīvo valodu aizvēsturisko formu pētīšanu, kur tādus pētīšanas materiālus ieguvis un kādus šo valodu literāriskus pieminekļus izlietājis, kādiem tad nu vajadzētu būt apm. 5 vai vairāk tūkstošu gadu veciem, jo uz tādu sensenu laikmetu iedomājama kaut kāda latviešu tautas saskare ar minētām Āzijas tautām. Katru valodnieku it sevišķi varētu interesēt jautājums, kā augstāk minētie, no A.K. citētie vārdi spējuši saglabāties gandrīz negrozīti gadu tūkstošos, un pie tam arī vēl otrā valodā kā aizgūtneņi, kur katram zināms, ka visas valodas strauji attīstās un mainās (piem. daudzi angļi vairs nespēj lasīt savu Šekspīru oriģinālvalodā).

Otrkārt, visiem ir zināms, ka tiem mīļiem latviešiem viņu uzvārdus ir devuši nevis kādi afgāņi vai kabardīni, bet kungi vācieši (un pavisam jaunos laikis), kamdēļ tad arī mūsu uzvārdi ir piebārstīti ar tik daudziem vācu uzvārdiem, it sevišķi ar galotni „man", kas latviskota vēlāk kā „mans" vai „manis". A. K. gan ir svēti pārliecināts, ka arī lielā vācu tauta gājusi savus uzvārdus aizņemties pie rumāņiem vai horvatiem, jo šajās valodās esot sastopams vārds „šuman", kas nozīmējot „noreibis" (rumāņu v.) vai „trokšņotājs" (horvatu v.).

Varētu tikai ieteikt A. Kalniņam izpētīt, vai slavenā krievu dzejnieka Puškina vārds nav atvasināts no latviešu vārda „puškis", vai poļos tik populārais vārds „Lukaševic", latviskots „Lukševics" nav cēlies no brīdinājuma: „Lūk, še vica", un kādā kārtā dzīves priecīgie franči pārņēmuši vairākus no tiem latviešu vārdiem kas lietoti „nerātnās dainās".

Ar vārdu sakot, zinātne pie mums plaukst un zinātnieku sarodas pa pilnam. Un nav ko pārmest mūsu jauniešiem, ja tie piebārsta latviešu valodu ar no pasaules ievērojamākās valodas patapinātiem vārdiem, ja, kā to izpētījis lingvists A. Kalniņš, mūsu senči jau kopš gadu tūkstošiem gājuši šādā kārtā „aizņemties" pie pirmatnējām ganu tautām.

Drumstalas smaidam

Apmeklētājs pirmo reizi abstraktās mākslas mākslinieka darbnīcā. Pēc ilgas vērošanas viņš nedroši jautā:

„Sakiet lūdzu, kā jūs ziniet, kad darbs ir nobeigts?"

★

Satiekas divi veci cirkus darbinieki.

„Pēdējo reizi tiekoties tu dresēji blusas, bet tagad, kā skatos, esi meties uz lauvu dresēšanu."

„Jā, redzi, acis kļūst vājākas, tādēļ izšķīros par lielākiem lopiņiem."

ESIET GATAVI ZIEMAI
PIEMĒROJATIES BRAUKŠANAI ZIEMAS LAIKĀ,
tāpēc sekojiet šiem Ontario Transporta Departamenta norādījumiem.
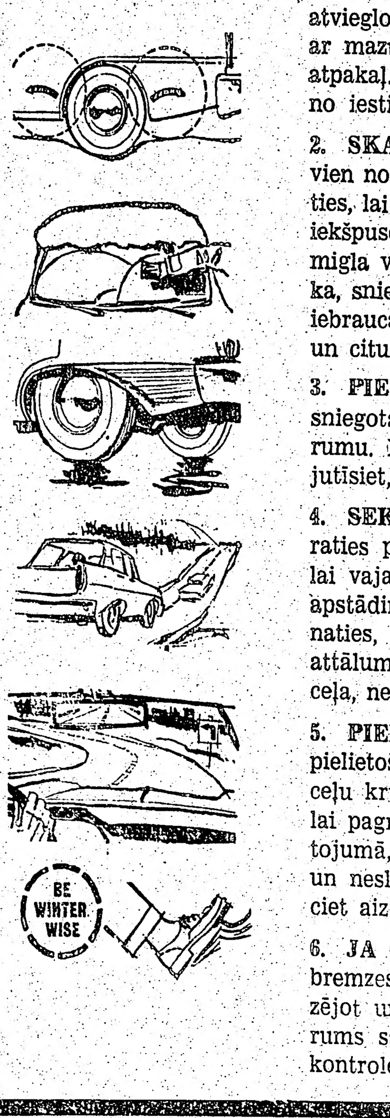

1. SĀCIET LĒNĀM. Uz ledaina vai sniegota ceļa braukšanu uzsāciet lēnām, ar otro ātrumu. Izlīdziniet riteņus taisni, lai atvieglotu startēšanu. Ja iestiegat sniegā, tad sāciet braukt ar mazu ātrumu, vispirms uz priekšu un pēc tam padodiet atpakaļ. To atkārtojiet tik ilgi, kamēr automašīna ir atbrīvota no iestiguma sniegā.
2. SKATATIES PAŠI, KĀ ARĪ LAI CITI JŪS REDZ. Aizvien notīriet logus, lai uz tiem nebūtu sniegs vai ledus. Raugaties, lai arī aizmugures logs būtu tīrs un lai logi neaizsvīstu no iekšpuses. Uzgriežiet priekšējos uguņus tādās dienās, kad ir migla vai sniega vētras, lai citi jūs varētu redzēt. Iegaumējiet, ka, sniegam krītot, pasliktinās redzamība, nevar labi pārredzēt iebraucamos ceļus, krustojumus, kā arī gājēju pārejas vietas un citus spēkratus.
3. PIERODIET PIE CEĻA. Pārbaudiet slidenumu, it sevišķi sniegotā vai ledainā laikā, un līdz ar to ievērojiet attiecīgo ātrumu. Pārbaudi variet izdarīt, nospiežot bremzes pedāli, paši jutīsiet, cik slidens ceļš ir.
4. SEKOJIET OTRAI MAŠINAI DROŠĀ ATTĀLUMĀ. Turaties pienācīgā attālumā no priekšā braucošiem spēkratiem, lai vajadzības gadījumā būtu pietiekami daudz laika mašīnas apstādināšanai. Brauciet ar mazāku ātrumu kā parasti. Rēķinaties, ka ziemā ir vajadzīgs trīs līdz divpadsmit reiz lielāks attālums nobremzēšanai, it sevišķi uz sniegota vai apledojuša ceļa, nekā uz sausa ceļa.
5. PIEBREMZĒJIET PIRMS GRIEZIENIEM. Ar bremžu pielietošanu samaziniet ātrumu pirms paredzētā pagrieziena, ceļu krustojuma vai kalnu galos. Samaziniet ātrumu tik tālu, lai pagriezienos, kad priekšējie riteņi griežas līkumā vai krustojumā, pakaļējie riteņi virzītos tā, lai neaizsprostotu ceļu un neslīdētu. Tāpat nobraucienos no kalna vai līkumos brauciet aizvien tā, lai mašīna nezaudētu kontroli.
6. JA CEĻŠ IR SLIDENS VAI LEDAINS, lietojiet uzmanīgi bremzes, bremzējot pakāpeniski ar pārtraukumiem. Piebremzējot un atlaižot bremzes pedāli, bremzes iedarbojas un ātrums samazinās, lai, kad spēkrats būtu jāapstādina, nezustu kontrole.
Highway Safety Branch
ONTARIO DEPARTMENT OF TRANSPORT
Hon. H. L. Rowntree, Q.C., Minister A. G. MacNab, Deputy Minister

Grāmatu IMANTA apgāds
piedāvā jaunas grāmatas Ziemsvētkiem.
Dr. Z. Mauriņa — DIVAS KULTŪRAS SAKNES, eseja greznā apdarē ar autores ģīmetni ... $2.40
Ģen. R. Bangerskis — MANA MŪŽA ATMIŅAS, I—IV sējumi, apm. 1830 lapp. ... $21.60
O. Freivalds — LATVIEŠU POLITISKĀS PARTIJAS 60 GADOS, vēsturisks apskats ... $3.90
J. Širmanis — VAKARA VIESI, pasakas ar A. Bērziņa ilustrācijām ... $3.60
J. Širmanis — ALBERTA CILPAS PIEDZĪVOJUMI, dēku romāns ... $2.80
A. Dziļums — NOKALTIS ZARS, satirisks romāns par trimdas dzīvi ... $3.20
LATVIEŠU KALENDĀRS 1962. GADAM ... $0.75
Latvijas saliekamā karte — „PAZĪSTI LATVIJU", saistoša spēle, kas noder kā jauniem, tā veciem un cittautiešiem ... $2.25
Grāmatas dabūjamas
DV GRĀMATNĪCĀ,
123 Huron Street, Toronto 2-B, Ont.

SEATS AT BOX-OFFICE OR BY MAIL NOW!
ENGAGEMENT STARTS THURS. EVENING DEC. 21st
SAMUEL BRONSTON
Presents
CHARLTON HESTON
and SOPHIA LOREN
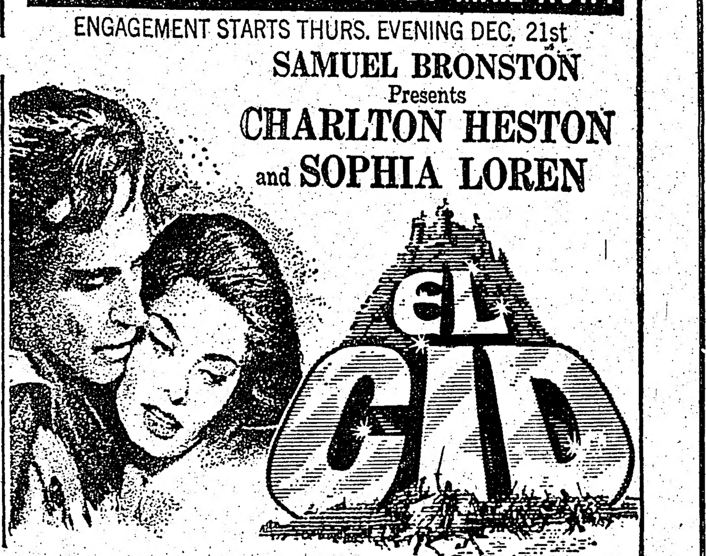

TIVOLI THEATRE TORONTO EM 4-4341
SEVILLE THEATRE MONTREAL WE 2-1139

A. EGLĪŠA RADIO VE
SVĒTKU DĀVANU AR PA
BU UN 300 PIELIETOŠA
Profesionāls skaņu lenšu apa
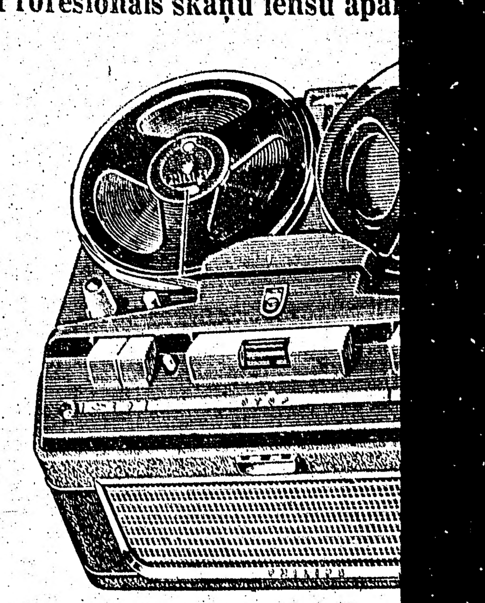
PHILIPS CON S
• Taustiņu slēdži.
• 4 reizes ieskaņošanas ie parastās lentas laiku.
• Spēlē 8 stundas uz vienu
• Ļoti viegls un parocīgs.
• Var ieskaņot iepriekšējo
$199.95.
Uz nomaksu līdz vienam gadam bez
augšminētais un citi PHILIPS
LŪDZU IENĀCIET U
Veikals atvērts līdz plkst. 9.00 vak.
161 A RONCESVALL
TEL. LE 7-1401, T

LABĀKĀS KVALITĀTE
TORONTO PIE
PAVASARA de
361 RONCESVALLES AVE., L
HIGH PARK R
• Ogu maizes, speķa un buljo
• Tortes, kūkas un cepumus.
• Delikateses, ārzemju konser
• Šokolādes izstrādājumus, ko
Svētku pasūtinājumus līd
Veikals atvērts: ceturtdienās līdz p
līdz pl. 10 vak. un sestdienās līdz p

DĀMU FRIZIERSA
3 Westmoreland Ave. (B
Tel. LE 6-9544,

Dr. ROMAN P
Ilggadīga prakse slimnīcās Vā
Speciālists iekšķīgās, sieviešu u
3537 PARK AVE., MONTREAL, P.
Runā vāciski un krieviski.

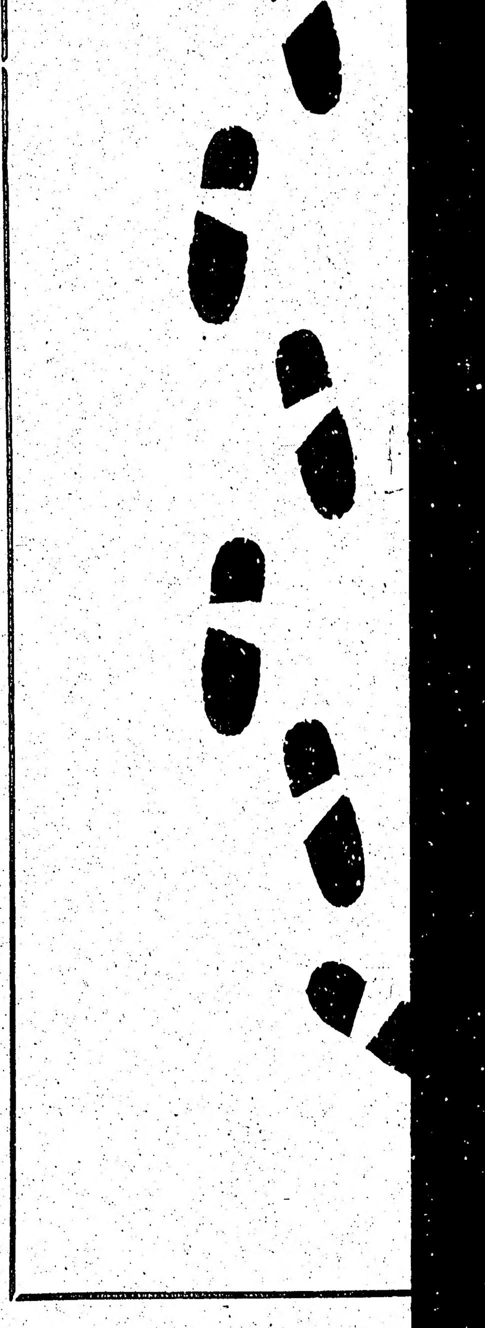

A. EGLĪŠA RADIO VEIKALS PIEDĀVĀ SVĒTKU DĀVANU AR PALIEKOŠU VĒRTĪBU UN 300 PIELIETOŠANAS VEIDIEM.

Profesionāls skaņu lenšu aparāts par zemu cenu

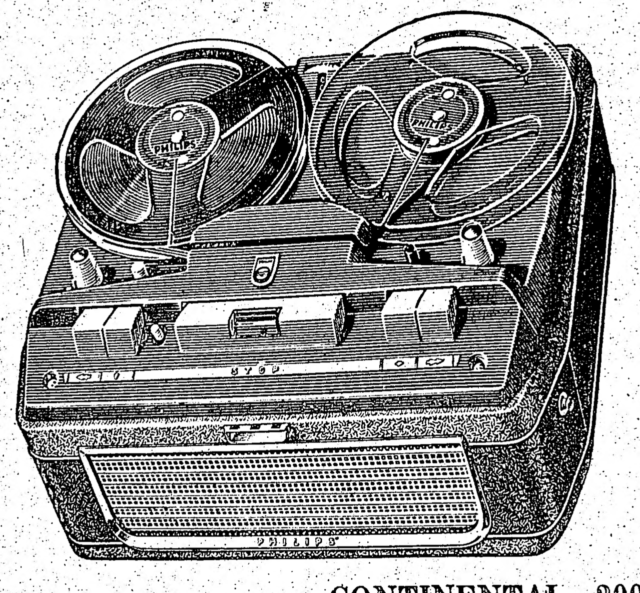

PHILIPS CONTINENTAL „200" SKAŅU LENTES APARĀTS

- Taustiņu slēdži.
- 4 reizes ieskaņošanas iespējas, kas dubulto parastās lentas laiku.
- Spēlē 8 stundas uz vienu lentu.
- Ļoti viegls un parocīgs.
- Var ieskaņot iepriekšējo neizslēdzot.

$199.95.

Uz nomaksu līdz vienam gadam bez procentēm. ● Krājumā augšminētais un citi PHILIPS — skaņu lenšu aparāti.

LŪDZU IENĀCIET UN APSKATIET.

Veikals atvērts līdz plkst. 9.00 vak. Sestdienās līdz plkst. 6.00.

161 A RONCESVALLES AVENUE.
TEL. LE 7-1401, TORONTO.

LABĀKĀS KVALITĀTES PIPARKŪKAS
TORONTO PIEDĀVĀ
PAVASARA delikatešu veikals un konditoreja,
361 RONCESVALLES AVE., LE 1-7353, TORONTO, HIGH PARK RAJONĀ.

- Ogu maizes, speķa un buljona pīrāgus.
- Tortes, kūkas un cepumus.
- Delikateses, ārzemju konservus.
- Šokolādes izstrādājumus, konfektes un riekstus.

Svētku pasūtinājumus lūdzu nodot laikus.
Veikals atvērts: ceturtdienās līdz plkst. 8 vakarā, piektdienās līdz pl. 10 vak. un sestdienās līdz pl. 5 vak. ★ ST. ČUKULS.

DĀMU FRIZIERSALONS VENTA'
3 Westmoreland Ave. (Bloor - Dovercourt),
Tel. LE 6-9544, Toronto.

Dr. ROMAN PNEWSKY
Ilggadīga prakse slimnīcās Vācijā, Polijā un Šveice.
Speciālists iekšķīgās, sieviešu un veneriskās slimībās.
3537 PARK AVE., MONTREAL, P.Q., tel. VI 5-7623, Montreal.
Runā vāciski un krieviski. Pieņem no pl. 8—9 vakarā.

PĀREJIET UZ CANADIAN
LABĀKAI GARŠAI
PĀREJIET UZ CANADIAN
PAVISAM

TORONTO YMCA
ir ATSLĒGA labākai dzīvei Kanadā priekš JUMS - JŪSU ĢIMENEI - JŪSU DRAUGIEM.
Katrā no trīspadsmit nodaļām ir brīnišķīga programma:
FIZISKĀ ATTĪSTĪBA — ORGANIZĒTAS SPĒLES un SPORTS — PELDĒŠANA IESĀCĒJIEM un PRATĒJIEM — SABIEDRISKI un DRAUDZĪBAS KLUBI — PIEAUGUŠO IZGLĪTĪBAS KURSI
un daudz citu jautru izdarību zēniem un meitenēm, kā arī pieaugušiem vīriešiem un sievietēm.
Tuvākai informācijai aizpildiet zemāk minēto kuponu un nosūtiet MR. J. M. WALLACE, METROPOLITAN YMCA, 36 COLLEGE ST., TORONTO 2, vai arī zvaniet WA 1-5171.

Name .... Age ....
Address .... Phone No ....
Please send me free information about the Program of the YMCA Branch nearest to where I live. I understand that there is no obligation involved.

IEVĒROJAMĀKAIS MŪSU GRĀMATNIECĪBĀ

Prof P. Šmita — **LATVIEŠU TAUTAS TEIKAS UN PASAKAS, I.** .... $ 7.60
ar prof. H. Biezā biografiskām piezīmēm un nōmenklātūru angļu valodā. Vienīgais latviešu tādā veidā sagatavotais darbs. Mūsu mītoloģiskās kultūras sākums un tagadējās kultūras pamatu pamats. Latviešiem tagad būs ko parādīt draugiem.

Kā komēta mūsu literātūrā ienāca rakstniece S. Lazdiņa ar romānu par pilnīgi svaigu un neaiztiktu tematu. Pirmajā karā latvieši bēga uz austrumiem, otrā karā uz rietumiem.
SADEGUSIE SPĀRNI, I. II ā .... $ 3.90
Mūsu lirikā viens no visskaistākiem darbiem ir Friča Dziesmas
LĪVZEME, ar J. Liepiņa zīmējumiem .... $ 3.60
Dr. K. Rasiņa — **TRIMDAS MAZĀS PIEZĪMES** — (sagatavošanā). Vēl nebijis ūniks izdevums. Ar rakstiem aicināti piedalīties visi, kam vien ir kas un vēlās ko teikt par kultūru, politiku, sadzīvi u.t.t.
Biografiski darbi ir vienmēr bijuši vērtīgākā lasāmviela. Dr. A. Bīskapa atmiņu stāsti par ārsta dzīvi Latvijā.
DZĪVES VĒJOS .... $ 6.00
Dr. A. Bīskapa — **ĀRSTNIECĪBAS KALENDĀRS** .... $ 1.50

Vērtīgākais no agrākā:

A. Gulbja biograf. rom. — **Z. A. MEIEROVICS, I, II**	$ 8.00
J. Ezergaiļa — **ANDRIEVS NIEDRA**	$ 4.80
J. Miesnieka rom. — **BĒRZUPJU ĢIMENES PORTRETS, I—III**	$ 7.20
T. Zeltiņa rom. — **DRUPU REPUBLIKA**	$ 5.60
A. fon Chamisso — **PĒTERA ŠLEMILA BRĪNUMAINAIS STĀSTS**	$ 5.20
I. Leimanes rom. — **VILKAČU MANTINIECE**	$ 6.80
Aspazija — **ZILA DEBESS — ZELTA MĀKOŅI**	$ 6.80
H. Kreicera — **CEĻI UN GĀJĒJI**	$ 5.50
St. Cveiga biogr. rom. — **MARIJA ANTUANETE**	$ 5.60
J. Miesnieka autobiogr. rom. — **DZĪVIBAS SAPNIS**	$ 3.60
E. Andersona — **CROSS ROAD COUNTRY - LATVIA**	$12.50
Brāļu Kaudzīšu — **MĒRNIEKU LAIKI**	$ 6.80
J. Ziemeļnieka — **KOPOTI DARBI, I, II**	$11.50
F. Hucha biograf. rom. — **VARENAIS BĒTHOVENS**	$ 8.00
A. Rupaiņa triloģija — **MĀRA MOSTAS, I, II, III**	$13.00

Pasūtinot apgādā Latvju Grāmata 20% atlaide.

LATVJU GRĀMATA
P. O. BOX 332, WAVERLY, IOWA, U.S.A.

DĀVINIET ZIEMASSVĒTKOS
SAVIEM DRAUGIEM
LATVIJU AMERIKĀ

Vass & Rendek
ADVOKĀTS — NOTĀRS
455 Spadina Ave., Apt. 403, (College un Spadina ielas stūrī).
Tel. birojā — WA 2-6111, WA 2-6112, TORONTO.

TRANSPORTA FIRMA
KAKTIŅŠ

Veicam visādus transportus ar modernām mašīnām (mēbeļu, būvmateriālu u. c.). Lūdzam zvanīt katrā laikā:
LE 5-6619. 941 Dovercourt Rd., Toronto.

VAI JŪS PLĀNOJAT
braukt uz Eiropu
vai
vēlaties kādu izsaukt?
Tuvākai informācijai kontaktējiet
„HENRY MOOS — NOTARY PUBLIC"
KENNEDY TRAVEL BUREAU, LTD.
296 Queen St., W., TORONTO.
TEL. EM 2-3226.
Dibināta 1926. gadā.

OPTIĶIS LUNSKY
470 COLLEGE St., Toronto
WA 1-3924.

SPECIĀLI
NAUDAS PĀRVEDUMI UZ PADOMJU ZEMĒM
Vienīgā licencētā un nodrošinātā.
★ Pilnīgi garantēta. ★
Pārvedumi 10 dienās.
Tuvāka izziņa
GRAMERCY
744 BROAD ST., NEWARK, N.J.
Dibināta 1947. gadā.

TRANSPORTA UZŅĒMUMS
BALTIC MOVERS

VIETĒJIEM un TĀLBRAUCIENIEM.
Tel. LE 4-1403.

CANADA

Vairāk kā **PUSMILJONS**
persons ir kļuvuši
KANADAS PILSOŅI

kopš Kanadas pavalstniecības likuma spēkā stāšanās 1947. gadā.

1960. gadā vien vairāk kā 60.000 jaunieceļotāji nodeva uzticības zvērestu un kļuva pilntiesīgi locekļi Kanadas sabiedrībā.

Šis ir sirsnīgs aicinājums visiem jaunieceļotājiem, kas likumīgi uzņemti šinī zemē pirms četriem gadiem un deviņiem mēnešiem, pieprasīt **tagad Kanadas pavalstniecību.**

Baudi visas tiesības un priekšrocības kā pilntiesīgs Kanadas loceklis:

— tiesības vēlēt,
— tiesības uz Kanadas pasi,
— tiesības uz sabiedrisku amatu,
— pilnīgas balstiesības Kanadas publisku jautājumu izšķiršanā.

Veidlapu pavalstniecības pieprasīšanai var saņemt no tuvākā pavalstniecības nodaļas ierēdņa (Clerk of the Citizenship, County or District Court or Registrar of Canadian Citizenship, Ottawa) vai apgabala tiesā, kā arī Pavalstniecības departamentā Otavā.

ELLEN L. FAIRCLOUGH,
Pavalstniecības un Immigrācijas Ministrs

52 - 16

JAUNUMS! NEDZIRDĒTS!
45 RPM MŪZIKAS SKATU KARTES
★ Dažādas vācu melodijas.
★ Skaisti vēsturisku vietu un citi skati.
★ Ļoti labā apdarē.
★ Dāvanām un pašu priekam.
Cena: 3 kartes $ 1.00.
DV GRĀMATNĪCA, 123 HURON STREET, TORONTO 2-B, ONT.

Laikrakstam LATVIJA AMERIKĀ,
123 Huron St., Toronto, Ont.. Canada

Lūdzu izsūtiet man laikrakstu LATVIJA AMERIKĀ

līdz .... uz .... mēnešiem uz šādu adresi:

Adrese: ....

Mr., Mrs., Miss ....

Pievienoju Money Orderi, čeku vai skaidrā naudā $ ....

.... abonementa uzsākšanai — pagarināšanai
(Nevajadzīgo svītrot).

Paraksts ....

Abonēšanas maksa: $ 1.50 par 1 mēn., $ 4.50 par 3 mēn. $ 8.50 par 6 mēn., $ 16.00 par gadu.

Visi mūsu laikraksta abonenti un pārstāvji lūgti kārtot savus maksājumus tieši ar apgādu Daugavas Vanagi, 123 Huron St., Toronto, Ont., Canada, vai ar pārstāvjiem:

SAV. VALSTĪS:
A. Lāci, 101 Brigthtwater Court, Brooklyn 35, N.Y.
J. Lāci, 611 Argyle Rd., Brooklyn 30, N. Y.
V. Zuti, 32 Dayton St., Newark 14, N. J.
A. Lībieti, 2528 W Becher St., Milwaukee 15, Wisc.
J. Ezergaili, 12102 Miles Ave., Cleveland 5, Ohio.
V. Hermani - Daly, 368 Heine St., Elgin, Ill.
A. Ozoliņu, 1643 N. Orchard St., Chicago 14, Ill.
O. Krollu, Hull House, 800 S. Halsted St., Chicago 7, Ill.
V. Miķelsonu, 426 N. Prairie Ave., Kalamazoo, Mich.
V. Zirnīti, 138 Barklay N. E., Grand Rapids, Mich.
V. Irbi, 87 Ellwood St., New York 40, N. Y.

KANADĀ:
J. Gailīti, 12 Green Meadow Rd., Hamilton, Ont.
H. Grebli, 85 Maple St., St. Catharines, Ont.
J. Liģeri, 2325 Dunn St., Niagara Falls, Ont.
A. Cauku, 350 Maitland St., London, Ont.
J. Roni, 57 David St., Brampton, Ont.,
M. Ķīvīti, 236 First Ave., Ottawa, Ont.

ANGLIJĀ:
DVF Grmatnīcu, 72 Queensborough Terrace, London.
J. Turciņu, 64 Sholebroke Ave., Leeds.

ZVIEDRIJĀ:
DV Stokholmas nodaļu, P. O. 220, Stockholm.

SVARĪGS AIZRĀDĪJUMS VISIEM AUTO VADĪTĀJIEM!

Lai novērstu nelaimes gadījumus un glābtu dzīvības Ziemsvētku laikā, drošības iestādes spers attiecīgus soļus, lai novērstu alkoholisku dzērienu lietošanu starp auto vadītājiem. Iereibušiem auto vadītājiem būs jāiet cietumā, jāmaksā liela soda nauda, vai arī būs jāzaudē braukšanas atļauja.

PALĪDZIET NOVĒRST NEGADĪJUMUS SVĒTKU LAIKĀ. NEBRAUCIET IEREIBIS! BRAUCIET UN EJIET AR VISLIELĀKO UZMANĪBU!

Metropolitan Toronto Traffic Safety Council

KOMŪNISTI ŠĶEĻAS

PADOMJU SAVIENĪBA PĀRTRAUC DIPLOMĀTISKĀS ATTIEKSMES AR ALBĀNIJU. LIELĀKĀ KOMŪNISTU IEKŠĒJĀ SAŠĶELŠANĀS KOPŠ 1948. GADA. PEKINGA ALBĀNIJU NEATSTĀS.

1948. gadā par savā ceļa meklēšanu un, galvenais, iešanu uz sociālismu Staļins no toreizējā kominforma izslēdza Dienvidslavijas prezidentu Tito. Kopš tā laika Tito cītīgi praktizē pats savu komūnismu, kas terrorā un apspiešanā no īstā modeļa neko daudz neatšķiras, bet, atklāti atraudamies no Padomju Savienības, tikpat cītīgi praktizē komūnismu, slauc Sav. Valstis un citas Rietumu nācijas. Baidīdamies, ka Tito galīgi varētu nomaldīties no komūnisma ceļa, viņam šad tad pa rublim atmet arī Padomju Savienība. Iztikt var tīri labi.

Ziedojumu uzturētās Dienvidslāvijas kaimiņos atrodas Albānija, ar labi ja 1,5 milj. iedzīvotāju, bezgala nabadzīga, bezgala sarkana un tik atpalikusi, ka vēl joprojām tic Staļina kulta esamībai. Par šādu apjamu ticību pagājušās nedēļas pēdējās dienās Albānijai nācās zaudēt diplomātiskās saites ar Padomju Savienību, un Albānijas diplomātus padzina no Maskavas. Padomju Savienība Tirānā savu sūtniecību jau likvidējusi. Sagaida, ka jau vistuvākā nākotnē Maskavas piemēram sekos pārējie Austrumeiropas satelīti.

Kopš 1948. gada, kad no kominforma izslēdza Dienvidslaviju, diplomātisko saišu pārraušana ar Albāniju ir nepārprotami lielākais un asākais šķelšanās punkts komūnistu pasaulē un viņu savdabīgā ideoloģijā. Padomju Savienības šķelšanās ar Albāniju nav tikai Chruščeva neapmierinātības sekas ar nenozīmīgo Balkāna valstiņu, kurai nav tiešu robežu ar Padomju Savienību un kuŗu tādēļ Maskava paslepus nevar nožņaugt. Nē, domstarpības ar Albāniju ir Padomju Savienības ideoloģiskā cīņa ar komūnistu Ķīnu. Pēdējā nebūt nedomā par diplomātisko attieksmju pārtraukšanu, bet par visu aizvākto krievu aizstāšanu un Albānijas atbalstīšanu. Albānijā komūnistu Ķīna ir ieguvusi savu pirmo satelītu Eiropā, un sava ceļa gājējs Tito darītu prātīgi, ja viņš Albāniju pievāktu pirms ķīnieši tur vēl paspējuši savairoties.

Vēstures grāmata nevēsturniekam

"THE AGE OF REASON" by Harold Nicolson, Doubleday & Co izdevums,, 433 l.p., cena—$6.75.

Šī grāmata ir pirmais sējums vēsturisko grāmatu virknē, kas veltīts 18. g. s., tā notikumiem un lielajām personībām. 18. g. s. bija lielas intelektuālas rūgšanas laikmets, kad spēcīgas un pretrunīgas idejas savalgoja gan izglītoto, gan neizglītoto iedomas, vitāli ietekmējot sociālās un politiskās vēstures attīstību Eiropā un Amerikā, izceļot dažas spēcīgas visu laiku personības: Voltēru, Pēteri, Lielo, Benjaminu Franklinu, Gēti un citus. Tas ir labdabīgu despotu: Marijas Terezijas, Katrīnes Lielās un Fridricha II un filozofu laikmets. Tanī laikā notika divas lielas tautas kustības: franču un Amerikas revolūcijas.

Pats autors savu grāmatu nosaucis par „portretu galeriju un pretrunīgu raksturu pētījumu." Tas to attēlojis, tēlojot neparastās personības: Sensimonu—elegantu vīru, kas tiecās kāpt uz augšu par sabiedrības kāpnēm un kuŗa intīmās dienas grāmatas sniedza sīku un šokējošu Versaļas galma dzīves attēlojumu; „princi" Potjemkinu, kas no galma sardzes kareivja izvirzījās, lai vadītu Katrīnu Lielo un Krieviju veselus septiņpadsmit gadus; grāfu Kaliostro, kas pats sevi bija paaugstinājis muižnieka kārtā un nodarbojās ar „melno maģiju," izraisot galma intrigas, kuŗām nebija līdzīgu kopš Makiavelli laikiem; Žaku Kazanovu — mīlētāju, pornografu, krāpnieku, kas „nodarbojās" visā Eiropā un daudzus citus, kas atdzīvina grāmatas lappuses ar savas dzīves likteņiem. Autors sintezējot ļaudis un notikumus, atklājis ideju kodolu, kas astoņpadsmito g.s. ir padarījis par modernās Eiropas civilizācijas pamatlicēju.

A. Kalns.

LATVIEŠU BASKETBOLA MEISTARĪBA TORONTO

TLSK otra vienība atrodas pirmā vietā pēc pirmās spēļu kārtas

Pirmā spēļu kārtā otro vienību grupā noslēgusies un pirmā vietā atrodas Toronto Latviešu sporta klubs, kas izcīnījis divas uzvaras un nav zaudējis nevienu sacīksti. Otrā vietā ar vienu uzvaru un vienu zaudējumu atrodas DV, bet trešā vietā bez uzvarām YMCA.

Pirmo spēļu kārtu noslēdza TLSK un DV vienību cīņa. TLSK vienība pirmā puslaikā izcīnija 13 punktu pārsvaru un puslaika beigās rezultāts bija kluba labā — 26:13. Kluba pārsvars turpinājās arī otrā puslaikā, un TLSK pārliecinoši uzvarēja ar 57:38.

Uzvarētāju vienībā spēlēja: V. Ozoliņš — 16, G. Ātrēns — 19, V. Damanis — 11, A. Masītis — 5, J. Cīrulis — 2, E. Skujiņš — 2, E. Kalniņš — 2, A. Kauliņš.

DV vienībā: Gailis — 6, Vītols — 11, Lukovskis — 4, Blūms — 4, Tērauds — 3, Bramanis —, Sudmalis, Roze, Gailis. Ž. Z.

TORONTO LATVIEŠU SPORTA KLUBS UZVAR "KODAK" VIENĪBU PAGARINĀJUMĀ

TLSK vīriešu basketbola vienība šogad cīnās ar labiem panākumiem Toronto „Intermediate" basketbola līgā, un trijās spēlēs paguvusi gūt divas uzvaras. Pērējā sacensībā Toronto latv. sporta klubs tikās ar spēcīgo "Kodak" vienību. Klubs iesāka spēli ļoti enerģiski un sevišķi veiksmīgs grozu „mednieks" bija L. Timmermanis, iesgūstot vairāk nekā pusi no punktu kopsummas. TLSK pārņēma vadību no paša sākuma, izcīnot 8 punktu pārsvaru. Puslaika beigās pretinieks iedzen un nobeidz puslaiku savā labā ar 30:28 punktiem.

Spraiga cīņa iedegas otrā puslaikā un dažas minūtes pirms spēles beigām TLSK ved ar 5 punktiem. Kanadieši tomēr izmanto katru latviešu spēlētāju paviršību un beigu svilpei atskanot, rezultāts ir neizšķirts — 57:57. Seko pagarinājums, kurā TLSK iegūst 8, bet pretinieks tikai punktu. Reizē ar to vērtīgu uzvaru izcīnīja TLSK, uzvarot "Kodaku" ar 65:58 punktiem.

Ļoti vāji kluba spēlētāji izpildīja soda metienus un no 15 sodiem pārvērta punktos tikai 3, resp. 20%.

TLSK vienībā spēlēja: L. Timmermanis — 36, V. Priedītis — 12, V. Zvanītājs — 8, J. Zvanītājs — 6, J. Priedītis — 3, J. Grīnbergs un E. Skujiņš.

TORONTO LATVIEŠU SPORTA KLUBA SIEVIEŠU BASKETBOLA VIENĪBA CĪNĀS TORONTO SIEVIEŠU BASKETBOLA LĪGĀ

Basketbols ir un ir arvien bijis viens no iemīļotākiem latviešu jaunatnes sporta veidiem un arī Kanadā vispirms sāka darboties mūsu basketbola nozare. Diemžēl, latviešiem nav savas vingrotavas un tāpēc treniņu iespējas, atskaitot TLSK, pastāvējušas un pastāv tikai vīriešiem. Ontario apgabalā jau daudzus gadus mūsu sieviešu basketbolu reprezentē tikai TLSK meitenes. Tām nav arī izdevības sacensties ar citām latviešu vienībām, vienīgā iespēja spēlēt kanadiešu līgā. Šogad TLSK atkal piedalās Metro līgā, kurā piedalās 5 vienības un sacensības notiek trijās kārtās. Pašlaik sākusies otrā kārta un pēdējā spēlē latviešu meitenes tikās ar spēcīgo līgas vienību "BA". Pirmā puslaikā latvietes spēlēja atzīstami labi un zaudēja daudz rutinētākam pretiniekam tikai ar 9 punktiem. Otrā puslaikā "BA" vienība punktu starpību palielina un azvar ar 60:36.

TLSK spēlēja: B. Skujiņa, D. Tora — 14, N. Tannis — 5, V. Šildere — 8, A. Pērkone — 1, K. Soste — 3, K. Gulēna — 5.

TLSK pašlaik zaudējis 1 sacensību, bet uzvarētas skaitās trīs spēles, divas no tām iegūtas bez spēles.

Sieviešu basketbola sacīkstes notiek Eastern Commerce Collegiate vingrotavā. Nākošā spēle latvietēm paredzēta tikai pēc Ziemsvētkiem.

"Parthenon" vienība uzvar Latviešu YMCA spēles pirmajā sekundē

„Intermediate" basketbola līgā šogad startē jauna vienība — „Club Parthenon". Š:, šķiet, ir līgas garāko vīru vienība, kuras spēlētāji sagādās daudz grūtību vienībām ar vidēja auguma spēlētājiem. Toronto Latviešu YMCA ar šo vienību iepazinās piektdien, zaudējot spēles pēdējā sekundē.

Spēles sākumā augumā krietni pārākie "Parthenon" spēlētāji, izmantojot savas auguma priekšrocības, spēja atrauties ar 10 punktiem. Šis stāvoklis ilgi neturpinājās, jo YMCA šoreiz spēlēja atzīstami labi un īsā laikā zaudēto atguva. Spēle visu laiku ir līdzīga un vienības ir vadībā pārmaiņus un punktu starpība visu laiku ir ļoti niecīga. Pirmo puslaiku pretiniekam izdodas noslēgt savā labā ar 35:32.

Līdzīga spēle turpinājās arī otrā puslaikā un abas vienības bija pārmaiņus vadībā. Sacensības pēdējā minūtē stāvoklis ir līdzīgs 63:63 un bumba atrodas YMCA rokās. YMCA mēģināja paturēt bumbu un gaidīja izdevību metienam uz grozu. Pretinieks tomēr uzmanīgi sedza mūsu spēlētājus un pēdējās spēles sekundēs pārķēra bumbu un no grūtās situācijas uz grozu izmestā bumba deva "Parthenon" vienībai uzvarai nepieciešamos punktus. YMCA vēlreiz no gala līnijas atsāka uzbrukumu un no liela attāluma J. Zentiņa izmestā bumba iekrita grozā; diemžēl, tas notika pēc tiesneša svilpes un reizē ar to uzvaras iespējas bija zudušas. Rezultāts — 65:63 pretinieka labā.

YMCA spēlēja: W. Wessel — 21, J. Zentiņš — 16, J. Krasovskis — 14, A. Griķis — 6, M. Ozoliņš — 2, J. Strautnieks — 4, E. Sigeti. Ž. Z.

SVARCĒLĀJS ALFRĒDS KĀRKLIŅŠ IZCĪNA OTRO VIETU TORONTO INTERNACIONĀLĀS SACĪKSTĒS AR LABU 850 MĀRCIŅU KOPSUMMU UN IEGŪST SAVU 50. BALVU

Nupat notikušās svarcelšanas sacīkstēs Toronto, kurās piedalījās arī cēlāji no Savienotajām Valstīm, A. Kārkliņš uzrādīja savu šī gada labāko rezultātu — 850 mārciņas un izcīnīja otro vietu, paliekot tikai 10 mārciņas aiz pirmās vietas ieguvēja Luisa. Šogad mūsu cēlājam nav izdevies atkārtot savu pagājušā gada labāko rezultātu, jo visu laiku sevi liek just ievainotais plecs. Pēdējās sacīkstēs A. Kārkliņš atzīmēja spiešanā 285 mārciņas, raušanā — 245 un grūšanā 320 mārciņas. Pamazām, bet noteikti, A. Kārkliņš sāk atgūt savu formu un ir viens no pirmajiem visas Kanadas mērogā. Ž. Z.

ES NEBIJU BUMBU PATVERTNĒ

Man paliek arvien grūtāk taisnoties, kādēļ es pēdējos mēnešos tikpat kā nekā neesmu rakstījis par notikumiem mednieku un makšķernieku draudzīgā sadzīvē. Jūs noteikti neticēsit, ka, ievērojot starptautisko politisko stāvokli, es būtu astoņas nedēļas pavadījis kādā atomdrošā bunkurī un spēlējis zolīti nemaz dienas gaismu neredzējis. Protams, tādos apstākļos man nekas nebūtu zināms, kas šajās nemīlīgajās priekšziemas dienās noticis uz ūdeņiem un mežu biezokņos. Šo to es tomēr zinu. Paklausot organizēto un vēl neorganizēto makšķernieku vēlējumam, esmu piesēdies pie rakstāmmašīnas, lai jūs, mani draugi, nedzīvotu pilnīgā nezinā un gara tumsībā.

Daudzi no jums zina kādēļ, darbiem pārslogots, esmu noguļējis labākā varavīkšņu foreļu makšķerēšanas dienas. Latviešiem ir raksturīga īpašība: par darbu samaksāt ar nepateicību. Kā lai es citādi izskaidroju, ja kādas gaišas galvas, kam no rakstītā vārda ir gaužām maz jēgas, paspējušas jau izplatīt nepatiesas baumas it kā taisot baltu naudu es strādājot 2 darba vietās un tādēļ nerakstot. Melošanu es atstāju citiem, kam tā labāk piestāv. Ojēvie baumu izplatītāji eventuāli pārvērstos par vīriem, ja tie savas domas pateiktu skaidri un gaiši man jeb manam darba devējam sejā.

Tāpat kategoriski noraidu man autora goda piedēvēšanu šajā laikrakstā ar Vecā mednieka parakstu parakstītam rakstam. Raksta autors ir viens no pazīstamākajiem un cienījamākiem organizēto mednieku vadošiem darbiniekiem. Ievērojot brīvās preses tradiciju, šajā laikrakstā par Vecā mednieka rakstu droši vien parādīsies kā „par", tā arī „pret" domas. Ar šādu uzskatu izmaiņu nevienam nekāds ļaunums netiks nodarīts. Tajā pat laikā es uzskatu, ka mūsu Brīvā daba nav tā vieta laikrakstā, kur šādus principiālus jautājumus iztirzāt. Mēs arī turpmāk runāsim par zivīm, zaķiem, vienu otru briedi vai lāci un, galvenais, par pašiem dižciltīgā makšķerēšanas un medību sporta ordeņa brāļiem.

★

Ar visādām politikām, iekšējām un ārējām pārmaiņām gauži aizkavējusies goda došana un sidraba biķeru pasniegšana mūsu izcilākiem un laimīgākiem makšķerniekiem.

Nāksim šoreiz klajā ar pirmo biķeru ieguvēju. Meistars, kas notvēris lielāko zivi O. Zvirgzdgrauda makšķernieku galvenās mītnes Rīgas ūdeņos, ir gados pavisam jauns. Viņš var atskatīties tikai uz desmit nodzīvotām vasarām. Normunds Goba par 8½ mārc. smago līdaku sidraba biķeri jau saņēmis no paša Rīgas ģenerālmenedžera O. Zvirgzdgrauda. Līdaka sen jau apēsta, un visiem cildinājumiem, ko Normunds jau saņēmis, pievienosim mēs arī savējo: „Malacis!"

★

Normunds Goba ar izcīnīto Rīgas trofeju.
Par pārējiem kausu ieguvējiem citu reizi.

Laimīgie mednieki: Ojārs Zers, Tonijs Vickops, Miķelis Stanga, Džons Damarijs, Konstantīns Luksts un Andrejs Jurkans.

Šogad daudzi mūsu mednieki brauca uz bukiem un alņiem un **lielais vairums pārbrauca mājā ar labiem zaķu lomiem.** Ir jāievēro, ka caurmērā tikai katrs ceturtais mednieks dabū plaucēt virsū lielajiem ragaiņiem. Viena otra briežu māte, mūsu mednieku aktivitātes dēļ, tomēr arī šoruden ir palikusi par atraitni. Tāpat viens otrs alņu bullis velti pa brikšņiem meklē, kur palikusi viņa mammele. Es daudz nekļūdīšos, ja apgalvošu, ka mūsu trapeŗi nolaidusi no kājām vismaz kādus divdesmit ragaiņus. Pavisam veiksmīga ir bijusi londoniešu ekspedicija, kas operēja Kirkland Lake dumbrājos. Seši vīri šajā gadījumā izņēmuši no apgrozības uz mata sešus alņus. Čempions Andr. Jurkāns ar drošu roku un bez iesnām mājā pārbrauca ar 3 ragaiņu dvēselēm uz savas sirdsapziņas. Andreja mājās līdz pavasarim nekas cits ēdienu kartē nebūs, kā alņa kotletes, steki, cepeši un alņu buljons ar piedevām.

Tiem medniekiem, kam nav paveicies — nav ko raudāt. Arī nākamgad taču paredzēta alņu un briežu sezona.

A. Pelēkais

ŠUR UN TUR

Otrā pasaules kaŗā slavenais vācu spiegs Cicerons — turks Bazna, kas no angļu sūtniecības šeifiem Ankarā vāciešiem savā laikā apgādājis visslepenāko informāciju, tagad pieprasījis Rietumvācijas valdībai (kā kādreizējā Reicha mantiniecei) apmēram 1,7 miljoni marku par saviem kādreizējiem pakalpojumiem, jo pie vāciešiem viņam toreiz par spiegošanu esot bijušas iekrājušās aptuveni 150.000 angļu mārciņas. Vienu daļu no nopelnītā viņš gan esot saņēmis jau toreiz kaŗa laikā, bet gandrīz visas saņemtās angļu mārciņas esot izrādījušās par nekur nederīgu viltojumu . . . Tā esot bijusi pavisam nesmuka blēdīšanās un nedarot vāciešiem godu arī tagad. Cik jaužams, tad tagad 58 gadus vecais turks no Rietumvācijas gan nekā tomēr nedabūs.

★

Kāds angļu tiesnesis Plismūtā nesen ar nāves sodu sodījis 14 gadus vecu suni Skrufu, jo šis „promenādes jauktenis" bīstami sakodis kādu sievieti. Skrufa īpašniece Gvendoline Doble tomēr savākusi 1.400 parakstu no ļaudīm, kas, apliecinādami, ka Skrufs ir ļoti labas un maigas dabas radījums, lūdz viņa apžēlošanu. Tiesnesis no parakstu kaudzes ļāvies iespaidoties — Skrufs drīkstot dzīvot tālāk.

★

Rietumvācijā, kā rāda statistikas pēdējā pusgadā, atkal — par aptuveni 10 miljoniem — ir samazinājies kino apmeklētāju skaits. Šī iemesla dēļ savas durvis pēdējā pusgadā ir slēguši 69 kino teātŗi. Aptuveni līdzīgas tendences vērojamas arī citās Eiropas zemēs.

★

Anglijas Brukhurstā (Brookhurst) būvstrādnieki nesen sāks nojaukt kādu māju, kuŗa gadu simteņus bija slavena ar saviem spokiem. Spoku mājas nojaukšanas darbi nesen uz pagaidām nezināmu laiku pārtraukti, jo vairāki strādnieki no darba atteikušies un aizbēguši. Iemesls: kāda neredzama un nekādi neatklājama roka mājas noplēsējiem metot ar pusķieģeļiem . . .

★

Parīzes vecmāšu kursos nesen uz mācīšanos pieteikušies vairāki taksometru šoferi. Šo soli viņi attaisno ar to, ka viņiem vairākas reizes mūžā taksometros esot bijusi jāsniedz dzemdību palīdzība sievietēm, kuŗas sagaidīt priecīgos notikumus uz slimnīcu devušās, tā sakot, pašā pēdējā brīdī.

★

Kaķi parasti mūk no suņiem, bet Romā nesen iznācis pilnīgi otrādi. Trīs nikni un izpūruši ielas kaķi vienotiem spēkiem likušies virsū kādam labi koptam klēpja sunītim, kuŗš pašā pēdējā brīdī glābiņu atradis sava īpašnieka rokās. Suns palicis neievainots, bet kaķi sakodoši viņa īpašniekam kāju.

Jauns valdes loceklis Kalpaka bataljona valdē

Vācijā mirušā Kalpaka bataljona valdes locekļa no Cēsu rotas, leitnanta E. Āboliņa vietā Kalpaka bat. valde vienojusies aicināt Vācijā mītošo majoru Jāzepu Ozoliņu. Jaunais valdes loceklis dzimis 1893. g., Skaistkalnē, 1914. g. beidzis kaŗa skolu Pēterpilī. 1. pasaules kaŗa laikā 1915. gadā kritis vācu gūstā, kur pavada 4 gadus. 1918. g. novembrī atgriezies tēvzemē un iestājies Kalpaka bat. Cēsu rotā no kuŗa laika nepārtraukti sastāv Latvijas armijā. Spānijas pilsoņu kaŗa laikā bijis piekomandēts Starptautiskai internacionālai komisijai 1939. — 1940. g. Liepājas pilsētas valdes loceklis, skaitoties komandējumā. 1940. g. paaugstināts par majoru. 1943. g. iestājies Latviešu leģionā, 32. grenadieru pulkā, ko komandē plkv. Kripēns. Tur viņš pildīja bataljona komandieŗa pienākumus. Pašreiz atrodas franču okupācijas kaŗaspēka dienestā Vācijā.

Ka. Ta.

LATVIEŠA PANĀKUMS

Keramiķis Zigfrīds Jurševskis bija vienīgais latviešu daiļamatnieku pārstāvis Kanadas keramiķu ģildes rīkotajā gadskārtējā izstādē. Keramiķu ģilde ir bezpeļņas organizācija, un tās patroni ir Kanadas ģenerālgubernators ar kundzi.

Z. Jurševska darbi iemantoja daudzo izstādes apmeklētāju ievērību, un viņš saņēmis daudzus pasūtinājumus. Nākamajā gadā mūsu pazīstamais keramiķis piedalīsies vairākās izstādēs Sav. Valstīs un arī Eiropā. Viņa darbi aizvadītajos gados jau izpelnījušies atzinību un goda balvas Itālijā, Vācijā un Anglijā.

KANADAS BAZNĪCĀS

TORONTO

Māc. A. Cops, 70 Scarboro Rd., Toronto, Ont., tel. OX 9-3331.

Toronto Sv. Andreja draudzē, Carlton un Jarvis ielu stūrī. Tel. WA 4-1563.

17. decembrī, plkst. 3.00 p. p. eglītes vakars bērniem ar bērnu dievkalpojumu, teātŗa izrādi un Ziemsvētku vecīti. Tējas galds. Rotaļas.

24. decembrī, plkst. 6.00 vakarā, Ziemsvētku vakara dievkalpojums. Dziedās draudzes koris.

I Ziemsvētkos, plkst. 10.00 no rīta dievkalpojums.

Māc. A. Lūsis, 50 Dewson St., Toronto, Ont., tel. LE 6-2510.

Sv. Jāņa draudze Toronto.

17. decembrī, plkst. 2.00 p. p. bērnu eglīte Centrālās YMCA's telpās.

24. decembrī ,plkst. 3 p. p. Ziemsvētku dievkalpojums Deer Park baznīcā (St. Clair - Avenue Road). Dievkalpojumā dziedās draudzes koris dir. J. Baruša vadībā.

Māc. A. Briedis, 191 Ferris Rd., Toronto, tel. PL 7-2739.

Toronto Austrumu ev. - lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā, 361 Danforth Ave.

17. decembrī, plkst. 3.00 p. p., bērnu eglīte baznīcas zālē.

24. decembrī, plkst. 5 p.p. Ziemsvētku dievkalpojums. Dievkalpojumā dziedās Viestura koris.

31. decembrī, plkst. 5.00 p. p. Vecgada vakara dievkalpojums.

Māc. J. Prauliņš, 22 Academy St., Apt. 3, St. Catharines, Ont. Tel. MU 5-5098.

Sv. Katarīnes latv. ev. - lut. draudzē, Kristus lut. baznīcā, 140 Russel Ave.

Londonas latviešu ev. - lut. draudzē, Trīsvienības lut. baznīcā, Oxford un Colborne St.

24. decembrī, plkst. 2.30 p. p., Sv. Trīsvienības baznīcā Ziemsvētku dievkalpojums. Dziesmu lapiņas. Laipni lūdzu svētku dievkalpojumu apmeklēt jo kuplā skaitā. Draudzes locekļi, kas vēl nebūtu nokārtojuši savas saistības ar draudzi, tiek laipni lūgti to izdarīt līdz decembŗa mēneša beigām, lai draudze paspētu arī no savas puses nokārtot maksājumus par pašreizējo budžeta gadu.

HAMILTONA

Māc. E. Pavasars.

Hamiltonā, Latviešu ev. - lut. Kristus draudzē — 18 Victoria Ave, South.

12 decembrī, plkst. 1.00 vakarā jaunatnes vecākās grupas stunda.

17. decembrī, plkst. 11.00 pr. p. dievkalpojums. Pēc dievkalpojuma baznīcas apakšējās telpās svētdienas skolas bērnu uzvedums „Sapnis Ziemsvētku naktī".

Niagara Falls (Ont.,) latviešu ev. - lut. draudze anglikāņu Sv. Jāņa baznīcā, 580 Portage Rd.

MONTREĀLĀ

Māc. A. Voitkus, 3438 Rosedale Ave., Montreal 28, P.Q. Tel HU 9-3224.

Māc Viesturs Šēfers, 4571 Coolbrook Ave., Montreal 29, P. Q. Telef. 484-8394.

Sv. Pāvila ev.-lut. latviešu draudzes Montreālā dievkalpojumi notiek Presbiteriāņu baznīcā, Hutchison un Viateur ielu stūrī.

17. decembrī, plkst. 2.00 p. p. draudzes Ziemsvētku eglīte baznīcā un kopīgs svētku cienasts ar jaunatnes un bērnu priekšnesumiem baznīcas lielajā zālē.

24. decembrī, plkst. 5.00 vak. Ziemsvētku vakara dievkalpojums.

31. decembrī, plkst. 5.00 vak. Vecgada vakara dievkalpojums ar dievgaldu.

OTAVĀ

Māc. E. Lange.

16. decembrī draudzes eglīte Skolotāju institūta zālē (195 Elgin St.). Skolēnu uzvedumi: Eņģeļu vēsts un Svētā nakts. Ziemsvētku vecītis. Cienasts - groziņi ņemami līdz. Sākums plkst. 6.00 vak.

Noranda. Norandas latv. dr. Ziemas sv. dievk. sestdien, 16. decembrī pl. 4 p.p. United Church b-cā. Prāv. A. Skrodelis. Pēc dievkalp. bērnu eglīte.

Virdžinijtauna. Virdžinijtaunas latv. draudzes Ziemsvētku dievkalpojums svētd. 17. decembrī pl. 1 p.p. Prāv. A. Skrodelis. Pēc dievk. bērnu svētku eglīte.

HAMILTONAS LATVIEŠU BAPTISTU MISIONĀRU

dievkalpojumi notiek Stanley Ave. baptistu baznīcā. Sniedz visus garīgos paskaidrojumus.

Bībeles studēšana un lūgšanas stundas katru nedēļu. JA9-1097.

TORONTO BAPTISTU

draudzes dievkalpojumi svētdienās pl. 3 p.p. un trešdienās pl. 8 Bībeles vakari Walmer Road baznīcas telpās.

Toronto latviešu misiones kārtējie dievkalpojumi notiek sestdienās, plkst. 8 vakarā — 14 Park Rd., Bloor pazemes pieturas tuvumā. Svētdienu rītos plkst. 10.45 —11.00 garīgs radio raidījums — Brīdis ar Dievu. Viļņu garums 1350 — Ošavas raidītājs.